

Perdition og hjálpræði eru bundin við leiðirnar, ekki mennunum

Perdition og hjálpræði eru bundin við leiðirnar, ekki mennunum

Hugtakið “akstur” er notað í dæmisögunni um slóðir hefur fall sem framkvæmir leið, þ.e. Leiða til áfangastaðar eina sem gengur í dyrnar.

Perdition er örlög himinsins, og sáluhjálp er áfangastaður þröngs háttar.

Hvað eru leiðir sem hafa áfangastaða (sáluhjálp og fordæmingu), í gegnum dæmisögu Jesú undanskilur hugmyndinni um örlög, ákvarðana eða fatalism þegar framtíð Karla.

Eftir að greina dæmisöguna um tveimur hurðum og tvo vegu, lesandinn verður að vera fær um að segja ef Guð fyrirhugaði sumir menn til hjálpræðis og restin að eilífri glötun.

“Komdu í gegnum þröngt hliðið; því að breiður er hliðið, og breið er leiðin, sem leiðir til eyðingar, og margir eru þeir, sem ganga inn um það. Og vegna þess að hliðið er þröngt og leiðin sem leiðir til þess að lífið er þröngt og fáir eru að finna það” (Mt 7: 13-14)

Þegar hann tilkynnti himnaríki í fjallræðunni, Jesús sagði áheyrendum sínum að “komast inn um þrönga hliðið “ Gangið inn um þrönga hliðið “(Mt 07:13).

Jesús er um þrönga hliðið, réttlátir voru að koma inn, því að hann sagði, “Ég er dyrnar, sá sem kemur inn um mig, mun

frelsast, og fara inn og út og finna haga” (Jóh 10: 9).

Sálmur 118 er Messías og kynnir Krist sem dyr réttlátra, eins og hann er hornsteinninn, hornsteinninn, sár þjónn, hægri hönd Hins hæsta, ljósið sem kom í heiminn, blessaða sem kemur í nafn Drottins og fórnarmaður hátíðarinnar “**Þetta er hlið Drottins, þar sem hinir réttlátu munu koma inn**” (S 118: 15-27)

En hvers vegna er nauðsynlegt að komast inn í Krist? Hvernig á að komast inn með Kristi?

Jesús kynnti þrjá ástæður hvers vegna það er mikilvægt að komast í gegnum þrönga hurðina:

“Því að hliðið er breið og leiðin, sem leiðir til eyðingar, er víðtæk, og margir eru þeir, sem koma inn í gegnum það” (Mt 7:13)

- Hurðin er breiður;
- Veitir aðgang að brautarlestinni;
- Margir ganga í gegnum það.

Að bera kennsl á breiðan höfn

A dæmisögu hefur aðeins tvo hurðir og með tilliti til dyra, Jesús er kynnt sem þrönga hliðið “**Kostið kapps um að komast inn um þrönga hliðið, því að ég segi yður, að margir munu reyna að komast inn og ekki geta**” (Lúk 13:24 -25 (Jóhannes 10: 9)).

Biblían inniheldur ekki skýr skilgreiningu á breiðum dyrum, en með Kristi, hver er þröngur dyr, er hægt að ákvarða hvað er, eða hver er breiður hliðið.

Það eru nokkrir hugtök sem hafa sumir frambjóðendur að fylla á ‘stöðu’ breitt dyr, en við verðum að íhuga að það er sanngjörn staða milli að tala um breitt hlið og að tala um þröngu

dyrnar, þannig að það eru kröfur, þannig að “frambjóðandi” við breiðan dyrnar passar fullkomlega í myndinni.

Ef þröngur dyr, sem er Kristur, er maður, þá segir það að myndin á breiðum dyr ætti að vísa til manns.

Ef þröngur hurðin er höfuð nýrrar kynslóðar, verður breiður hurð einnig að vísa til höfuðs kynslóðar.

Margir benda djöflinum að breiðum dyrnar, en hann er fallinn engill (hann er ekki maður) og þar sem það getur ekki leitt til veruleika sem líkist honum, getur hann ekki verið forstöðumaður kynslóðar.

Djöfullinn passar ekki rétttri stöðu milli tölur breiðrar hurðar og þröngrar hurðar (Lúkas 20:35 -36).

Synd segir aftur að ástandi sem maður er undirgefinn, það er framseldur af Guði, því er ekki veru, hvorki engill né maður.

Synd passar ekki inn á skrifstofu breiður hurðar og synd er ómögulegt að gera ráð fyrir höfuðstöðu kynslóðar (Ís 59: 2).

Menntastofnanir eru einnig oft til kynna sem breiður hurð, en stofnun samanstendur af nokkrum körlum saman um markmið.

Það er aðeins samkoma fólks, þannig að það passar ekki myndina af breiður hurð.

Heimurinn er ekki breiður dyr, eins og heimurinn, sem Biblían segir um fjarlægst menn Guðs sem heyra undir girndum hans, fýsn holdsins, fýsn augna og drambsemi lífsins (Efesusbréfið 2: 2; Cl 2 : 8).

Þess vegna getum við ekki í huga að breiður dyrnar eru djöfullinn, syndin, heimurinn eða trúarstofnunin.

Það er okkur ennþá að íhuga að ef þröngur dyrnar er maður, þá verður breiður hurð endilega að vera maður.

Eins og Kristur, þröngur dyrnar, komst inn í heiminn án

syndar, skal frambjóðandi við breiður dyr einnig vera maður sem kom inn í heiminn án syndar.

Eins og Kristur er höfuð nýrrar kynslóðar andlegra manna, vísar breiður dyr til höfuðs kynslóðar manna.

Eini maðurinn, sem passar mynd breiður hurðar, er Adam, því að hann kom inn í heiminn án syndar og er höfuð kynslóðar líkamlegra manna.

Hvernig getur þetta verið?

Nú í Biblíunni er dyrnar tala sem hefur nokkra merkingu en tölurnar um dyrnar sem Jesús kynnti í fjallræðunni segja frá fæðingu, þannig að Adam er breiður hliðið þar sem allir menn koma inn í heiminn.

Allir menn þegar þeir koma inn í heiminn (þeir opna móðurina) eru myndaðir samkvæmt niðjum Adams.

Allir menn nema Kristur kom inn í heiminn með Adam, sem er breið hliðið.

Kristur var kastað af heilögum anda í móðurkviði Maríu, það er disfellowshipped með spillilegu sæði Adams.

Með því að vera fluttur inn í heiminn af Guði er Kristur síðasta Adam, höfuð kynslóðar andlegra manna (1 Kor 15:45).

Með öðrum orðum, Adam er gerð og Kristur er mótspyrnan. Adam, myndin og Kristur, veruleiki [“... Adam, hver er mynd af honum sem ætti að koma \(antitype\)”](#) (Róm 5:14).

Til að verða fyrir ástríðu dauðans, þurfti Kristur að koma inn í heiminn í líkingu manna (syndafélags) en án syndar (Hebr 2: 9).

Því að það var kynnt af heilögum anda í móðurkviði Maríu, eins og ef það voru fædd eftir holdinu, væri undir sama dómi sem bar mannkynið (Gal 4: 4; 1 Jóh 3: 9).

Nú í Eden var tilkynnt að fræið myndi koma frá fræjum konunnar með hliðsjón af andstöðuinni sem væri á milli fræja tveggja (3:15).

Það er athyglisvert að þegar Kristur skapaði manninn í Eden (Hebr 02:10), Adam var skapaður í mynd og líkingu Krists manninn, ekki svipur hins ósýnilega Guðs og dýrð (Hebr 2: 9).

Adam var skapaður í mynd og líkingu Krists maðurinn sem hafði komið í heiminn, að mynda í móðurkviði Maríu (Rom 5:14), það er ekki svipur á dýrlega Krists, Kristur eins og þetta ástand aðeins aflétt eftir [“Ég mun sjá auglit þitt í réttlæti. Ég mun vera ánægður með líkneskið þitt þegar ég vakna”](#) (Sálmur 17:15).

Dyrin eru breiður

Dyrin eru tilnefnd breiður vegna þess að allir menn, sem koma inn í heiminn, verða endilega að ganga í gegnum Adam (1 Kor 15:46).

Jesús gerir það ljóst að það eru margir sem ganga inn um breiður dyrnar og ekki allir vegna þess að Kristur var undantekning frá reglunni.

Meðan náttúrulegir menn voru kastaðir í móður með spillanlegri fræi, var Jesús kastað í móður með yfirnáttúrulegri starfsemi heilags anda (Psalm 22:10).

Fyrir Adam var engin óhlýðni, synd eða dauða mannkynsins.

Með ofbeldi Adams, kom synd og dauði inn í heiminn (1 Kor 15:21 -22).

Vegna þess að brotið hefur verið gegn Adam, hafa allir afkomendur hans afneitað sig frá Guði (Psa 53: 3).

Biblían er skýr þegar það sýnir að allir menn saman hafa vikið

frá sér, afláð frá Guði.

Hvernig var það mögulegt fyrir menn að framselja sig frá Guði saman?

Og það var einn atburður þar sem allir menn voru “saman” saman.

Með túlkun (Heb 7: 2), í Eden voru allir menn saman í ‘læri’ af Adam (Heb 7:10).

Þegar hann brotnaði allt varð hann brotamaður.

Þegar Adam varð óhreinn, óhreiddi hann alla ættliði hans, því að óhreinn er óhreinn (Psalm 53: 3).

Þegar menn eru fjarlægir Guði?

Þeir voru framandi frá Guði í Eden.

Til baka í Eden, glataðir Pious maður og allir afkomendur hans urðu filthy “horfin jörðinni Pious maður, og þar á meðal mönnum, sem er sanngjarnt, þeir sitja allir um að blóði, og þeir veiða hverjum manni bróðir hans með netinu” (Mk 7: 2).

er vegna afbrot í Eden körlum fjarlægur Guði frá móðurlífi, er myndað af dauðlegum fræ, fræ Adams.

Þar af leiðandi ganga 17 ráfandi frá fæðingu eins og þeir eru á vegi sem liggur til glötunar (Sálm 58: 3).

Leiðardómur

Eftir að opna madre (til að fæðast), það er, “að komast inn um breiðan dyr”, maðurinn fylgir ákveðinni slóð sem tengist forðanum.

dæmisagan sýnir að myndin af slóðinni er virk, því það sýnir að slóðin leiðir, það leiðir til þess að allir mennirnir, sem eru í því, séu í einum stað: forðing.

Á sama hátt, dæmisagan sýnir að þröngt liggur allir menn í henni eru til lífs, þ.e. einstigið er sem miða ákveðna stað: hjálpráð (M 7:13 -14).

Hugtakið "leiðir" sem notaður er í dæmisögunni um slóðirnar sýnir þann hlut sem slóðin framkvæmir, það er að leiða til áfangastaðar þeirra sem ganga inn um hliðin.

Perdition er örlög á rúmgóðan hátt, og hjálpræði er örlög þröngs háttar.

Hvað eru leiðir sem hafa áfangastaða (sáluhjálp og fordæmingu), í gegnum dæmisögu Jesú undanskilur hugmyndinni um örlög, ákvarðana eða fatalism þegar framtíð karla.

Hugtakið 'leiðir' vísbendingar um virkni slóðarinnar, og ekkert meira.

Leiðin leiðir til ákveðins og ákveðins áfangastaðar.

Til dæmis: fordition er áfangastaður rúmgóðan veg og lífið er áfangastaður þröngvegsins.

Nú lýkur dæmisögunni ekki hjálpræði eða banni sem er bundin við menn, en hjálpræði og fortíð hefur verið kynnt í tengslum við leiðirnar.

Enginn kemur til Guðs nema fyrir Krist, því að hann er leiðin sem leiðir mann til lífs.

Sömuleiðis fer enginn til glötunar ef ekki á breiðan hátt sem leiðir til forgunar. Þó að Gyðingar og Grikkir áttu fatalistic og deterministic útsýni yfir heiminn, sýnir Jesús að kenning hans fylgir ekki hugmynd mannkynsins.

Jesús hefur engin sáluhjálp né fordæmingu bundið af mönnum,

heldur sem áfangastað vega, þannig að fagnaðarerið ekki fylgja heimspekilegar straua basa eins og forlagatrúar og ákvarðana.

Af hverju er nauðsynlegt að vekja athygli á þessum sérkennum leiðanna?

Til að afhelga sumir hugtök, eins og í sumum fornu siðmenningar, svo sem Grikkja, heimi og daglegu atburðum voru stjórnast af röð af óhjákvæmilegum og fyrirhugað atburðum með ákveðinni Cosmic röð eða guðdómleika.

Slík kenning segir að öll atburðir eiga sér stað í samræmi við fasta og ómeðhöndlaða örlög, án þess að menn geti ekki stjórnað eða haft áhrif á þau.

Í grískri goðafræði hafa verið í örlög, þrjár systur sem, í gegnum Wheel of Fortune, ákvarðað örlög beggja guðanna, eins og manneskjur, svo sem áfangastað lögð guði, sem síðan ætti að segja af sér ef þú vilt örlög.

Í grísk-rómverska menningu, höfum við fatalism gilda um Roman og gríska stoicism, sem að lokum áhrif á kristna kenningu ræður guðlegrar forsjónar.

guðdómleg forsjá hefur orðið guðfræðileg hugsun sem gefur almáttugleika Guðs algera stjórn á öllum atburðum í lífi fólks og í mannkynssögunni.

Slík hugmynd staðfestir að Guð hefur ákveðið og fyrirhugað alla atburði og ekkert gerist án leyfis Guðs.

Annar heimspekilegur núverandi, determinism, segir að hvert atburður (þ.mt andlegt) sé útskýrt af orsakasamhengi (orsök og áhrif).

Í Biblíunni slíkum hugsunum, hvort sem goðsögulegum eða heimspekileg ekki hljóma eins og "markmið" er kynnt eingöngu og sérstaklega á stað sem skal koma á eftir að ganga leið.

Í Biblíunni er hugtakið “örlög” notað í skilningi stað, staðsetning felur hins vegar ekki í sér hugmynd um fortrú.

“Eins þrjú hundruð buklara af slegnu gulli _ þrjú hundruð fyrir hvern skel sem ætluð lotum af gulli og festu þá í Solomon Grove heimili Líbanon” (2. Kroníkubók 9:16).

Þegar það er svohljóðandi: “Og yður fæ ég ríki í hendur, eins og faðir minn hefur úthlutað” (Lúk 22:29), það er ekkert í heimspekilegri ákvarðana eða goðsögulegum skilningi áður en Jesús bendir til þess að eins og Guð hefur tekið ríki sonar hans, er það víst að ríki tilheyrir þeim sem trúá, að þeir munu erfa alla hluti með Kristi.

Nú hafa báðir tvær versir sömu reglur: Eins og gull var undirbúið fyrir skjöldinn, var ríkið undirbúið þeim sem trúá á Krist.

Þetta má ekki segja að sumt fólk væri vígður fyrir ríkið og annar ekki, áður en ríkið var undirbúið fyrir þá sem trúá.

The mistök sumra er fall af tungumáli, sem tekst að telja að í fornöld, það var skilgreint hlutverk þeirra, notagildi “Allir hlutir eru skilgreind með aðgerðum sínum” (Aristóteles, stjórnsmál). Þýðing Nestor Silveira í þessari grein,

Þegar við lesum: “Guð hefur ekki ætlað oss til reiði, heldur til að öðlast sáluhjálpi fyrir Drottin vorn Jesú Krist” (1 Þessaloníkubréf 5: 9), verðum við að íhuga að Páll kynnir að tala um þrönga vegi, ‘eftir Drottinn vor Jesús Kristur.’”

Í versinu í athugasemdum var hugtakið “destinar” ekki notað í skilningi preordar, en í skilningi áskilunar.

Eins og postulinn er að fást við kristna og uppeldi minningar sínar í núverandi ástandi í Kristi, börn ljóssins (1. Þess 5: 5), mælir með því að ætti að vera vakandi og edrú (1 Þess 5: 7), eru lag-máttur af Guði, sem er fagnaðarerindið (1. Þessaloníkubréf 5: 8)

Fyrir nú, ólíkt þeim tíma sem þeir voru í myrkri og voru börn reiðinnar, kristinna, vegna þess að hátt sem leiðir til lífs (Kristi Jesú), sem fæst, keypti hjálpræðis.

Það er postuli segir ekki að menn voru fyrirhugað til hjálpræðis áður, að vera í þröngum vegi, markmiðið er nú hjálpræði, ólíkt breiðum veginum, sem er reiði.

Hvað er hlutverk slóð? Keyrðu á stað, það er rétt áfangastaður.

Staðurinn er tengdur við slóðina án þess að hafa samband við “fyrirspá”, “spá”, “fyrirfram”.

Örlög leið tengdur breiður hliðið er eyðilegging, sem og örlög Presidente Dutra Highway er Rio de Janeiro til sem kemur út úr.

Við ættum að íhuga það, sem Drottinn Jesús sagði að þeir sem hafa áfangastað er leiðin til að hvetja fólk til að þorfiassem komast inn um þröngu dyrnar.

Þannig Jesús sýnir að ferðast er ekki ætluð þeim, fyrirhugaði, o.fl., til glötunar, en er leið sem gefur sæti glötunarinnar.

faced með viðvörðun Krists virðist sem ferðamaðurinn getur breytt því hvernig, eins og það er mögulegt fyrir einhvern sem er í Sao Paulo á leið til Rio de Janeiro eftir að Presidente Dutra Highway taka Raposo Tavares þjóðveginum bundið fyrir stöðu Paraná .

- “Sláðu inn um þröngt dyrnar; því að vítt er hliðið og breið er vegurinn sem liggur til glötunar, og margir eru þeir, sem þar fara inn “(Matteus 07:13);
- “! En vei yður, fræðimenn og farísear, hrásnarar Þér byrgi menn himnaríki og hvorki þú né inn í að láta fara sem eru að koma!” (Mt 23:13);
- “Ég er dyrnar, sá sem kemur inn um mig, mun frelsast, og fara inn og út og finna haga” (Jóh 10: 9);

Dyrin eru rúmgóð vegna þess að margir ganga inn í gegnum Adam og vegurinn er rúmgóð því að allt sem Adam er aflað er leitt til þess að hann vanti. Jesús bundnaði til langs tíma, ekki menn. Í dæmisögunni er augljóst að örlögin eru bundin við slóðina.

Leiðin og örlögin eru fast og bundin, en maðurinn er bundinn við dyrnar (fæðingu), sem þýðir að hægt er að yfirgefa slóðina þar sem hún er og fara á hinn.

Slóðin er rúmgóð

Dyrin eru rúmgóð vegna þess að allir menn, nema Kristur, ganga inn í gegnum Adam og vegurinn er rúmgóð vegna þess að margir menn eru leiddir til forgunar.

Í dæmisögunni um tvo vegu bannaði Jesús að fara á veginn, ekki til manna.

Með gaumlæsingu dæmisögunnar er augljóst að örlög eru bundin við slóðina.

Man fæddist í fyrsta skipti í samræmi við holdið, blóðið og vilja mannsins, það er fæddur tengdur við breiður dyrnar.

Það var ekki Guð sem staðfest að maðurinn yrði að mynda í synd en þegar Adam óhlyðnaðist, sæta ástands fjarlægur Guði (sin) og drógu alla afkomendur þeirra fyrir sama ástandi.

Breiðhliðið varð upp í Adam, sem syndgaði og seldi allt afkvæmi hans til syndar, svo að þegar hann kemur inn í heiminn er engin maður laus við syndina.

Inngangur karla í heiminn af miklum dyrnar var í tengslum við fyrstu foreldri mannkyns, sem af holdinu fæðist er eina leiðin til mannsins inn í heim [“fyrsti forfaðir þinn syndgaði og](#)

túlkar þín rofið trúna við mig” (Er 43 : 27; 6: 7).

Til þess að komast í gegnum breiðan dyrnar, hefur maðurinn ekki vald, eins og afkomendur (börn) þræla ekki velja félagslegt ástand þegar þeir sáu heiminn.

Það er enginn sem fer inn um breiðan dyr að velja að komast í gegnum það.

Myndin er lokið í sjálfu sér, því að leiðirnar hafa ákveðna og óbreytta örlög, en menn eru ekki bundin við örlög, hvort sem það er forðing eða hjálpræði.

Á hverjum degi, ef maður vill ná áfangastað, verður hann endilega að velja hvaða leið að taka, þar sem örlög er bundið leiðinni.

Ef ferðamaður vill fara frá São Paulo í Rio de Janeiro verður hann að fara yfir Presidente Dutra þjóðveginn.

Með dæmisögunni um báðar leiðir er ljóst að Guð hafði ekki fyrirhugað neinn til eilífs hjálpræðis eða eilífs fordæmingar. Þegar nýi maður kemur inn í heiminn, fer hann endilega í gegnum breitt dyr og verður á breiðri vegi sem leiðir hann til forgunar.

Enginn sem kemur inn í heiminn í gegnum Adam er fyrirhuguð að fyrirgefa, því að það er leiðin sem leiðir til forgunar.

Stóri slóðin hefur áfangastað, það er það fest við stað.

Staðurinn sem víðtæka leiðin leiðir, er af forgjöf, öðruvísi en þröng leið sem leiðir til hjálpræðis.

Á sama hátt hver sem kemur inn Adam er fyrirhugað að hjálpræðis, síðan, hafa kom í heiminn í gegnum breiður dyr, er í víðum hætti sem leiðir til glötunar.

Sú hugmynd að það er til fólk sem sjá heiminn fyrirhugað að sáluhjálp ekki að íhuga að allir eru í laginu misgjörð og

hugsuð í synd, svo fæðast syndug og háskalegum hætti.

Nú, ef fyrirætlunin væri til hjálpræðis, myndi ekki fyrirhugað einstaklingur komast til jarðar í gegnum Adam.

Það verður að komast í gegnum Annan dyr, fyrir utan Krist eða Adam, en slíkur dyr eru ekki til.

Til að slá inn í Kristi fyrst maður hefur til að koma með Adam og eftir komuna frá Adam, aðeins einn getur slegið inn í himnaríki gera vinnu sem fer að fræðimenn og farísear, trúá Krist, það er, fæddur aftur (Matteus 5:20, Jóhannes 3: 3 og Jóhannes 6:29).

Það sem fæðist aðeins einu sinni enn í víðtækri hátt, sem er fæddur aftur, það er, í annað sinn, út af vegi glötunarinnar og fer á braut sem leiðir til hjálpræðis, sem er Kristur.

Salvation og fjandanum eru ekki fyrirhugað áfangastaði til menn áður en þeir fæddust, þó hjálpræðið og fjandanum eru tengd við leið sem menn stíga eftir að koma í gegnum dyr.

Mennirnir fara í dyrnar einn í einu og í eftirfarandi röð: fyrst breiður hurðin, þá þröngur. Ef þú kemst í gegnum Adam, verður þú að vera á vegi forðans, ef Kristur er á leið hjálpræðis.

Margir koma inn um breitt hurð

Þegar fæddust menn eru á leið eyðingu (nema Krists), hins vegar eru þeir veitt þeim tækifæri til að slá í gegnum þrönga hliðið.

Allir menn inn í gegnum breiður hliðið og til að fá sálhjálp, þær verður að slá inn í gegnum aðra hurð, þannig að til þess að öðlast eilíft líf, menn verða að fara í gegnum tvær hurðir,

p.e. Tvær fæðingar.

Eins og fram kemur, markmið leið er óbreytanleg, það er, ef það er einhvers konar forlagatrúar eða ákvarðana gefið upp í kristni, það hvílir eingöngu á leiðinni, aldrei á ferðamenn.

Allir menn ganga inn í þennan heim í gegnum Adam, og enginn þeirra er fyrirhugaður til hjálpræðis.

Það sem Biblían sýnir er að allir, sem ganga inn í gegnum Adam, ganga um breitt slóð sem leiðir þá til forgunar.

Tvær slóðir tengjast ákveðnum stöðum (örlög) og óbreytt.

Eins og ásetningur (örlög, staður) er festur við rúmgóðan braut, og ekki menn, gerir Jesús hátíðlega, sanna og konunglega boð til allra manna, sem fæddir eru af Adam: [“Sláðu inn þröngt hliðið”](#) (Matteus 7:13) .

Þetta boð sýnir að það er hægt að breyta því hvernig víst til glötunar fyrir nýja og lifandi hátt, sem örlög er eilíft líf.

Breiður hurðin er náttúruleg fæðingarfíll og þröngur dyr nýrrar fæðingar.

Breið hliðið til heimsins leiðir lifandi sálir og þröngan dyr á bak við andlegan menn.

Nýja fæðingu segir af nýrri kynslóð af óforgengilegum fræ (orði Guðs), annað en náttúruleg fæðing, sem leiðir af dauðlegum fræ (1. Pétursbréf 1:23).

Í þessari dæmisögu, dyrnar er það sama og fæðingu, þannig að allir sem eru fæddir Adams, er holdlegur og fylgja leið sem leiðir til glötunar.

Enn og aftur, allir sem koma inn í gegnum Krist, eru fæddir aftur, eru á þröngan hátt sem leiðir þeim til Guðs.

Jesús sagði: “Ég er dyrnar!” “Ég er leiðin”! Í fyrsta lagi fer maður inn í þennan heim í gegnum Adam, þá er nauðsynlegt að

komast inn í Krist, fæðast aftur af vatni og andanum. Kristur er leiðin sem leiðir mann til Guðs.

Kristur er Sá leið sem hefur hjálpræði sem örlög.

Sá sem kemur í gegnum hann er á leiðinni sem leiðir hann einn og sérstaklega til Guðs.

Vegurinn er þröngur vegna þess að fáir ganga inn í Krist, og leiðin er víða vegna þess að margir ganga inn í gegnum hann.

Það er ekki hegðun, siðferði eða eðli sem hæfir breidd leiðarinnar, en hversu mikið aðgengi er.

Breytingarslóð

Hvernig á að fara á breiðan veg og fara inn í þröngan veg?

Fyrir Mann að vera fæddur aftur, verður þú fyrst að taka upp sinn kross og fylgir Kristi, það er, að fæðast aftur þú verður fyrst að deyja (Kól 3: 3).

Nei deyja er ómögulegt að endurfæðast “Ég er krossfestur með Kristi og lifa, þó ekki ég, heldur lifir Kristur í mér, og lífið sem ég lifi nú hér á jörð, lifi ég sonar trú Guðs, sem Hann elskaði mig og gaf sig fyrir mig” (Róm 2:20; Róm 6: 6).

Það er augljóst að á meðal þeirra sem fæddir Adams enginn er fyrirhugað að hjálpræði, þar sem hann er fæddur aftur, mun ekki koma inn í himnaríki.

Og hver fer himin er skapaður á ný, vegna þess að gamla mynda í Adam er krossfestur og dáinn, sem sýnir að það er ómögulegt að þær mynda í Adam erfa hjálpræði.

Ef einhver, sem er fæddur af niðjum Adams, var fyrirhugaður

til hjálpræðis, myndi hann ekki þurfa að deyja með Kristi.

En ef nauðsynlegt er að deyja með Kristi, þá er augljóslega enginn fyrirhugaður til hjálpræðis.

Ef fyrirsjáanlegt var til hjálpræðis, er það víst að maðurinn myndi ekki verða fyrir dauða: hvorki líkamlegt né dauða hjá Kristi.

Sá sem erfir hjálpræði er ekki það sama sem kom í heiminn og maðurinn sem kom í heiminn bara klappaði leir, deigið, þó er gefið nýtt hjarta og nýjan anda.

Þegar maður deyr með Kristi, er óhreiðurskoturinn brotinn og gerði nýtt heiðursskjal af sama massa. Það er peculiarity að það er ómögulegt að manni mynda Adam var fyrirhugað að hjálpræði, að ný fæðing er nauðsynlegt, ný sköpun, ný fjölskylda maður, nýtt hjarta og nýjan anda [“Hefir ekki leirkerasmiðurinn vald yfir leirinn, að gera eitt heiðursmerki af sama massa og annar til að vanvirða?”](#) (Róm 9:21).

Man getur tekið tvö skilyrði: The Lost, fyrir þegar það fæðist eftir holdið náttúrlegi maður, gamall veru, gamall maður, gamli, holdlegur, landslagi osfrv, og: spara, þegar hún er fædd aftur krossfesta gömlu náttúruna og var aftur búin til í sönnu réttlæti og heilagleika.

Ef gömul skepna er krossfest og deyr, er viss um að slík einstaklingur væri ekki fyrirhugaður til hjálpræðis.

Ég endurtek, ef maður var fyrirhugaður til hjálpræðis, væri ekki nauðsynlegt að deyja til að komast á nýjan Mann.

Þessi nýi maður er búin í réttlæti og heilagleika, mismunandi frá gamla manninum sem var mynda misgjörð, og í synd (Sálmur 51: 5).

Hin nýja maður hefur nýtt hjarta og nýjan anda, svo að hann hefur ekki tengsl við gamla manninn sem erfti steinsteypu.

Gamli maðurinn var ekki fyrirhugað að hjálpræði, það er nauðsynlegt að allir sem eru vistuð krossfesta gamla eðli með girndum sínum (Gal 5:24).

Sú hugmynd að Guð fyrirhugaði sumir menn til hjálpræðis og öðrum til eilífs fjandanum áður en þeir koma í heiminn ekki í samræmi við staðsetningu á Biblíunni eins og ef það voru menn búnir til úr Adam fyrirhugað að hjálpræði þyrfti ekki að vera krossfestur.

“Ég er krossfestur með Kristi og ég ekki lengur lifandi, heldur lifir Kristur í mér og lífið sem ég lifi nú hér á jörð, lifi ég það að syni trú Guðs, sem elskaði mig og lagði sjálfan sig jafnvel með mér” (Gal 2:20).

Þar sem krossfesting við Krist er ómissandi, þá er það vissulega engin fyrirlestur einstaklinga til hjálpræðis.

Hvernig er mikilvægt deyja og vera endurfæddur, vissulega vistuð maður er ekki það sama sem var fæddur eftir holdi og blóði (John 01:12 -13).

a sýnir að Biblían predestination er að vera barn með samþykkt mjög mismunandi hugmynd fyrirhugað að hjálpræði (Ef 1: 5).

Hvað þýðir það að vera fyrirhuguð fyrir barn með ættleiðingu? Að sá sem kemur inn og þolir í Kristi, mun ekki hafa annað örlög: Hann mun vera einn af Guðs sonum (Róm 8:29).

Allir sem ganga inn í þröngan dyr, sem er Kristur, þekkja Guð, eða þekki honum betur (að vita að verða einn líkami, náinn samstaða).

Því að Kristur var hækkuð í stöðu frumburður meðal margra bræðra eftir mót og hækka á ný (þar sem það var kynnt í heimi að vera eingetinn sonur Guðs), allt sem kom með Kristi voru fyrirhugað að synir Guðs.

“Fyrir þá sem þekktu hann áður einnig fyrirhugað til þess að líkjast mynd sonar síns, svo að hann sé frumburður meðal

margra bræðra" (Rómv 8:29).

Fyrir utan kirkjuna, samkoma frumgetins, væri ekki eins og Jesús væri frumgetinn meðal margra bræðra.

Vegna þess að Kristur var fremstur í öllu skapaði Guð nýjan flokk af kristilegum mönnum, sem hann er höfuðið.

Til þess að frumgetinn sé framúrskarandi er þörf fyrir bræður sem líkist honum í öllu. Meðal háleitri er Kristur mjög háleitur. Það er í þessum skilningi að Guð fyrirhugaði þeir sem þekktu Krist að vera börn til ættleiðingar, fjölbreytt efni af predestination hugmynd til sáluhjálpar (Ef 1: 5).

Þegar Páll postuli fjallar um spurninguna um predestination, gerir í tengslum við guðlega sonship, þannig að hver fer með Kristi, inexorably vera sonur Guðs.

Það er engin önnur örlög eða áfangastaður fyrir þá sem ganga inn um Krist. Þeir eru börn með ættleiðingu, því heilagt og óþægilegt.

A misreading Ritningarinnar sem overlooks the staðreynd að hjálpræðið er ekki það sama og guðlega sonship mun leiða lesandann til að ætla að hugtakið predestination gildir til sáluhjálpar og fjandanum, þó mistök eiga sér stað hægt að ná hjálpræði án þess þó að að ná fram ástandi kristilegra, einkaréttar ástands fyrir þá sem gera líkama Krists: kirkjan.

menn sem eru vistuð í öldungnum, munu ekki vera hluti af kirkjunni, verða ekki börn með ættleiðingu og vilja ekki vera eins og Kristur.

Biblían sýnir að auki verið bjargað frá staðfestu fordæmingu á Adam, sem líkama Krists, þeim sem trúa náð stöðu eins Krist, Guðs börn, samsetning þátttakenda frumburðum, til að gera Krist á frumgetinn og hafa forgang meðal margra bræðra.

Ástand líkama landshluti Krists í fyllingu tímans (Galatabréfið 4: 4), kirkjan, er algjörlega aðgreindur frá

vistað á öðrum tímum.

The mikill munur er í aðildar spurningunni. Þó að vistuð í kirkju eru taldir SEM Ísraelsmenn, kristnir eru taldir eins og börn Guðs, eins og Kristur er, menn eru að sjá hann og vera eins og hann.

Vegna þessa ástands, til vitsmuni: the kristilegt, verður gefin kirkjunni sjálfstæði dæma engla (1 Kor 6: 2 -3).

Jafnvægi milli tölur

Það er jafnvægi á milli þeirra þátta sem mynda tölurnar af tveimur hurðum og tveimur leiðum.

Til dæmis: Eins og Kristur er höfuð kynslóð andlegra manna (þjónar réttlætisins), og er um þrönga hliðið; Breiður dyrnar vísa einnig til höfuðs kynslóðar manna, en af □□holdamönnum, þjónum syndarinnar.

Til að skilja mynd af tveimur höfnum, það er nauðsynlegt að skilja að í Kristi, Guð staðfestir réttlæti hans, þannig að með því að óhlýðni fyrstu Adam var dauðarefsing lögð og allt dó, og hlýðni síðustu Adam, Upprisan kom því, allir sem trúu eru fljótir (2 Kor 15: 21-22).

að ef réttlæti er hlýðni Krists og óréttlæti í óhlýðni Adams, réttlæti Guðs er athöfn stað: hlýðni í stað óhlýðni.

Nú eru þeir, sem fæddir eru af óhlýðni, börn af reiði, af ofsögnum. Jafnvel hlýðni börnin eru börn Guðs.

a Tengsl milli Jesú og Adam er ljóst í Rómverjabréfinu 5, vers 14 til 19: [“En dauðinn ríkt frá Adam til Móse einnig yfir þeim, sem ekki höfðu syndgað á sömu lund og brot Adams, sem er Myndin af honum sem væri að koma.](#)

En það er ekki svo gratuitous gjöf sem brotið. Að ef um brot á einni mörgum vera dauður, því fremur hefur náð Guðs og gjöf náðar, sem er með eina manni Jesú Kristi, hefir ríkulega til margir.

Og gjöfin var ekki eins og brotið, vegna þess sem syndgaði.

Því að dómurinn kom frá einum broti, til að dæma, en frjáls gjöf kom frá mörgum brotum til réttlætis.

Því að ef mannlegur brot er dauðinn ríkti í gegnum þetta, munu margir, sem fá nóg af náð og gjöf réttlætisins, ríkja í lífinu með Jesú Kristi.

Því að eins og með einskinni kom dómur yfir alla menn til fordæmis, svo var með einum réttlætisverkum náð allra manna til réttlætis lífsins.

“Vegna óhlýðni einnar manns voru mörg syndugir, þannig að hlýðni mannsins mun margir verða réttlátir.”

Þegar við horfum á mennin: Adam og Krist, hver um sig, höfum við myndina og nákvæmlega myndina.

Þó að þessi maður komi til dauða, þá er það líf. Þó að Adam sé fyrsti maðurinn, er Jesús síðasta Adam.

Þó Adam, sem var á lífi, kom fordæmingu á dauða, Jesús dó og færði innlausn (1 Kor 15:45 -47).

Áfangastaður er tengd við leið, og ekki menn

Með tölum tvo vegu er hægt er að sjá að leiðirnar eru varanlega tengdir stað, áfangastað.

Með á myndinni af tveimur hurðum, menn eru tengd ástandi vegna fæðingu hans: holdlegt eða andlega.

Guð mun ekki breyta örlög leiðum (hjálpræðis og fjandanum) né ástandi sem leiðir af fæðingu (synd og réttlæti), þ.e. Enginn staður glötunarinnar og hvíldarstaður og misst og vistað.

En eins og ástand fæðingu er hægt að breyta, Guð kallar eftir sendiherrum sínum, þorfiem menn komast inn um þröngu dyrnar.

“Kostið kapps um að komast inn um þrönga hliðið, því að ég segi yður, að margir munu reyna að komast inn og ekki geta” (Lúk 13:24);

“Nú þá erum við sendiherrar fyrir Krist, eins og Guð fyrir okkur að biðja. Við biðjum þig því í stað Krists, takið sættast við Guð” (2 Kor 5:20).

Boðskapur sendiherrar Krists er sáttargjörð (2 Korintubríf 5:18).

The sátt það er tækifæri, ekki foreordination.

In Guðs er frelsi, vegna þess að frelsi er viðeigandi að anda Guðs.

Ef það er frelsi frá anda sem gefur líf, það er víst að ekkert var útvalinn, um framtíð manna, sem sýnir fullveldi og réttlæti Guðs, sem enginn kúgar “Með Almighty ekki náð, er mikill að mætti en enginn kúgar í dómi og grandeur réttlæti” (Job 37:23).

Man án Krists er aðskilin frá Guði vegna þess hvernig, og ekki vegna þess að örlög, örlög, örlög, foreordination o.fl. “Því að Drottinn þekkir veg réttlátra, en vegur óguðlegra endar í vegleysu” (Sálmur 1: 6); “Og eyru þín munu heyra þessi orð af því sem er á bak við þig:, Þetta er leiðin, ganga í það án þess að þér víkið hvorki til hægri né vinstri” (Jesaja 30:21).

Iðrun

Biblíuleg iðrun telst ekki viðhorfsbreytingu kynnt mönnum meðvitund. Samlaga líf áður menn segir annar þáttur af Christian lífi, ekki iðrun kynnt fagnaðarerindisins. True iðrun segir breytingu á hönnun (metanoia), þ.e. Breyting á að hugsa um hvernig maður nær hjálpræði Guðs.

“Og held ekki að yður og segja:, Við höfum Abraham að föður okkar ...” (Mt 3: 9)

Til að ná hjálpræðið í Kristi var nauðsynlegt mikil breyting (róttækar) á leið sinni að hugsa, þessi breyting var þegar þú heyrst fagnaðarerindið og trúna á Krist. Fagnaðarerindið er góðar fréttir sem framleiðir róttæka umbreytingu á því hvernig við skiljum hjálpræði. Þessi róttæka breyting í að hugsa um að fagnaðarerindið niður manninn sem var án Guðs er nefnt í Biblíunni um iðrun. Iðrun er breyting á hönnun, hugtak, um hvernig maður nær hjálpræði Guðs.

Margir fræðimenn og farísear kom til skírn Jóhannesar skírara, en jafnvel eftir að hafa verið skírð enn lýsa því yfir að þeir væru börn Guðs með því að vera afkomendur Abrahams. Jóhannes skírari fram í gegnum það sem þeir játaðist þeir ekki hafa ósvikinn iðrunar “Og hugsa ekki bara segja að við höfum Abraham að föður okkar” (Mt 3: 9). Það var nauðsynlegt að fræðimenn og farísear iðrast misskilningi þeirra um hvernig á að vera vistað, það er, sem barn Guðs. Jóhannes skírari er emphatic, fyrir jafnvel steinum Guð er fær um að gera Abraham börn, það er, að gera (búa til) börn til sín.

Hvað er hugmynd þín hjálpræðis? Hefur þú einhvern tíma séð eftir því? Þú ert að framleiða ávexti verðugt iðrunar?

Fyrir þig að svara og athugaðu hvort þú hafir náð ósvikinn iðrun, eftirfarandi í huga:

1. a) Allir menn hafa iðrast eitthvað sem þeir gerðu rangt í langri ævi. Iðrast þeirra mistök, viðhorf, ákvarðanir, o.fl. En er þetta góður iðrunar veita hjálpræðis?
2. b) Sá sem bjó dissolute líf glæpastarfsemi, lauslæti og lygar, en á iðrast mistaka (viðhorf) og fer að lifa í klaustri, náð ósvikinn iðrunar?
3. c) A ríkisborgari tileinkað lifa skipulegan líf í samfélaginu, trúarbragða, og til að fremja ólöglegt eða ólögmæt athöfn, og finnst djúpt sorg athöfn Hans, náð sanna iðrun?

Ekki! Eru ekki þessar tegundir af afþökkun sem lýst er hér að ofan að John mælt með! Þessi iðrun kynnt mönnum meðvitund er það sem Biblían kallar iðrun frá dauðum verkum.

Biblíuleg iðrun telst ekki viðhorfsbreytingu kynnt mönnum meðvitund. Líf heilindum fyrir mönnum segir Annan þátt kristna lífi.

True iðrun segir breytingu á hönnun, þ.e. í að hugsa um hvernig á að ná hjálpræði Guðs.

Fyrir farísea og fræðimenn var ekki nóg til að gera ráð fyrir að þeir voru börn Guðs með því að vera afkomendur Abrahams "Og held ekki að yður og segja:, Við höfum Abraham að föður okkar" Mt 3: 9 Fyrir ríka unga höfðingja var ekki nóg til að uppfylla lögmálið eða gera eitthvað fyrir hjálpræði "Meistari, hvað gott á ég að gjöra til þess að öðlast eilíft líf?" (Matteus 19: 16). Nikódemus var ekki nóg til að vera dómari, skipstjóri, farísear, Jewish, o.fl. "Það var maður farísear heitir Nikódemus, reglustiku Gyðinga" (John 3: 1).

Peter tala um iðrun, hvatti Gyðinga til að breyta hugsun þeirra og sjónarhorn um Krist sem krossfestur. Aðeins eftir að Gyðingar trú á Krist sem Drottinn myndi iðrandi staðreynd (Postulasagan 2:38).

Athugaðu að Jóhannes skírari ekki ávíta farísear og fræðimenn um mistök sem þeir höfðu framið. Áður, að iðrast, því það er, vegna nálægðar við Guðs ríki, sem er Kristur meðal Karla “Gjöríð iðrun, því það er himnaríki” (Mt 3: 1 -2).

Hlutverk Jóhannesar skírara var þetta: að undirbúa veg Drottins, það er, boða til mannanna þarf að yfirgefa hugmynd þeirra um hvernig á að spara, og fá Krist.

Eitt sinn Jesús hastaði sumir lærisveina sem höfðu engin raunveruleg iðrun. Athugaðu að þessar lærisveinar trúðu á Krist, en þeir treystu því að þeir voru vistuð með því að vera afkomendur Abrahams. Þeir höfðu ekki haft raunverulegan iðrun, þar sem þeir voru enn fest við gamla hugmyndin um hvernig á að ná hjálpræði Guðs.

“Jesús sagði við Gyðingana, sem trúðu á hann, ef þér eruð stöðugir í orði mínu, þá eruð þér lærisveinar mínir að vita sannleikann og sannleikurinn mun gera yður þeir sögðu. Við erum afkomendur Abrahams og höfum aldrei verið þrælur einhver” (John 8: 11 -34).

Þeir Gyðingar höfðu ekki iðrast. Þeir voru einföld fylgjendur Krists, vegna brauði, kraftaverk, konungr o.fl. En þegar Stefndu það að vera satt lærisveinar þurfti að vita sannleikann, það er, láta fáfræði syndarinnar (iðrunar), sýndi hvað var hugmynd þeirra um hjálpræði: þeir treystu eigin conceit þeirra, að þeir voru niðjar Abrahams.

Fylgjendur Krists (Gyðingum sem á hann trúá) voru á sama ástandi fræðimenn og farísear sem voru skírnr Jóhannesar skírara: þeir treystu því að hjálpræði kom frá kynslóð (afkvæmi) Abrahams (Mt 3: 9) bera með (John 08:33).

Svo ef þú trúir á Krist sem einn og aðeins frelsara ykkar, og fór gamla hugmynd að það væri nauðsynlegt fórnir, bænir, refsingar, uppruna, góðgerðarstarf, trú, osfrv, til hjálpræðis, hefur þú náð ósvikinn iðrunar. Hefur þú iðrast þess, það var breyting á huga kemur frá vita fagnaðarerindið

sem leysti af fáfræði syndarinnar.

Þar sem þú iðrast raunverulega nú að játa nafn Krists sem eina frelsara, þú ert að framleiða verðugt ávöxt iðrunar, það er, ávöxtur vörum sem profess Krist sem Drottin (Postulasagan 4:12; Heb 13:15).

Villa um iðrun kemur frá rangtúlkun vers: "Bring fram ávöxtum verðugt iðrunar" (John 3: 8), þegar álykta að 'ávextir verðugt iðrunar er átt við mannlega hegðun. Athugaðu að ávöxturinn sem Jóhannes skírari sagði segir hvað maður játar um hvernig maður nær hjálpræðið, síðan kemur hann til forsendu farísea og fræðimenn.

Hvers vegna það einn játar (ávexti) vísbendingar ef hún iðraðist eða ekki? Þar sem hegðun er eitthvað utanaðkomandi, sem engin merki hvað er í hjarta mannsins. Athugaðu að falsspámenn koma dulbúnir sem sauðfé (hegðun), en innra eru þeir ravening úlfa, og aðeins af ávöxtum þeirra (sem profess) geta mætt þeim (Mt 07:15 -16).

Spurningar og svör:

1) Hvað er hugsun af réttlæti fræðimanna og farísea um hvernig á að ná hjálpræðis? (Mt 3: 9)

1. Þeir hélt að það var nóg til að vera afkomandi Abrahams (sonur í holdinu) til að ná guðlega sonship.

2) Nefnið fjórar dæmi um "iðrun" sem ekki stuðla hjálpræði:

1. Iðrast berjast með eiginmanni sínum; iðrast að haga illa í skóla; iðrast ekki gera mikilvæga ákvörðun í lífi; iðrast fyrir að hafa sleppt hjálpar einhverjum.

3) Hvað er iðrun til hjálpræðis?

1. yfirgefa gamla hugmyndir um hvernig á að ná frelsun og samþykkja kenningu Krists.

4) Hvað ríkur ungur maður hélt þurfti að verða hólpinn?

1. Gera sumir 'gott' til Guðs.

5) Hvaða ráð Péturs til Gyðinga, sem krossfest Drottin Jesú?

1. iðrast, eða yfirgefa hugmyndir um inngöngu í holdi Abrahams og lögmáli Móse, og látið skírast í nafni Jesú (Postulasagan 2:38).

6) Hvaða ráð myndir Jóhannes skírari gaf fræðimenn og farísear að verða hólpinn?

1. Ekki held ekki að bara segja, við höfum Faðir Abraham. Gjörið iðrun, eða yfirgefa þetta hugtak!

7) Eins og sannur trúmaður framleiðir verðugt iðrunar ávöxtum?

Játa Jesú sem Drottin í lífi þínu eftir sannleika að finna í Biblíunni

Af hverju gerði Guð setti tré þekkingar góðs og illis í miðjum aldingarðinum?

“Ef hann vill ekki að gerast, hvers vegna setja þessi tré í miðjum aldingarðinum – og ekki utan veggja Paradise *” Veronika ákveður að deyja, Paulo Coelho. Fyrir Mari, persóna í skáldsögu “Veronika ákveður að deyja”, rithöfundur Paulo Coelho, brottvísun úr aldingarðinum Eden á þeim var handahófskennt og án lagagrundvöll “... bara til að brjóta handahófi lög, án lagalegra ástæða ekki borða ávöxtur góðs og illis “Sama. Hins vegar er hér að ofan spurning getur verið mótuð án þess að óttast allir refsingu, eða sem er að fremja a sacrilege eða guðlast. Miða að því að vita hvers vegna Guð setti tré góðs og illis þekkingu í miðjum aldingarðinum án hindrun sem kemur í veg fyrir manninn til að opna það, hins vegar, er vel ráðlagt að huga að lögum um að spyrja spurningu, og eftir sem spyr spurningu, geta hús mest fjölbreytt fyrirætlanir þeirra bunga.

Af hverju gerði Guð setti tré þekkingar góðs og illis í miðjum aldingarðinum?

Af hverju gerði Guð setti tré þekkingar góðs og illis í miðjum aldingarðinum?

Þessi spurning ætti ekki að vera aðeins með trúleysingjar, efasemdamenn, spásagnamönnum, spiritualists og aðra strauma veraldlega hugsuðir, en það verður að vera aðallega af kristnum. Ég meina ekki “kristnir” með fulcrum gegnum

trúarbrögð, siðferði, eða formsatriði, en þeir sem raunverulega trú á kenningu Krists.

Spurningin er hægt að mótuð án þess að óttast allir refsingu, eða sem er að fremja a sacrilege eða guðlast. Miða að því að vita hvers vegna Guð setti tré góðs og ills þekkingu á miðjum aldingarðinum án hindrun sem kemur í veg fyrir manninn til að opna það.

En er það ráðlegt að hafa í huga að athöfn spyrja spurningu, og eftir því sem spyr spurningu, geta hús mest fjölbreytt fyrirætlanir þeirra bunga.

Til að skilja þetta gæði eigin spurningum, vér skulum hverfa aftur til the atburður í Eden:

The 'Snake' spurði spurningu við konuna, "Hefur Guð sagði örugglega," skuluð þér ekki eta af neinu tré í aldingarðinum "(Gen. 3: 1). The 'Snake' langaði að vita, eða að spyrja guðlega helgiathöfn? Hvað sjónarhorni áhugasamir um questioner?

Tilkynning hvað lævís 'Snake' gæti við spurningunni setja henni,

- Hann kallaði athygli Evu ávexti af skilningstrénu góðs og ills tré;
- áherslu hugmyndin um bann aukið, á rangan stað og það aldrei verið;
- Did konan finnast sjálf-tryggð með að sýna fram á 'Snake' betri þekkingu;
- Því var konan ekki að leita hælís í orði Guðs, og;
- Hann fékk tækifæri til að fletta ofan af lygi sem framleitt mistök.

Spurningin: "Hvers vegna gerði Guð setti tré í miðjum aldingarðinum 'skiptir máli og verður að gera þegar þú hefur löngun til að vita, þó, allt eftir samhengi, eða tíminn sem það er gert, er hægt að nota til að fletja. Vinsamlegast

athugið:

*“Ef hann vill ekki að gerast, hvers vegna setja þessi tré í miðjum aldingarðinum – og ekki utan veggja Paradise *”*
Veronika ákveður að deyja, Paulo Coelho, São Paulo, Publisher Earth Brasília, 2006, Page 108. .

Þegar frammi með spurningum eins og þessi er vel ráðlagt að athuga hvað hvatning á bak við það:

- a) löngun til að vita, eða;
- b) hvetja til að gagnrýna, að fletja, osfrv?

Önnur lið til að íhuga er átt við tilfinningalegt ástand á spyrjandi.

Spurningin á skjánum skal þó ætti maður ekki að afneita því aðeins tilfinningalega ójafnvægi augnablik. Hvers vegna efast um guðdómleika ástæðum aðeins þegar þú ert ekki vel á, þegar þú missir ættingja, þegar það kemur út af þeirri sambandi, þegar þunglyndi, þegar banaslys, hamfarir osfrv?

Ef questioner vill komast að sannleikanum er ekki hægt að málamiðlun tilfinningalega.

Það er vitað að eitt af þeim vandamálum nútíma vísindi er tól, þ.e. greiningartæki tiltekinna vísindalegum atburðum. Hvernig á að greina atóm án greiningu tól trufla gangverki atóm? Ef greind með smásjá, ljósið sjálfst jutting í atóm mun ekki trufla í hvað er að horfa, trufla mælingar og greiningu? Með því að kynna ákveðnar litarefni í frumum til að sjá það, ekki trufla ekki með gangverki efnasambanda þeirra?

Þeir munu segja greining sem veltur eingöngu rökrétt samskipti, sá leitar svar er skuldbundinn tilfinningalega? Ef spurningum, grundvöllur fyrir leit að þekkingu, þegar beset með hlutdræg þættir koma?

Það segir að ef maður er tilfinningalega hættu, þú munt heyra

aðeins það sem þú vilt heyra, og sjá aðeins það sem þú vilt sjá. Þannig höfum “við sanna yfirlýsingu af the vinsæll orðatiltæki: “. [Blindrabókasafns og þeir sem “vilja ekki sjá”](#)

Þar sem djöfullinn spurði við konuna, “[Hefur Guð sagði reyndar” Þú skalt ekki e ta af neinu tré í aldingarðinum](#) “(Gen. 3: 1), með áherslu á bann sem í raun ekki til, margir hugsuðir aðeins heyra og sjá í sið Guð gaf mannum bann. Jafnvel saka Guð að valda mann til óhlýðni, eða að Guð fann upp refsingu.

En það sem Guð sagði við manninn? Ekki trúleysingjar hafa lesið það sem Guð segir? Ekki gagnrýnendur opnuð og í raun lesa bókina sem inniheldur skrár yfir það sem Guð sagði?

Tilkynning það sem Guð sagði: “[Of öllum trjám í garðinum þú megir frjállega borða...](#)” (Gen 02:16). Hvað Guð áherslu? Guð áherslu á að maður var frjál, og það gæti verið að vild. Adam gæti frjállega eta af neinu tré í aldingarðinum, þó ‘Snake’ áherslu konuna aðeins bann.

Það kemur á óvart að í endurgjalds gegn Guði vitnað orð Hans eins og skráð í Mósebók, sérstaklega, “[Of öllum trjám í garðinum megið þér frjállega borða...](#)” (Gen 02:16). Venjulega merkja ávöxt þekkingu á góðu og illu tré aðeins ‘bannað ávöxtum’. Og ávöxtur “hefur aldrei verið “bannað” vegna öll tré maður gæti borða ‘frjállega “.

Framköllun á ‘Snake’ veggfóðrið sannleikann til þeirra sem yndi augljóst að þeir vilja hjörtu þeirra. Rangt að amalgamate á hlutdræg spurningu guðlega lögmáli ‘Snake’, og túlka það aðeins sem bann. Jæja prédikarinn sagði: “[Heimskinginn hefur enga gleði í visku, en aðeins að birtast hvað þóknast hjarta þitt](#)” (Ok 18: 2).

Hvað er greinilegt í guðdómlegu sið? Guð gefur Adam iðkun frjálсан vilja!

Guð setti tré góðs og ills þekkingu í miðjum aldingarðinum, án

hindrun sem kom í veg maður að eta aldin þeirra til að gefa þér frelsi.

Ef tré þekkingar góðs og ills var ekki sett meðal annars tré Eden, Adam var í raun ókeypis? Það er frelsi þegar það eru engin takmörk? Hvernig á að hanna frelsi án staðfestu tilvísun?

Það eru engin takmörk fyrir Guði? Það er litið svo á að Guð er ókeypis, en hann getur ekki logið. Guð getur ekki farið aftur á orð Hans. Hann getur ekki lofað og uppfyllir! Þó Guð er Guð, leggur að orð Hans! Hins vegar er hann fullkominn tjáning á frelsi!

Frelsi er ekki að gera það sem er vetoed áður er hæfni til að hafna eða ekki bönnuð.

Án tré og án guðlega viðvörðun að það væri engin æfing á frelsi, og maðurinn er tengdur Guði jafnvel gegn vilja sínum. Reglan (frjálslega) og undantekning (en) fara saman að vera gerlegt nýting frelsi (Gen. 2:16 -17). Öll garður tré mætti sýni frjálslega, en maður ætti að íhuga að ef hann át af trénu góðs og ills þekkingu, myndu taka afleiðingunum (aðskilnaður frá Guði).

Þó búið frjáls, það væri engin ástæða fyrir slíkum frelsi ef Adam hafði ekki raunverulegur möguleiki að nýta það. Hvað er frelsi án möguleika á að þjáðir? Veldu bannað er í raun ekki frelsi vegna þess að það býr ekki í bönnuð áður möguleika á að hafna eitthvað gerlegt: nauðungarvinnu.

Rétt eins og samfélagi við Guð (líf) er hamlandi ástand sölu á dýrð Guðs (dauða), til að vera með Guð er frelsi, og fjarlægst hann þrældóm syndarinnar.

Aðeins þar sem andi Guðs er, þar er frelsi, svo að aðeins Guð maður er ókeypis og líf (2 Kor 3:17).

Adam ekki reyna ávexti til að vera frjáls, vegna þess að reyna

Það, framhjá ástand handtekinn, senda eigin ákvörðun þeirra.

Á einhverjum tímapunkti Adam var þrýstingur til að taka ákvörðun?

Frelsi er einkaleyfi, ljóst, að Adam var ekki þvinguð til að gera neinar ákvarðanir. Hann var frjálfs, vegna þess að það var ekki einhver konar kúgun sem myndi neyða hann til að taka ákvörðun.

Adam vissi ekki afleiðingar gjörða sinna? Hann hafði ekki þekkingu til að taka ákvörðun? Það væri blessun fáfræði?

Baráttan fyrir upplýsingar hvaða pólitíska stjórn sem brýtur í bága við rétt á upplýsingum hafna er fasti fyrir mannkynið um aldir. En hvers vegna saka óhlýðni vakningu Guðs fyrir veitingu rétt svo kær Adam þegar upplýst um afleiðingar gjörða sinna?

Man er ókeypis aðeins þegar þú veist afleiðingar gjörða sinna. Man er frjálfs þegar þú ert leyft að taka ákvarðanir. Man er frjálfs þegar þú hefur þekkingu til að gera eigin ákvarðanir.

The guðlega lögmál var á engan hátt handahófskennt, fremur en nokkur réttarkerfi sem maður hefur alltaf fundið. The guðlega lögmál er mest háleit tjáning anda lögum: það ætlað að varðveita mikilvægustu eignir mannsins – líf og frelsi.

Þó ekki borða af trénu, Adam yrði áfram lífi (sameinast Guði), vegna þess að niðurstaðan var skýr: vissulega deyja (firringu frá Guði). Þó forðast tré þekkingar góðs og ills Adam myndi vera frjálfs, en eftir að borða, gera væri fangi eigin ákvörðun þína.

Fyrir Mari, persóna í skáldsögu “Veronika ákveður að deyja”, rithöfundur Paulo Coelho, brottvísun úr aldingarðinum Eden á þeim var handahófskennt og án lagagrundvöll *“... bara til að brjóta handahófi lög, án lagalegra ástæða ekki borða ávöxtur góðs og ills”* Sama.

Það er óhugsandi að einhver, og nota sem dæmi rök Mari eðli, í tengslum við réttarkerfi sem er samin þannig að venjulegt fólk skilur ekki kröfur, og þetta fyrirkomulag viðheldur meginreglu að enginn getur eignað fáfræði á lögum, spurning að það var arbitrariness í helgiathöfn Eden.

Það væri handahófskennt ef Guð lög í eigin þágu, en lögmál gefið Adam var eingöngu ætlað að varðveita það sem átti að manni. Gera einhver criminally ábyrgð, jafnvel þegar ókunnugt um lög, er að setja lög til hagsbóta lögum, ekki víkjandi lögum.

Það er ekkert í þeim svigrúm til að saka Guð arbitrariness, en kærendur vilt setja guðlega helgiathöfn í sviflausn, jafnvel búið undir réttarkerfi sem siglir neðri meginreglur guðlega lögmáli. Þótt guðdómlega lögmál miða að því að varðveita tvö dýrmætasta hluti sem var gefið manni, eru dómsvald í dag lagt til að miðla hagsmunaárekstra, að vera einstaklega sætt. Til dæmis: drepa einhvern kemur niður á fangelsisdóms.

Ásökun að Guð fann upp refsingu gegnum sið gefið Adam er byggt á einföldu rökfræði án þess jafnvel að rannsaka staðreyndir sem lýst er í Biblíunni *“Guð (...) á móti, skrifaði lög og fann leið til að sannfæra einhver að brjóta það, bara til að vera fær um að finna refsing”* idem.

“Og Drottinn Guð bauð manninum og sagði: Af öllum trjám í garðinum megið þér frjállega borða, en í trénu góðs og illis þekkingu, þú skalt ekki eta; um í dag sem þú etur af því, skalt þú vissulega deyja” (Genesis 2:16 -17).

Hvað er afleiðing af ákvörðun mannsins að borða ávexti skilningstrénu góðs og illis? Death. Dauði sem Guð gerði tilvísun var ekki endirinn af mikilvægu hlutverkum í líkamanum, því þegar vísað er til líkamlegum dauða mannsins Hann notar hugtakið ‘aftur til ryk’.

Ef það var aðeins Adam og Evu í Eden, myndu þeir deyja fyrir hvern? Ákvörðunin um að borða ávexti myndi leiða sölu, hindrun

á milli Guðs og manna. Aðeins hugtakið “dauða” til að lýsa ‘nýr’ ástand viðeigandi að maður eftir fall.

Þegar Guð varaði: “Ekki skuluð þér eta”, var greinilegt að ef maður er ekki lengur vildi að tengjast og treysta á skaparanum (líf), sem nýta sér af þekkingu á góðu og illu ávöxtum. Sem maðurinn var ókeypis, ef ekki flest langaði til að lifa í umönnun ánaubar og þekkingu á Drottni, gæti ‘verið’ sundur frá honum (dauða).

Eftir að borða ávexti skilningstrénu góðs og ills, maður hefur orðið eins og Guð og vita skyn góðs og ills. The fjandskapur hindrun var reist (dauði, aðskilnaður, firring...), og maðurinn fór að spila með þá þekkingu sem aflað.

Guð enginn kúgar (Job 37:23), og freista einhver með illt (James 1:13), því haustið mannsins kom ekki frá skaparans. Það var maðurinn sem hóf tilvist skapara.

Eftir að borða ávexti og deyja (firringu), maðurinn varð þræll að eigin ákvörðun Hans. Þó að vera eins og Guð og vita skyn góðs og ills, hafði snúið Guð, því var beðinn um að halda sína eigin. Þegar hluti dýrð Guðs, maðurinn var ekki eins og Guð og vita skyn góðs og ills, en Guð kom frá öllu. Af öllum trjám í garðinum sem var plantað af Drottni maðurinn gæti borða að vild, með falli, maður var í höndum nauðsynlega þekkingu og þurfti að halda svita á enni hans (hershöfðingja 03:19).

The ástand Adam equates syni sem stjórnar emancipation föður síns: standa við sig. Þegar hann var kynnt nóg þar og hafa tilhneigingu aldingarði Guðs, nú, út úr garðinum, því að landið var sett til að framleiða þyrna og þistla, þannig að maður provesse lífsviðurværi sitt í gegnum sveita enni hans (hershöfðingja 03:18). Verkið var ekki refsingu, vegna þess að maður vann síðan það var sett í garðinum.

Maðurinn varð ‘sjálfstæð’ eftir fall, og var kastað út af aldingarðinum Eden til að hefja strit þeirra plægja land “erfitt” að framleiða svita samkvæmt ráðstöfun starfa mannsins

(hershöfðingja 03:23). Athugið að það er stór munur á milli “frelsis” (líf) og “sjálfstæði” (death). Þegar það er ókeypis, það er rótgróið samband milli aðila, en þegar koma sjálfstæði, eru samskipti skera Burt.

Áður fall maður var frjálst að ákveða hvort staðið aðskilin sig frá skaparans. Eftir fall, varð þræll eigin ákvörðun sína vegna þess að það hefur ekki leið til að fara aftur í skaparans. Þó að margir leita aftur til skapara á eigin spýtur, eru dæmdar til að mistakast.

Aftur til að lifa er aðeins hægt í gegnum skaparans sjálfs, bendir ástúðlega í gegnum orð hans. Sem maðurinn ekki gefa kredit (trúði) orðið sem var það til æviloka, er eina leiðin maðurinn aftur til lífsins er að trúá á orð holdtekna Orðs – Krists, sem í Eden var í tengslum við ‘teofanicamente “með Adam.

Það er ástæðan fyrir Kristur segir: [“Sá sem trúir á mig, eins og ritningin segir, lækir lifandi vatns flæði innan Hans”](#) (Jóh 07:38). Bara trúá Ritningin! Þú þarft ekki eins Eve gerði, að í stað þess að trúá á orð ímynd Guðs, leitast við að styrkja orði [“Og konan sagði við höggorminn: Af ávöxtum garðinum tré borða, en af trénu sem er í miðja garðinum, sagði Guð, þér skuluð ekki eta af því, hvorki skuluð þér snerta það, svo þér deyja”](#) (Gen 3: 2 -3).

Það var nóg til að trúá orði Drottins sem sagði þeim að ‘deyja’ ef myndi nota frelsi sem þeir höfðu, og et af trénu góðs og ills þekkingu. Völdum höggorminn, Eve uppnámi sið, sem lagði áherslu frelsi, vakandi og varkár, sem gerir það a ‘lög’ stranglega prohibitive: [“Þér skuluð ekki eta af því, hvorki skuluð þér snerta það, svo þér deyja”](#) (Gen. 3: 3).

Þar er aðeins einn ‘lög’ prohibitive í stað sið sem stuðlar frelsi, girnd virkar í manni, sem að skilja frelsi sið eins strangt boðorð (lög), synd rekur hvert girnd. Til dæmis: Eva leit til og sá að tréð var gott að eta af, ánægjulegt að augað

og æskilegt að gera einn vitur (Eins og hún talin ákvæðin sem stranglega vera boðorð, synd gegnum boðorðinu unnið hvert girnd), gripið hún ávöxtur og át.

Jafnvel þótt bann (lög) er ekki synd, maður veit aðeins girnd þegar blasa við bann (lögum). Freedom "af hverju tré þú megir frjáltslega borða 'synd væri dáinn, það sama og að lifa án laga, vegna þess að lögum (bann) hefur aðeins rök fyrir illvirkjum (1 Tim 1: 9), en helgiathöfn um umönnun frjáls. Aðeins bann 'skal ekki neyta þess ", synd held tilefni, vegna þess að það endar vinna hvert girnd.

En það var "frelsi maður bjó, en bann 'borða ekki það ", girnd leiddi til syndar sem leiddi til dauða. Athugaðu að boðorðið sem var fyrir líf, varð dauða. Skipunin (lögmál) er heilagt, réttlátt og gott, og lögum (bann) jólasveininn þó synd finna tilefni á sið er drepið Mann. Sin fann aðeins tilefni af því, af völdum spurningunni um höggorminn, Eve skilið að helgiathöfn var bundin stranglega prohibitive lög, og í gegnum boðorðinu "þú skalt ekki borða ', synd blekkt hana og drap hana.

Því allir að lesa ritningarnar verður að skilja að þar sem andi Drottins er þar er frelsi, en lög einn ávinnur reiði: fyrir synd mun alltaf finna tilefni í lögum um losta.

Lögin er aðeins lögð á árásarmanna (1 Tim 1: 9), og vegna þess að illræðismenn (Gal 3:19). Bæði lög, "etið af trénu sem ég bannaði þér að eta" (Fyrsta Mósebók 03:11), sem lögmáli Móse var bætt vegna afbrot, því það rekur reiði Guðs, í stað þess að umönnun samþykktir, sem er réttlætanlegt fyrir réttlátu (1 Tim 1: 9).

Til að vinna á 'Snake', Eva var nóg til að halda sig við guðlega lögmáli eins og Kristur gerði þegar hann sagði: "Það er ekki skrifað á einu saman brauði gerir maður lifandi, en á hverju því orði sem fram gengur af munn Guðs" (Mt 4 : 4). Það er munur á milli:

- Hvað sagði Guð, “Af öllum trjám í garðinum megið þér frjállega borða, en í trénu góðs og ills þekkingu, þú skalt ekki eta; um í dag sem þú etur af því, skalt þú vissulega deyja “(Genesis 2:16 -17);
- Hvað Eve sagði: “Frá ávöxtur trjáanna í garðinum borða, en af ávexti trésins, sem stendur í miðjum aldingarðinum, sagði Guð, Þér skuluð ekki eta af því, hvorki skuluð þér snerta það, svo þér deyja” (Gen 3: 2 -3) .

Hún gleymdi að öll tré gæti borða að vild, sem leiddi til skakkur niðurstöðu: “Þú skalt ekki eta af því, hvorki skuluð þér snerta það ...”.

Þó réttarkerfi í dag eltir brotamaður að leggja fram tilskildum refsingu, ákvæðin um Eden setti bara Mann meðvitaðir um afleiðingar gjörða sinna. Guð hefur ekki stunda manninn að refsa honum fyrir að maðurinn orðið afleiðingar af ákvörðun sinni svo át ávöxt.

Þó að Snake gerði grein góðs og ills eins aðlaðandi fyrir menn borða ávexti, aðeins Guð varaði við því að ef hún át ávöxt, maðurinn myndi koma hindrun milli manns og Guðs (dauði, synd, firring, þrælahald).

Ef Guð setti hindrun milli manns og tré góðs og ills þekkingu, koma á tengslum á tortryggni milli skaparans og veru. Í dag efasemdamenn saka ekki Guð gera ‘atkvæði’ traust hjá mönnum. Ef það var hindrun á milli manns og tré þekkingar góðs og ills, myndi halda því fram að á einhverjum tímapunkti maðurinn var frjál.

Hvað sjáum við? Hver er tilgangur þeirra spurninga sem eru hækkuð í dag? Leita upplýsinga eða vilt fletja Guð?

Það hvatningu til glæpa, óhlýðni, uppreisn eftirfarandi lögmál?

“Drottinn Guð bauð manninum og sagði: Af öllum trjám í

garðinum megið þér frjálsglega borða, en í trénu góðs og illis þekkingu, þú skalt ekki eta, því að í dag sem þú borðar af honum þú vissulega deyja” (Genesis 2:16 -17).

- Guð leggur áherslu fullkomið frelsi – “Af öllum trjám í garðinum megið þér frjálsglega borða...”;
- Formleg tilkynning án þess að komi ákvörðun: “... en í trénu góðs og illis þekkingu, þú skalt ekki eta ...”;
- Alert hvatning, þekkingu sem þarf til ákvörðunar: “... að í dag sem þú borðar af honum þú vissulega deyja”;
- Afleiðingin af ákvörðun: “... vissulega deyja”;
- vel ‘löglegur’ að “tutored”: líf og frelsi.

Ef Biblían recount sem Guð fór tréð fyrirvaralaust í garðinum, og gróðursett meðal annarra svipaðra tré, og unwittingly maður át ávöxt og dó, saka Guð um að vera hljóður, ósanngjarnt og án kærleika til sköpunar Hans.

Mari, eftir yfirheyrslu hvatning Guðs setja tré þekkingar góðs og illis í miðjum aldingarðinum, satirizes frásögn af atburðum eftir fall mannsins og bendir til þess að Guð var að sadismar:

“Þegar lög voru brotin, Guð – Almáttugur Dómari – jafnvel herma að stunda, eins og ef þeir vita allar mögulegar fylgsni. Með englarnir horfa og skemmtilegur sig með prakkarastrik (líf fyrir þá líka að vera mjög í uppnámi, þar Lucifer hafði skilið Heaven), byrjaði hann að ganga. Mari hélt svona Biblíunni leið myndi gera fallega vettvangur í spennusögu: skrefin Guðs, lítur hræddur um að hjónin skipst sín, fætur skyndilega hætt við hliðina á skyndiminni “Sama.

Hvað Mari lögfræðingur bókarinnar er, margir gera á degi til dags. Nota faglega þekkingu sína, eða fræðileg þjálfun þeirra til að fletja það sem þeir skilja ekki.

Skrefin Guðs í Eden myndi vettvangur í spennusögu? Guð hefur fætur? Guð herma að stunda? Guð var sadistic?

Legal þekkingu, sögulegum og jafnvel vísinda ófullnægjandi til að meta spurningum hér að ofan. En ef þú ert segir þekkingu, það er engin hindrun í hvaða Biblían leið.

Almennt ógætinn skoða þetta teygja á Biblíunni Guðs í dýrð Hans og vegsemd hins vegar gleyma því að í Biblíunni eru fjölmargir viðburðir guðsvitrun. Guðsvitrun er guðfræðileg hugtak náttúrunnar sem þýðir birtingarmynd Guðs í hvaða sæti, hlutur eða manneskja. Atburðirnir talin mest sláandi er átt við fólkið í Abrahams (Mósebók 18: 1 -2) og Moses (Ex 3: 2 -6).

En mikilvægasta guðsvitrun kom í Eden því Adam var búin til úr leiri jarðar og var í tengslum beint með látum mynd Guðs – Kristi. Hver er ímynd Guðs? The rithöfundur Hebreabréfið segir Kristur, sonur Guðs (Heb 1: 2 -3). Jesús er ímynd Guðs, erfingi allra hluta, og í gegnum hann heimurinn var orðinn, þar á meðal sköpun Adams (Ok 30: 4).

Þegar Guð sagði: **“Vér viljum gjöra manninn í ímynd okkar, eftir líkingu okkar”** (Gen. 1:26), the ímynd Guðs var í forsvari af þessu verkefni. Eins og Guð skapaði manninn eftir sinni mynd? The ímynd hins ósýnilega Guðs, eilífa Orð sem var staðfest, einnig alla sköpun, skapaði manninn sem mynd hennar (hershöfðingja 01:27; Rom 5:14).

Minnug þess að tala er ekki mjög mynd af því, höfum við aðeins dýrlegur Kristur er ímynd og líkingu Guðs, og aðeins menn sem birtast aftur með honum ná eilíft tilgangi stofnað í Eden sem er að menn eins og mynd Kristur, í samræmi við framtíðarsýn Krists, sem er ímynd Guðs (hershöfðingja 01:27).

Guð skapaði manninn í mynd Krists þann sem er eins og hann, það er, eins og syni hans. Og eins og maður var í mynd Guðs son? Sonur Guðs (mynd Guðs) til vegar. Það er, svo Guð skapaði manninn mynd sonar síns, sonur skapað (Gen 01:27).

Það er ástæðan fyrir Guð myndaði (hendur) manninn af leiri jarðar og blés í Hans (anda) í nösum (munni) (Gen. 2: 7). Þar

að auki, gróðursett garður í Eden, og setti þar manninn, sem er ekki mjög mynd (gefið) áður en mynd Krists, sem er tjá (nákvæmlega) mynd Guðs.

Drottinn Jesús nota hendurnar til að gera hjálpar fyrir Adam (Genesis 2:21), talaði við nokkra (hershöfðingja 3: 8), og gerði fót fyrir bæði (Gen. 3:21). Eða Adam ekki fela því hann heyrði fótatak fyrir því að hann heyrði rödd ímynd Guðs. Þeir faldi vegna þess að ég vildi ekki Guð (guðsvitrun = ímynd Guðs) Sá þá án búninga.

Eins og Kristur birtist Abraham, einnig birst og var í tengslum við Adam, sem var mynd Hans [“Abraham faðir yðar vænti þess með fögnuði að sjá dag minn, og hann sá hann og gladdist”](#) (John 08:56; Rom 5:14).

Fyrir þá sem ekki skilja þessa atburði, það virðist fyndinn Allan öflugur Guð leita núna í aldingarðinum Eden, en Adam var í tengslum við ímynd Guðs, því að hann fékk frá honum helgiathöfn. Stundum Drottinn vitjaði hjónin í garðinum, gerði það í guðsvitrun, ekki unfading dýrð.

The CD Drottins var ekki með þrumuraust, sem fram í öðrum leikjum, en Adam talaði við einhvern sem var Hans jafningi, eins og hann. Eftir fall, Guð talaði aftur með Adam og hann hafði alltaf, og ekki með eldi, eldingum, þrumur og dimmu að skelfa hann.

Nú þegar Guð kallaði þá til að klára daginn, hjónin ákveðið að fela. Far frá Guði herma að stunda, áður en þar er að setja út á að fela. Að lokum, til að biðja þá aftur: “Hvar ertu” Adam sagði Follies þeirra og skömm að vera nakinn.

Maðurinn hefur orðið eins og Guð og vita skyn góðs og illis (Gen 03:22). Adam og Eva náð ‘Snake’ sagði þeim (Gen. 3: 5), þó nýtt firringu frá Guði.

Það var ekki Guð sem lagðar eru á Karla þúsundir reglum og lögum sem þeir hafa. Þörfin fyrir reglum og lögum er eitthvað

mjög eðli mannsins.

Jafnvel áður en synd, þegar spurt af höggorminn Eve aukið guðdómlega boðorð: “Þér skuluð ekki eta af því, hvorki skuluð þér snerta það, svo þér deyja” (Gen. 3: 3). Men fyrir þig eru lög, vegna þess að þeir búa lögum, reglum og revel í siðferðismálum. Þune allir sem passa ekki inn í reglum hennar.

Guð skapaði nakinn manninn og gaf þeim eigi lög gegn nekt, en maðurinn fannst skammast sín, og ákvað að eigin frumkvæði til að ná sér (Gen. 3: 7).

Hvers vegna fletja Guð, ef allt hann skapaði var gott? “En, maður, þú sem ert þú, að Guð? Eigum hlutur myndast segja honum að myndast það, Hví hefir þú gjört mig svona?” (Rm 9:20 -21) ?.

The igniters aðeins sjá hina guðdómlegu lögmáli leið fundin upp af Guði til að refsa manni, þó, hvað réttarkerfi líkan er að bíða eftir að refsa manni: núverandi réttarkerfi eða helgiathöfn Eden? Eitthvað er fyrirbyggjandi í réttarkerfi í dag?

Að lokum, leggja áherslu á við þörfina til að spyrja spurninga, þó fáránlegt að þeir kunna að virðast í fyrstu, ef við erum áhuga á þekkingu, hins vegar þegar sprengjuárás með spurningu, endurskoða ásetningi spyrjandi.

Eftir skýra ásetningi spyrjandi, ef þú ert ekki viss skaltu leita að svari í Biblíunni, sem postuli James var ljóst þegar hann sagði: “Nú ef einhvern yðar brestur visku, biðja Guð, sem gefur öllum óspart og án háðungar og verður að gefa” (Jakobsbréfið 1: 5).

The sköpun mannsins og holdtekju Krists

The sköpun mannsins og holdtekju Krists

Hvaða mynd og líkingu, sem voru veitt Adam? The mynd og líkingu ódauðlegar Guð sem býr í fær til komist ljós að Paul getur Timothy?

Fæðingu fyrsta mannum hefur mikið notað í vísindalegar fictions innihaldsefni: tíma.

Guð sagði: “Vér viljum gjöra manninn í ímynd okkar, eftir líkingu okkar; og drottna yfir fiskum sjávarins og yfir fuglum loftsins og yfir fénaðinum og yfir alla jörðina, og yfir öllum skriðkvikindum, sem skriða á jörðinni. Og Guð skapaði manninn eftir sinni mynd, ímynd Guðs hann skapaði hann; karlkyns og kvenkyns, hann skapaði þau “(Gen 01:26 -27).

Þess vegna verðum við að spyrja: hvaða ímynd og líkingu sem voru veitt Adam? Guð gaf Adam á ímynd og líkingu ódauðlegar Guðs sem dvelur í fær til komist ljós að Paul getur Timothy “Sá sem hefur, aðeins að hann hefir ódauðleika, hann býr í fær til komist ljósi;? sem enginn hefur séð eða getur Honum sé heiður og eilífur máttur Amen “(1 Tim 06:16) ; “Nú til konungs eilífa, ódauðlega, ósýnilega, eina vitur Guð, vera heiður og dýrð um aldir alda. Amen “(1 Tim 01:17).

Ekki!

Myndin sem var gefið fyrsta mannum var ekki mjög mynd af ódauðlegum og ósýnilega Guðs, áður en það var gefið Adam ímynd Krists sem ætti að koma í heiminn. Kristur kom í heiminn Karla í fyllingu tímans, og það var rautt með sömu mynd sem var

gefið manninn þegar hann skapaði Adam (Gal 4: 4).

Páll postuli að túlka Mós 1, vers 26, orðaði það svo: “Enn ríkti dauðinn frá Adam til Móse einnig yfir þeim, sem ekki höfðu syndgað í líkingu afbrot Adams, sem er að tala um hann sem var koma “(Rom 5:14).

Sá sem ætti að koma, eða að birtingarmynd Hans er Jesús Kristur, eingetinn sonur, að í upphafi var í faðmi föðurins og kom í heiminn í fyllingu tímans sýna faðir Karla. Það er trú sem var opinberað (Gal 3:23).

Adam var skapaður í mynd af honum sem var að koma, og ekki eins og Guð, sem býr í fær til komist ljósi, vegna líkingu Guðs er einungis veitt mönnum, sem birtast aftur með Krists frá dauðum “Eins og fyrir mig, sjá auglit þitt í réttlæti, mun ég vera ánægð þegar ég vakna í líkingu þinni “(Sl 17:15); “Og Guð skapaði manninn eftir sinni mynd” (Gal 1:27).

Fyrir Jesú, eingetinn sonur Guðs kom í heiminn og það var nauðsynlegt að Maðurinn, fyrsta Adam var búin (2 Sam 07:14; 1 Kor 15:45). Kristur þurfti að vera hluttakandi af holdi og blóði fyrsta Adams sem í öllu var svipuð menn (Heb 02:14, 17), þannig að þegar Adam var búin, var veitt honum mynd af Kristi, sem ætti að koma heimurinn og ekki mynd af lofuðu Krists.

Guð er andi, aftur á móti, fyrsta Adam var búin lifandi sál, með dýra líkama og jarðar, svo að Adam hafði ekki í Eden sáust hins ósýnilega Guðs. Hvað Adam fékk Guð í Eden var mynd af honum, sem væri gert lægra en englar, maðurinn Kristur Jesús (Hebreabréfið 2: 7).

Gjafir Guðs eru óafturkræf, svo ef Guð hefði gefið Adam í líkingu Hans væri ómögulegt að gefa Adam eðli veitt honum. Það væri eins og Adam extricate sig frá eigin eðli sínu, eins og englum sem féll ekki desvencilharam af eðli Hans (Rom 11:29).

Eins og maður, Jesús var í öllum þátttakandi sömu hlutina menn: hold, blóð og gilda sömu rannsóknum, enn án syndar (Heb

04:15).

Jesús var fæddur af heilögum anda í móðurkviði Maríu, mismunandi frá the hvíla af mannkyninu, sem er í synd vegna þess að þeir framandgera Guð frá móðurlífi “Ég var kastað á þig frá móðurkviði: þú ert Guð minn frá móðurlífi” (Ps 22:10); “Ef óguðlegra-fyrrverandi frá móðurkviði: þeir fara afvega frá fæðingu, tala lygar” (Sl 58: 3).

Þegar Guð sagði: “Vér viljum gjöra manninn í ímynd okkar, eftir líkingu okkar” (Gen. 1:26), hófst ferli að maður eins og hann, en þetta líkt maður nær aðeins þegar hann trúir á Krist, vegna þess að trúaðir vilja vera líkjast mynd Krists “Fyrir þá sem þekkti fyrirfram hefur hann og fyrirhugað til þess að líkjast mynd sonar síns, svo að hann sé frumburður meðal margra bræðra” (Rom 8:29).

Það er vegna þess að líkt sem verður gefið til menn sem Jesús sagði, “Faðir minn ávinnur hingað, og ég að vinna” (Jóh 05:17), en Guð hvíldist frá öllum verk hans á sjöunda degi (Mós 2: 3).

Og Guð hvíldist hinn sjöunda dag í tengslum við verk þessa byggingu, en með tilliti til framtíðar vörum, það er, ný sköpun sem er ekki af þessum heimi, þetta sköpun, faðirinn og sonurinn halda áfram að vinna “En Kristur kom, æðsti prestur af góðum hlutum, með stærri og fullkomnari tjaldbúð, sem ekki er með höndum gjörð, það er ekki af þessari byggingu “(Heb 09:11); “Og þetta orð, og þó enn meira, signifieth að fjarlægja af þeim hlutum, sem gert hlutina þannig að eignir áfram” (Heb 12:27).

Það er ástæðan fyrir Jesaja spámaður spáði: “Því að sjá, ég skapa nýjan himin og nýja jörð, og það verður ekki minnst fyrrverandi hlutum, né koma í huga” (Jesaja 65:17, Jesaja 66:22, Opínberunarbókin 21: 1), og við verðum að bíða, “Engu að síður við, eftir fyrirheiti hans, leita nýs himins og nýrrar jarðar, þar sem býr réttlæti” (2 Peter 3:13).

Það er í gegnum kirkjuna sem Guð skapar manninn eftir líkingu Hans. Dýrlegur Jesús er ímynd hins ósýnilega Guðs (Heb 1: 3), og þeir sem trúá eru búnir aftur eins og hann, svo eins og Guð “Þér elskaðir, nú þegar erum vér Guðs börn, og það er eigi enn birst hvað við skal að vera: en við vitum að þegar hann birtist við vér verða honum líkir, því að vér munum sjá hann eins og hann er “(1 John 3: 2) ..

Á sama hátt getum við ekki séð að allt er undirgefin Kristi, þannig að það er ekki augljóst hvernig við eigum að vera, eitt er víst, alveg eins og við höfum borið mynd af dýrinu og land, munum við koma ímynd um andlega, líkingu Jesú lofuðu Kristi (Heb 2: 8, 2 Kor 15:48 -49).

Rétt eins og þeir sem trúá á Krist eru grafnir líkingu dauða Hans, þegar þeir sóttu birtast aftur nýja veru, sem átti að setja á óförgengileikanum sem jarðnesk tjaldbúðin enn brýtur (2 Corinthians 5: 1 -4).

En þegar forgengilega er klæddur í húsinu sem er frá himni, munum við vera eins og lofuðu Kristi og Kristur, frumburður margra bræðra hafa Guð eins og hann “Hver vera birtustig dýrð Hans, og tjá ímynd persónu Hans og ber allt með orði máttar síns, þegar hann hafði sjálfur hreinsaði oss af syndum okkar, settist til hægri handar hátigninni á hæðum “(Heb 1: 3).

Fyrir uppeldi mörg börn að dýrð Guðs var nauðsynlegt að orð Guðs kom í heiminn Karla þátttakandi öllu sköpunar Hans (Heb 02:10).

Til að skilja sambandið milli fæðingu Krists og sköpun Adams, lesandinn þarf að hafa í huga að Jesús, Orð Guðs er undirliggjandi. Orð Guðs er meiri en rúm tíma og í upphafi Word yrði kynnt í heiminum hefur skapað alla hluti, þar á meðal maður á leiri jarðar með höndum sínum og blés í nasir hans anda lífsins. Hann gerði Adam myndin sem hafði fram þegar teofanicamente í Eden.

“Guðsvitrun” er guðfræðileg orð notuð til að lýsa

birtingarmyndir Guðs í Biblíunni sem voru ápreifanlega til manna skilningarvit.

Guð sagði: “Vér viljum gjöra manninn í ímynd okkar og líkingu” (Gen 01:26), og þá eilífa Orð skapaði manninn í sinni mynd. Hvernig? Eilíft Word, sem ímynd hins ósýnilega Guðs, sem skapaði allt, tók leir af leiri jarðar og skapaði manninn sem myndina sem hann sjálfur myndi koma í heiminn (Gen 01:27, Eph 3: 9; Heb 1 : 3 Heb 1:10 -12).

Það er ástæðan Páll postuli sagði að Adam var mynd af honum sem var að koma, eins og líkingu Hans, sem reis upp frá dauðum er eingöngu arfleifð líkama Krists meðlimir.

Að spá um upprisu Jesú, Davíð konungur bendir á að maðurinn Kristur fullnægt þegar í líkingu Guðs rísa upp frá dauðum, rétt eins og með tilvísun til-koma með Kristi eru líkjast honum “Eins og fyrir mig, sjá auglit þitt réttlæti, ég er ánægð þegar ég vakna í mynd þinni “(Sl 17:15).

Sálmarnir 8 er Messíanskra, talar um Krist, hinn eilífa Orð þegar kynnt í heiminn. The Sl er lofgjörð til eilífa Orð sem vann nafn sem hverju nafni er æðra “Því einnig Guð hátt upp mjög hann og gefið honum nafnið, sem hverju nafni er æðra” (Phil 2: 9; Ps 8: 1).

? Jesús, þegar tala við fræðimenn og farísear sýnir að vísu 2 Sl 8 sagði hann “En þeir sögðu við hann: þú heyrir hvað þessir segja Jesús sagði við þá: Já, hafið þér aldrei lesið mynni barn og ungbörn barn þú hefir fullkomnað lof? “(Mt 21:16; Lk 00:44; Ps 8: 2).

Sl segir að himnarnir, tunglið og stjörnurnar vinna á höndum eilífa Orð, eins og sést af rithöfundur til Hebrea: “Og, þú, Drottinn, í upphafi hefir stofnað jörðina, og himnarnir eru verk handa þinna. Þeir munu farast, en þú skalt þola; Og öllum þeim, svo sem fatnað, eldast, og rúlla þeim upp eins og skikkju, og verður breytt. En þú ert hinn sami, og þín ár taka aldrei enda “(Heb 01:10 -12; Sl 102: 25 -27).

Þá bendir Sl á að eilíft Word var kynnt í heiminn neðar en englum, en jafnvel í hið mannlega ástand, sonur Guðs var krýndur af föður heiður og dýrð, fyrir allt sem hefur verið búin til var undir stjórn Krists “Hvað er maðurinn, að þú ert minnst Hans? og sonur mannsins sem þú heimsækir hann? Fyrir litlu minni en Guð gerði, og með sæmd og heiðri. Þú lést hann drottna yfir handaverkum þínum, þú setur allt undir fótum Hans: Allt sauði og naut, já, og dýr merkurinnar, fugla loftsins og fiskum sjávarins, og hvað fer um vegi hafsins “(Sl 8: 4 -8).

Sl 8 sé í samræmi við guðlega tillögu að finna í versni 26. kafla 1 í Mósebók: “Og Guð sagði: Vér viljum gjöra manninn í ímynd okkar, eftir líkingu okkar; og drottna yfir fiskum sjávarins og yfir fuglum loftsins og yfir fénaðinum og yfir alla jörðina, og yfir öllum skriðkvikindum, sem skríða á jörðinni “(Gen 01:26).

Í að útskýra Sl 8, rithöfundur til Hebrea sýnir að maðurinn sem “allt undir fætur hans,” segir Kristur. Kristnir á þeim tíma sem Sá Jesú í holdinu gat ekki séð að allt væri undirgefin Kristi. Þess vegna skýringin rithöfundur til Hebrea: við sjáum ekki enn allt er undirgefin Kristi, þó sjáum við að Kristur sem var ljótur lægri en englar crowned með sæmd og heiðri sem faðirinn allt undir hann (Hebreabréfið 2: 8 -9).

Kristur er allt og við þann, sem er allt sem er! Það er hann sem viðheldur allt með orði máttar síns, vegna þess að það var gert erfingja allra hluta, og í gegnum hann heimurinn var orðinn (Heb 1: 2 -3; Heb 2: 8 -10).

Predestination

Guð vistar menn á öllum tímum, en enginn af þeim er hægt að taka til sín heiður að vera líkjast mynd Krists en þeir sem voru stilla af Guði: kirkjuna. Það er líkami Krists að margháttuð speki Guðs er augljóst að tignirnar og völd á himni, í þeim tilgangi sem sett er fram í því að gera Krist preminent meðal margra bræðra eins og hann birtist í kirkjunni (Ef 3:10 -11).

Predestination

“Því ef einhver er í Kristi er skapaður á ný, hið gamla varð að engu, sjá, nýtt er orðið til” (2 Kor 5:17)

Gríska sögnin þýða “predestinate” er προορίζω (proorizo), og þýðir “að ákveða fyrirfram” “fyrirfram merki”, “foreordain”.

Hugtakið þjónar að benda öruggu ástandi stofnað af Guði í eilífðinni. Allt sem trúá á Krist sem fagnaðarerið sannleikur fæðast aftur í gegnum ódauðlega fræ (1 Gæludýravænt 01:23), og þegar klæddir með imperishable, sem verður ímynd af lofuðu Krists “Þér elskaðir, nú þegar erum vér Guðs börn, og enn ekki birtast hvað vér munum verða. En við vitum að þegar hann birtist við vera eins og hann; vegna þess að við munum sjá hann eins og hann er “(1 John 3: 2).

Maðurinn kemur í heiminn að vilja holdsins vilja mannsins og blóði sem flytur sig ímynd Adam, jarðneska maður (Jóh 01:12; 1 Kor 15:48), og aðeins þegar þeir trúá á Krist eru búnir ný vilji Guðs eftir sannleika fagnaðarerindisins, því ný verur, og þegar það fer lag á imperishable, hafa allar nýjar verur ímynd andlega manni, sem er Kristur, hinn síðari Adam (1 Kor

15:48 -49).

The predestinate hugtakið er notað í Nýja testamentinu að vísa til áfangastaðar sem er einstakt við andlega menn. Kristnir menn eru fyrirhugað af Guði til þess að líkjast mjög ímynd Jesú Krists.

Guð stofnað fyrirfram að Kristur hefði frumburður meðal margra bræðra stöðu, mest framúrskarandi skilyrði að hinn eingetni, úthluta þeim sem eru hluti af líkama Krists í þessu skyni "Fyrir þá sem hann þekkti fyrirfram hefur hann og fyrirhugað til þess að líkjast mynd Son hans, til þess að hann sé frumburður meðal margra bræðra "(Rom 8:29).

Maðurinn Kristur var eingetinn Guðs kynnt í heiminn á öllum eins menn að vera miskunnsamur High Priest (Hebreabréfið 2:17) og fáir dauða fyrir alla (Heb 02:14).

Að vera drepinn og resurge Jesús var dýrlegur orðinn frumburði frá dauðum stöðu og tók stöðu frumburður meðal margra bræðra, þar sem það leiddi til dýrðar Guði margra bræðra (Heb 02:10).

Dýrlegur Kristur er ímynd Guðs (Heb 1: 3; Col 1:15), og erfði mikla nafn sem hverju nafni er æðra (Filippíbréfið 2: 9), og hann er höfuð líkamans, þ.e. kirkjan , fylling hans, sem fyllir allt í öllu (Ef 1:23). Kristnir snúa upp á yfirborðið aftur við Krist og eru meðlimir líkama hans, sem er kirkjan (Col 3: 1).

Það er ekki enn ljóst hvernig þeir verða vistaðar (1 John 3: 2), en við vitum að allt verður vistað sem mynd af lofuðu Krists, svo að þessi dýrð sem mun opinberast á Christian er sköpun andvörp eins og ef í verki afhendingu vegna væntinga bíða birtingarmynd sona Guðs (Rom 8:19 -21)

Þegar íklæðist ódauðleika og incorruptibility (Rom 8:23), það er, þegar það fer innlausn líkamanum í Rapture kirkjunnar, sem vistaður er í Kristi nái ástand tjáð með Guði skráð þar í Mósebók: – "Vér viljum gjöra manninn í ímynd okkar, eftir

líkingu okkar “(Gen. 1:26), vegna þess að eftir allt fæddur af Guði eftir sannleika fagnaðarerindisins mun vera svipað lofuðu Krists, og hann, í snúa, the ímynd hins ósýnilega Guðs (Kól 1 : 19).

Tilgangur Guðs er eilíft, og tilgangur þinn fyrir að vera eilíft hvíla á sjálfum sér, og ekki í sköpunar hans, sem voru búin, því eru ekki eilíf “þekkt oss leyndardóm vilja síns samkvæmt velþóknunar quepropusera hans í sjálfu sér ... “(Ef 1: 9).

Og hvað var þetta stofnað tilgangur ‘Sjálfur’? Gerðu eingetinn frumburður meðal margra bræðra eins og hann svo að í öllu sem hann gæti hafa preeminence “Samkvæmt eilífa fyrirætlun, sem hefur í Kristi Jesú, Drottni vorum” (Ef 3:11); “Fyrir þá sem hann þekkti fyrirfram hefur hann og fyrirhugað til þess að líkjast mynd sonar síns, svo að hann sé frumburður meðal margra bræðra” (Rom 8:29; Col 1:18).

Þó mörg börn hafa verið tekin af Kristi til dýrðar til að framkvæma eilíft tilgangi (Hebreabréfið 2:10), sproti tilgang Guðs er Kristur, það er, tilgangur hans var stofnað árið sjálfum (Ef 1: 9).

Í sonar kjöt líkama Guð hefur safnað öllu (Col 1:20 -22), og Guð hátt upp hafið mjög hann (Phil 2: 9), láta allt á fætur og, umfram allt (Col 1: 23), var einnig útbúin sem höfuð kirkjunnar, frumburður meðal margra bræðra (Ef 1:22).

Það er nauðsynlegt að skilja að hvaða marki dýrð kirkju líkama Krists, þar Kristur var sett yfir alla Furstadæmið, ríki, vald, vald, o.fl., og umfram allt, var gert höfuð kirkjunnar, svo kirkjan verður umfram allt Furstadæmið, yfirburðir, vald, vald, o.fl. “Eftir að hafa kveikt augu hugarfarsins, svo að þér skiljið, hver sú von er köllun hans, og hvað auðæfi arfleifið hans í heilögu, og hvað er yfir mikilleika um mátt hans til okkar-deild sem trúá, samkvæmt hagnýtingu á sterkri orku hans, sem hann myndaður í Kristi, er hann vakti hann frá

dauðum, og setja hann á hægri hönd hans á himnum ofan allt Furstadæmið, og máttur, og hreystiverk, og veldi, og sérhver nafn sem er nefnt, ekki aðeins í þessari veröld, heldur einnig í næsta; og setja allt undir fótum hans, og á allt að vera yfirmaður kirkjunnar, sem er líkami hans og fyllist af honum, sem sjálfur fyllir allt í öllu “(Ef 1: 18-23).

Í eilífðinni, áður en heimurinn var, Guð staðfest að orð hans ætti að hafið er yfir öllu (PS 138: 2), og Kristur hefur verið upphafinn, því að koma inn í dýrð sína varð mjög mikil og háleit (52: 14).

Til að gera Krist frumgetningurinn væri nauðsynlegt til að búa til margar bræður. Til að gera það höfuð, líkama, kirkjan væri nauðsynleg.

Það var í ljósi tilgangi sett er fram í Kristi sem Guð vistar afkomendur Adams gegnum prédikun fagnaðarerindisins, fyrir þá sem trúá eru gefin rétt til að verða Guðs börn (John 01:12).

The glataður í synd er tilkynnt hjálpræðið í nafni Krists, sem þeir sem borða kjöt og drekka blóð Krists verða hluttakendur Krists, það er, eru gerðar aðilar líkama Krists.

Þeir sem eru vistuð gegnum fagnaðarerindið eru kallaðir með heilagri köllun, sem er, í samræmi við tilgang komið í Kristi áður en heimurinn varð til “Hver hefir frelsað oss og kallað okkur með heilagri köllun, ekki eftir verkum vorum, heldur eftir eigin ákvörðun og náð, sem var gefið okkur í Kristi Jesú áður en heimurinn varð til “(2 Tim 1: 9).

Með því að vera í Kristi, það er, ný skepna, sem Christian er fyrirhugað til þess að líkjast mynd Krists, sem framkvæmir tilgang Guðs í Kristi, til að gera það frumburður meðal margra bræðra, mjög háleit höfuð líkamans .

The köllun í Kristi var stofnað í eilífðinni byggt á tilgangi stofnað í Kristi, svo að veita náð nýju skepna er að taka þátt í þessum tilgangi í að vera börn eða limir líkamans er náð sem

ekki fylgja verk okkar.

Páll postuli sýnir að líkami Krists sem gróðursetur, og sá, sem vökvar það er engin munur þó hver fyrir sig fá laun hans eftir verkum hans [“Sá, sem gróðursetur, og sá, sem vökvar, eru eitt, og hver maður skal fá laun þeirra eftir verkum hans “](#)(1 Kor 3: 8).

Þetta þýðir að hver Christian verður verðlaunaður í samræmi við gott og illt, sem hefur í líkamanum (1 Cor 03:13 -14; 1 Cor 09:17; 2 Kor 5:10; Col 3:24), heldur náð að vera taldur sem barn Guðs að vera í Kristi Jesú er náð, sem var gefið okkur í Kristi Jesú áður en heimur varð vegna tilgangi að Guð hefur í Kristi.

The köllun eftir tilgangi Guðs staðfestu í Kristi áður en heimur varð er verðlaun sem er aðeins veitt þeim sem eru í Kristi, það er, ný verur mynda aftur samkvæmt orði sannleikans [“stutt í átt að markinu til verðlaunanna á köllun Guðs í Kristi Jesú “](#)(Phil 3:14).

Þú getur ekki rugla hringja fagnaðarerindisins til köllun samkvæmt eilífa fyrirætlun, fyrir köllun samkvæmt eilífa fyrirætlun er fyrir tiltekinn hóp af fólki (allt sem trúá á Krist), á meðan á símtalinu fagnaðarerindisins er alhliða (margir) og er miðað við alla glatast vegna óhlýðni Adams, en missti það mæta kalla eru fáir (Mt 07:14), þess vegna staðreynd að fáir í valinn ástand [“að margir eru kallaðir, en fáir útvaldir”](#) (Mt 22:14).

Um alhliða kalla fagnaðarerindisins Páll postuli segir: [“Fyrir hvern hef ég öðlast náð og postuladóm, fyrir aobediência trúna meðal allra þjóða eftir nafni, meðal þeirra eru þér einnig kallað Jesú Krists”](#) (Rom 1: 5).

Þörfin fyrir hlýðni við orð trúarinnar er boðað öllum þjóðum (Postulasagan 15:14 -17), og meðal allra þeirra þjóða kristnir eru kallaðir tilheyra Jesú Kristi. Eftir að þeir heyrðu fagnaðarerindið um sáluhjálp og trúá á Krist, kristnir byrjaði

að “vera í Kristi ‘, það er, ný verur voru” Í sem yður treyst einnig, eftir að þú heyrst orð sannleikans, fagnaðarerindið um þinn hjálpræði; og hafa einnig talið, þú varst lokað með heilögum anda lofa “(Ef 1:13).

Sáluhjálp í Kristi er boð nær til allra manna í öllum þjóðum og á meðan það er kallað í dag “Snúið yður til mín og látið frelsast, gjörvöll endimörk jarðarinnar, því að ég er Guð, og það er engin annað “(Er 45:22),” hneig eyra þitt, og koma til mín heyra, og sál þín mun lifa, því með þér að ég mun gera eilífa sáttmála, er um miskunn af David gefa þér “(Er 55: 3) ; “(Því hann segir, ég hef heyrst þig í viðunandi tíma og ég hjálpaði þér á degi hjálpræðisins, Sjá, nú er samþykkt tími, sjá, nú er dagur hjálpræðisins)” (2 Kor 6: 2).

Hafa þá köllun samkvæmt eilífa fyrirætlun fór fram í eilífdönni, áður en heimurinn var (2 Tim 1: 9). Í eilífdönni var stofnað Krist preminent meðal margra bræðra, umfram allt yfirmaður kirkjunnar “Og hann er höfuð líkamans, kirkjunnar: hver er upphaf og frumburðurinn frá hinum dauðu, sem í öllu, sem hann gæti hafa preeminence” (Col 1:18).

Til að framkvæma ætlunarverk sitt, Guð skapaði Adam, fyrsta manninn eftir mynd af honum sem var að koma, maðurinn Kristur Jesús (Rm 5:14).

Satan, síðan áttaði að Guð myndi gefa manni stöðu betri hvönninni, stöðu eins hæsta kom það nær það að vera í stöðu fyrir ofan aðra engla (Isaiah 14:14).

The staða sem Satan ágirnast, Jesús Kristur rís upp frá dauðum til að ná, þar sem það ánægðir sáust hins Almáttka, að tjá mynd Guðs (PS 17:15).

Allt sem trúá á Krist, deyja, eru grafnir og sóttu með Kristi nýja veru í líkingu upprisu hans (Rm 6: 5), og hafa enga aðra áfangastað sem er ekki í samræmi við ímynd Krists að hann sé frumburður meðal margir bræður og, umfram allt yfirmaður kirkjunnar.

Allir kristnir eru nú þegar lofuðu (John 07:22, Rom 8:17; Rom 6: 4 -5), eins og þegar hækkað með Kristi (Col 3: 1) og sitja með Kristi í himnesku stöðum (Efesusbréfið 1: 3; Efesusbréfið 2: 6; Heb 4: 3).

Á pílagrímsferð í trúaðs manns tíma, eru öll vekja til að vera í þessari líknarþjónustu og vaxa í þekkingu fagnaðarerindisins, til þess að þekkingu kemur að mælikvarði á vexti Krists – Perfect Man – þó allt í Kristi skal vera fær um að arfleifð heilagra í ljós **“Þangað til við öll ná einingu í trúnni og þekkingunni á syni Guðs, til að fullkomna mann, til mælikvarði á vexti Krists”** (Ef 4:13; Col 1:12).

Það er innlausn líkamanum sem hinn trúaði samræmist með mynd hins upprisna Krists. Gilda aðeins þegar dauðlega að íklæðast ódauðleikanum og hvað er ódauðlega skal hafa íklæðast ódauðleikanum, hvað mun gerast með Rapture kirkjunnar (Rómverjabréfið 8:23).

Gríska hugtakið þýða “predestinate” er notað af Páll postuli í Rómverjabréfinu í tengslum við líkingu Krists, sem er Kristur frumburður meðal margra bræðra (ROM 08:29).

Í bréfi til Efesusmanna, Páll postuli notar sömu orð til að minna kristnir að þeir voru blessuð með andlegar blessanir eru í Kristi, það er, vegna þess að þeir eru nýjar skepnur.

Einn þessara blessana er “predestination” kristinna vegna þess að þeir eru í Kristi, sem gerir þá Guðs börn um samþykkt (Ef 1: 4). Vegna þess að þeir eru nýjar verur, kristnir voru gerðar arfleifð, vegna þess að ástand svipað Guðs son, sem voru fyrirhugaði úrslit í vegsemdar dýrð Guðs (Ef 1:11 -12).

The köllun sem hvílir á meðlimum líkama Krists til þess að líkjast mynd Krists er alvaldur og óafturkræf því í eilífðinni Guð sett en allt, að Kristur var pre-framúrskarandi, yfirmaður líkamanum, sem allt voru fram vilji dýrð Krist væri eins og hann.

Guð vistar menn á öllum tímum, en ekkert hefur verið fyrirhugað til þess að líkjast mynd Krists en þeir sem voru stilla af Guði: kirkjuna. Það er líkami Krists að margháttuð speki Guðs er augljóst að tignirnar og völd á himni, í þeim tilgangi sem sett er fram í því að gera Krist preminent meðal margra bræðra eins og hann birtist í kirkjunni (Ef 3:10 -11).

Þó að í eilífðinni Guð sovereignly og óafturkallanlega fyrirhugaði þeirra sem á þeim tíma þegar kallað í dag að setta sig við hjálpræði að Kristur býður að vera eins að tjá mynd af lofuðu Krists í dagsins, sem heitir í dag, í gegnum sendiherrum sínum, sem er kirkjan, Guð kallar missti þá sættast við Guð (2 Corinthians 5 “Nú þá erum við sendiherrar fyrir Krist, eins og Guð fyrir okkur það Nú erum áminnum því fyrir Krist, að þér sættast við Guð.”: 20); “(Því hann segir, ég hef heyrt þig í viðunandi tíma og ég hjálpaði þér á degi hjálpræðisins, Sjá, nú er samþykkt tími, sjá, nú er dagur hjálpræðisins)” (2 Kor 6: 2).

Þeir sem þauka í Kristi eru fyrirhugað til þess að líkjast mynd af lofuðu Krists “Ef í raun byggð og staðföst í trúnni, og vera ekki flutt í burtu frá von fagnaðarerindisins, sem þér heyrðuð, sem vér höfum prédikað á hverjum veru sem er undir frá himni, ok I Paul am gerði ráðherra “(Col 1:23).

En þeir sem eru ‘í Kristi “(ný sköpun) verður eins sonur Guðs mynd reistur, að vera’ í Kristi” er nauðsynleg til að ná hjálpræði misst hlýða Kristi í dag “Og það er lokið, varð höfundur eilífs hjálpræðis til allra þeirra, sem hlýða honum “(Heb 5: 9).

Þó að blessun að líkjast mynd Krists er óafturkallanlegt þá sem eru í Kristi, náð hjálpræðisins með hlýðni við fagnaðarerindið er hægt að forðast “Þér var keyrt vel, sem gerði hindra þig að þér ætti ekki að hlýða sannleikanum?” (Gal 5: 7).

Ólíkt þeirri hugmynd prolate með Calvinists og arminianistas

Biblían sýnir að enginn kemur í heiminn fyrirhugað til hjálpræðis, fyrir alla eru hugsuð í synd (Sl 51: 5), og ber að hlýða formi kenningu boðaði Kristur og postularnir “en takk Guð þú þrælur syndarinnar, þú hlýddi wholeheartedly formi kennslu, sem þú varst afhent “(Rom 6:17; Rom 10: 8).

Aðeins eftir að hafa heyrt orð sannleikans, fagnaðarerindið um sálhjálp, og hafa trú á Krist sem maður er vistað “Who þér treyst einnig, eftir að þú heyrst orð sannleikans, fagnaðarerindið um sálhjálp yðar; og hafa einnig talið, varstu innsigluð með heilögum anda lofa “(Ef 1:13); “Ef þú játar með munni þínum Drottin Jesú, og trúir í hjarta þínu, að Guð hafi uppvakið hann frá dauðum, muntu hólpinn verða” (Rómverjabréfið 10: 9).

Enginn er fæddur eftir holdinu fyrirhugað til hjálpræðis, en er nauðsynlegt að heyra boðskap hjálpræðisins og trú á Krist eins og ritningin segir, að ákveða fyrir Krist á viðunandi tíma: í dag, að standast allt til enda trú á “Sá sem trúir og skírist, mun vera vistuð, en sá sem trúir ekki, mun fyrirdæmdur verða “(Mark 16:16; Heb 3: 6 og 14).

Aðeins fyrirhugaði þeim, sem Guð elska, það er, þeir sem hlýddu fagnaðarerindið, að aðeins þeir sem halda boðorð Guðs er að trú á Krist eru kallaðir til að vera eins og ímynd Krists, til þess að þessari köllun er að Kristur er frumburður meðal margra bræðra eins og hann “Og við vitum að allt að vinna saman til góðs þeim, sem elska Guð, að þeim sem kallaðir eru samkvæmt ákvörðun Guðs” (Rómverjabréfið 8:28); “Hann hefir mín boðorð og heldur þau, hann er sá sem elskar mig, og sá sem elskar mig, mun elskaður verða af föður mínum, og ég mun elska hann og birtist honum sjálfan mig” (Jóh 14:21; 1 John 3:23) .

Aðeins þeir sem verða áður eitt með Kristi (þekkt) gegnum fagnaðarerindið eru fyrirhugað til þess að líkjast mynd Krists “Fyrir þá sem hann þekkti fyrirfram hefur hann og fyrirhugað til þess að líkjast mynd sonar síns, svo að hann gæti verið frumburður meðal margra bræðra “(Rom 8:29); “Guð er trúur, sem

yður voru kallaðir til samfélags sonar síns Jesú Krists, Drottins okkar” (1 Kor 1: 9).

Gríska sögnin þýddi ‘vita’ ekki segja ‘vita um’, áður en að tala um náinn samfélagi, að vera einn líkami með Kristi “Þannig að við, sem eru margir séum, einn líkami í Kristi, og hver fyrir sig við erum meðlimir eitt hinn “(Rm 12: 5); “Sá sem varðveitir boðorð hans á hann, og hann í honum. Og hér við vitum að hann stöðugur í oss, af andanum, sem hann hefir gefið oss” (1Jh 3:24).

The kalla til samfélag stuðlar sonur hjálpræðis í tíma sem það er kallað í dag, þar sem köllun til þess að líkjast mynd Krists fór fram í eilífðina í samræmi við tilgang sem Guð hefur í sér, til að gera glæsilega Krist og háleita mjög meðal margra bræður eins og hann.

Útvalin kynslóð

Fagnaðarerindið er hreint vatn sem blæs manninn á óhroða af kynslóð eftir holdi, blóði og vilja mannsins (Jóh 01:12; Ok 30:12). Gegnum fagnaðarerindið stað endurnýjun, eða nýja fæðingu, sem hreinsar maður af fyrstu kynslóð óþverra. Aðeins í gegnum þetta endurnýjun ollu af Guði (nýtt hjarta og nýjan anda) er að maður verður útvöldu Guðs, sem verður hluti af nýrri kynslóð, útvalin kynslóð.

Útvalin kynslóð

“En þér eruð útvalin kynslóð, konunglegt prestafélag, heilög þjóð, einkennilegur fólk, sem þú getur kunngjóra lof Hans, sem

kallaði yður frá myrkrinu til síns undursamlega ljóss” (1
Peter 2: 9)

Þar kenningu kosningum umbætur er fram af sumum sem leyndardóm, og fyrir aðra, samanstendur bara í deilum.

En, skrifa til kristinna í dreifingu, postuli Pétur heitir af “útvaldir”, sem kastar ljósi á leyndardóma og leysist deilur.

Almennt fræðimenn held kosningarnar sem Val Guðs, sem fellur á einstaklinga og ekki að íhuga hvað er hugmyndin um “útvalin”.

Pétur postuli leggur áherslu á að kristnir eru útvalin kynslóð, sem fellir þá hugmynd að Guð hefur valið eða hafnað án trúverðug viðmiðun, einkum einstaklinga.

Samkvæmt kenningum sem tilraun til að útskýra kenningu kosningum, með helstu hápunktur Calvinists og arminianistas kenningar, sem Guð hefur valið nokkrar einstaklinga til að spara fyrir þá þeir komu til. Slík kenningar endilega Fleygja verða af Pétur postuli sem leggur áherslu kynslóð (nafnorð), því án tilvist þessa tilteknu kynslóð það er engin þörf á að tala um kjörin.

The Pauline útsetning sem fyrst er kynslóð af náttúrulegum menn, og þá kynslóð andlega, er einnig stjórnað af kalvínska kenningar og arminianistas (1Kor 15:46), rétt eins og það tekur ekki tillit til hvað Jesús útsett segja, “af holdinu fæðist, er hold” og “af andanum fæðist, er andi.”

Þó það er einhver ágreiningur um hvort kosning er gerð af “fullveldi” eða guðfræðilegan hugtak sem myndast í kringum ‘vísendum’ Guðs, kenningar kosningar, bæði kalvínska sem arminianista einnig fram að Guð kýs sérstaka einstaklinga til að spara.

Eins og Guð myndi velja sumir menn verði hólpnir jafnvel fyrir fæðingu, ef allir menn hafa syndgað? Guð myndi velja til hjálpræðis, ef allir eru hugsuð í synd? Hvað er grundvöllur

þetta val?

Þegar fjallað með kosningu, ekki bæði stöðu telja ekki að Biblían kynnir tvær tegundir af fæðingu og tvær tegundir af kynslóða, og telja að Guð velur fólk til að spara og aðra til eilífs fjandanum, Gegn því náð Guðs og tilgangi Hvað er fagnaðarerindið “[Hver mun hafa allir menn verði hólpnir og komist til þekkingar á sannleikanum](#)” (1 Tim 2: 4).

The líkan sem tók móta og robustness í umbætur tíma með nöfn eins Lúter, Calvin, Arminius, Zwingli, Spurgeon, Owen, o.fl., og áhrif margar samtímans rithöfundar, það er séð að talið að tilvist mannsins er takmörkuð við a einn fæðing: fæðingu samkvæmt holdinu Adams. Og þeir gleyma að huga að Biblían kynnir nýja kynslóð með nýja fæðingu sem gefur tilefni til “útvaldir”.

Biblían vísar til tveggja fræ: the dauðlegum fræ frá niðjum Adams, og ódauðlega fræ, sem er Guðs orð. Alveg eins og það eru tvær fræ af leiðandi eru tvær kynslóðir. Þegar Sálmaskáldið segir: “[A fræ skulu þjóna honum, það skal lýsa til Drottins fyrir kynslóð](#)” (Sl 22:30), bendir það til ákveðins fræ, hins ódauðlega fræ, sem færir tilvist menn sem þjóna Guði, mismunandi fræ Adam, sem er fjandskapur gegn Guði (1 Peter 1:23).

The ódauðlega fræ kemur kynslóð að Guðs börn, sem leita ásjónu Jakobs Guðs “[Þetta er kynslóð þeirra sem leita hans, sem leita auglit þitt, ó Guð Jakobs](#)” (Sl 24: 6), hins vegar, forgengilega fræ Adam kemur aðeins kynslóð hins óguðlega, sem öxi er lagður að rót þeirra “[Fyrir Drottinn elskar dómi, og lætur ekki hans heilögu, að þeir eru varðveitt að eilífu, en niðjar óguðlegra skera burt](#)” (Sl 37:28; Mt 03:10).

The kynslóð af Adam, sem er frá dauðlegum fræ, er ekki útvalin kynslóð. Synir Adams er enginn vill leita Guðs, en allir hafa villst og saman verða óhreinir (Ps 14: 3; Ps 53: 3). The Adamic kynslóð er neinn sem auðsýnir gæsku, eins og mest

upprétt maður er þyrnir og fegurst sem vörn í þyrnum (Micah 7: 4). Niðjar fræ villast Adams frá Guði og mæli lygar frá fæðingu (Ps 58: 3).

The kynslóð samkvæmt vilja holdsins, blóð og vilja manns framleiðir holdlegt menn, hafnað af Guði (Jóh 01:12; John 3: 6). Enginn maður þessi skítugu kynslóð er kosinn til að vera heilög og lýtalaus, eins lítið kjörinn til að spara, eins og í einu tilviki óhlýðni Adams, allir verða óhreinn.

Hins vegar kynslóð samkvæmt vilja Guðs kemur frá ódauðlega fræ. Þessi fræ framleiðir andlega menn, hina útvöldu Guðs vegna þess að höfuð af nýrri kynslóð, sem er Kristur. Kristur, hinn síðari Adam er maður kosinn, þar sem 'allar fjölskyldur jarðarinnar blessun hljóta'.

Guð hefur ekki valið einn af sonum Adams til hjálpræðis. Hvernig koma? Þar sem fræ Adams öll syndgað og voru sviptir dýrð Guðs (Rom 3:23). Lögmál Guðs er óafturkallanlegt Sú sálin, sem syndgar skal deyja þetta! Eins aðskilnaður frá Guði liðin allra manna, þýðir að allir hafa syndgað, það er, öll önduðust. Men mynda samkvæmt holdinu eru dauðir í afbrotin og syndum, sem kemur í veg fyrir þá frá að vera kjörinn af Guði til að vera heilög og lýtalaus (Efesusbréfið 2: 1; Eph 1: 4).

Aðeins endurfæðast getur þú tekið þátt í nýrri kynslóð, tíminn ungi maðurinn erfir eilíft líf og verða heilög og lýtalaus fyrir Guð, eftir kosningar **“að fæðast aftur, ekki af dauðlegum fræ, heldur ódauðlega, eftir að orð Guðs, sem lifir og stendur að eilífu”** (1 Peter 1:23). Þess vegna er Jesús sýndi Nikódemus þörfina að vera fæddur aftur (John 3: 3).

Með öðrum orðum, maður er ekki kjörinn til að fæðast aftur, fæddur aftur áður gegnum ódauðlega fræ og eftir endurnýjun, verður það aðili að útvaldir, sem gerir það heilög og lýtalaus fyrir Guði.

Það væri eins og einn dauður í misgjörðir og syndir kosnir Guðs sem heilaga og lýtalaus? Ekki! Það er ástæðan fyrir því

að góðmennska og kærleikur Guðs, samkvæmt miskunn sinni bjargaði hann menn af endurfæðumst og endurnýjun Heilags anda (Tt 3: 5). Athugið vel: Guð vistar með endurfæðumst og endurnýjun andans, ekki með kosningum, eins og sumir segja.

Fagnaðareriðið er hreint vatn sem blæs manninn á óhroða af kynslóð eftir holdi, blóði og vilja mannsins (Jóh 01:12; Ok 30:12). Gegnum fagnaðareriðið stað endurnýjun, eða nýja fæðingu, þvo sem hreinsar manninn af fyrstu kynslóð óþverra. Aðeins í gegnum þetta endurnýjun ollu af Guði (nýtt hjarta og nýjan anda) er að maður verður útvöldu Guðs, sem verður hluti af nýrri kynslóð, útvalin kynslóð (EZ 36:25 -27).

Eins kynslóð Adams var hafnað, þar sem allar saman verða óhreinn, Guð, í gegnum miskunn hans, ekki vegna réttlætisverkanna sem maður hefur gert, en fyrir mikla og óendanlega ást sína, valdi hann þeim, er trúa á Kristur, hinn síðari Adam. Kristur er höfuð kosið fólk. Kristur er Guðs útvöldu fyrir grundvöllun heims, og allt sem kemur úr honum eru hluti af útvaldir, það er, voru Valdir til að vera heilög og lýtalaus (Efesusbréfið 1: 4, 1 Peter 1:20).

Hvernig getur Guð valdi kristnir fyrir grundvöllun heims? Simple! Eins og Kristur er Guðs útvöldu, Guð valdi kynslóð Krists, síðustu Adam, að vera heilög og lýtalaus fyrir honum. Allt sem Kristur er fæddur (mynda), eru útvöldu Guðs. Því Guð hefur ekki valið ákveðin einstaklinga til að spara, en kjörinn kynslóð Krists að vera heilög og lýtalaus.

The kynslóð af börnum Guðs, gegnum ódauðlega fræ, sem er Guðs orð, var valinn af Guði frá örófi alda til að vera heilög og lýtalaus fyrir honum, allt öðruvísi ástand af börnum Adam, óvinum og óhreint " að fæðast aftur, ekki af dauðlegum fræ, heldur ódauðlega, eftir orði Guðs, sem lifir og stendur að eilífu" (1 Pét 1:23).

Guð var ánægður sonar hans, fyrir Krist að það er yndislegt, og hann valdi kynslóð þeirra, vegna þess að kynslóð Adam varð

óhreint. Kristur er Guðs útvöldu, þar sem sál hans ánægjulega. Kristur var gefið af Guði fyrir bandalagið og ljós til heiðingja (Jesaja 42: 1 og 6). Þannig Guð sneri myrkur í ljós og lag hvað bogna (Er 42:16). Með nýrri kynslóð í Kristi börn myrkursins verðið börn ljóssins, og allir þeir, sem voru flutt frá myrkri til ljóss (vistuð) fyrir trú á Krist eru útvöldu Guðs að vera heilög og lýtalaus.

Varðandi kynslóð Adam er rétt að þegar þeir fara þessa tilveru, í kjölfar dóms verka vegna þess að þeir eru dæmdir vegna óhlýðni Adams. Það er einnig rétt að meðal mynda Adam sem trúa á fagnaðareriðið, eru dæmdir og deyja með Kristi, eru skírðir til dauða hans að með tilvísun til-koma nýja veru.

Þannig að það er enginn guð velja frá Adam einhvern til að vista vegna þess að:

- a) trúa, deyja með Kristi og þá birtast aftur í nýju veru, og;
- b) ef þú trúir ekki, fylgja til perdition.

Því Guð er ekki valið einhver mynda niðjar Adam til að vista.

Önnur lið: Frelsun ætíð stafar af trúnni, hins vegar, og að spara, fæddur Jesú Krists útvöldu að vera heilög og lýtalaus og fyrirhugað börnum með samþykkt. Allir sem eru upp ódauðlega frá Krist, trú birtist, eru hinir útvöldu, sem þetta er kynslóð Drottins, útvalin kynslóð, aðskilin að vera heilög og lýtalaus!

Guð valdi Krist og kynslóð hans! Kristur er útvöldu, dýrmætur steinn ["Svo líka í ritning inniheldur Sjá ég set í Síon að hyrningarsteini, kjósa, dýrmætur og sá sem trúir á hann mun ekki verða til skammar"](#) (1 Peter 2: 6). Eins síðasta Adam varð lifandi steinn, kjósa, dýrmætur, kristnir eru einnig lifandi steinum, sömuleiðis, kjörinn og dýrmætt í augum Guðs (1 Peter 2: 4, 5).

Kenningar, kalvínista og arminianista, íhuga að kjósa eru einstaklingar sem Guð hefur valið að vista, eða "fullveldi" hans eða "vísendum 'þeirra (The prescience sem útibú frá alvisku er a skakkur guðfræðileg ályktun sem er ekki studd í Biblíunni). Ef slík staðsetningar voru réttar, spara aldrei tilheyrta misstu, því að hver einstaklingur er fæddur kosnir eða hafnað (fullvalda eða pre-meðvitað) fyrir grundvöllun heims.

Hvað Biblían sýnir er tilvist tveggja kynslóða. Það er kynslóð af glataður fólk mynda samræmi við vilja holdsins, að vilja manns og blóði, þar sem enginn er kosinn, að hann segir um einstaklinga sem saman fór afvega og skortir Guðs dýrð (Róm 3:12; Rómverjabréfið 3 : 23). Og það er kynslóð af spara, sem eru búin til úr fólk nýtt vilja Guðs (John 01:12 -13), sem áður tilheyrði kynslóð sem tapast.

Það er engin leið tilheyrta kynslóð vistuð án þess tilheyrta kynslóð af Lost, þar fyrst er holdlegur, og þá koma andlegu (1 Kor 15:46). Þetta er þar sem Guð frábærlega vinna, því að hann notar sömu 'massa' (missti) og gerir það nýr maður (Rom 9:21), sköpun Guðs sem skapar nýjan mann í ástandi bræður Krists og Kristur, snúa, frumburður meðal margra bræðra.

Biblían sýnir að með Krist, eingetinn kjörinn kynnt í heiminn, Guð færir í að vera nýjar menn, fæddur af vilja hans og samkvæmt velþóknunar sem hann ætlaði í Kristi, til þess að hann sé frumburður meðal margra bræðra (ROM 8: 29; Heb 2:10). Eftir að deyja og að vera grafinn með Kristi, Guð notar sama massa (leir) til að gera skip til heiðurs. Allir sem deyja birtast aftur með Kristi fæðast aftur, vegna þess að þeir fá nýtt hjarta og nýjan anda. Eru nýjar verur vegna þess að þeir eru í Kristi og, eins og allt verður nýtt (nýtt hjarta og nýjan anda), eru nú útvöldu Guðs (2 Kor 5:17; Bb 51:10; Esk 36:26; Jes 57:15).

Leyndardómur kosninganna kemur niður á kynslóð. Það er ástæðan fyrir postuli Peter segir að kristnir í dreifingu voru

kjörnir: “kjósa samkvæmt vísendum Guðs föður, í helgun andans, til hlýðni og sprinkling blóðs Jesú Krists Náð sé með yður og friður margfaldist” (1 Peter 1: 2). Hvers vegna kristnir menn eru kjörnir samkvæmt ‘vísendum’ (fyrir þekkingu, pre-vísindi)? The vísendum af sagði niður og því afkvæmi þeirra. Rétt eins og dauðinn hefði ríkja meðal manna, Guð, er boðuðu fyrirfram af heilögu spámanna sigur Krists á krossinum, sem varð undanfari nýrri kynslóð, fyrir hann einn myndi leiða marga syni til dýrðar Guði (Heb 02:10).

A ‘vísendum’ Guðs vísar til “þekkingu”, á ‘skilaboð’ guðs tilkynnti fyrirfram af heilögu spámanna, sem Kristur yrði drepinn í fyllingu tímans samkvæmt velþóknunar á vilja Guðs, því Kristur er lamb Guð drap þetta grunninn heiminum, þ.e. ‘vísendum’ eða ‘vísendum’ segir um atburði sem áttu sér stað um líf og dauða Krists samkvæmt ritningunum “og elskaði það allt sem búa á jörðinni, sem nöfn eru ekki skrifuð í bók lambsins lífsins sem var slátrað frá grundvöllun heims” (0pb 13: 8).

Guð stofnað fyrirfram að myndi gefa einkason sinn, því aðeins hreinn blóði Krists ómengað innleysa menn úr ríki syndarinnar. Spádómar var tilkynnt að Guðs lamb yrði drepinn í fyllingu tímans, og þessi skilaboð tilkynnt áður af spámönnunum er the pre-þekking, vísendum, og ekki ‘vísendum “sem útibú frá alvisku. Blóð lambsins var þekkt jafnvel fyrir grundvöllun heims, þó svo fórn aðeins varð ‘þekkt’ menn í fyllingu tímans, en það var tilkynnt er the pre-vísindi, eða er, vísendum “Í þessu við, sé afhent með ákveðið þekkt ráðgjöf og vísendum Guðs, halda á, krossfestur og drepinn af vonda höndum” (Postulasagan 2:23); “En með dýrmætu blóði Krists, og með lamb gallalaust og án í raun í öðrum tíma var foreordained fyrir grundvöllun heims, en var opinberaður í lok tímanna vegna yðar” (1 Peter 1: 19 -20; Heb 9:26).

Fyrirfram (fyrir komuna til tilveru) Guð hefur útvalið afkomendur síðasta Adam, það er, frá Krists (Descending). Segir frá allra þeirra sem trúa á fagnaðarerindið, sem gerir

þeim heilög og án sök fyrir honum (Ef 1: 4).

Meðvituð um þessa kosningu, postuli Peter blessar Guð: “Lofaður sé Guð og faðir Drottins vors Jesú Krists, sem eftir mikið miskunn sinni hefir getið okkur aftur til lifandi vonar með upprisu Jesú Krists frá dauðum, arfleifð ódauðlega, og óflekkaður, og að fadeth ekki í burtu, áskilinn í himnaríki fyrir þig” (1 Peter 1: 2 -3). Pétur postuli segir að upprisa Jesú frá dauðum, Guð leiddi aftur menn í að vera Guðs börn (Ef 1:19 -20).

Og hvernig er þetta nýja kynslóð? Guð hreinsað menn fyrir hlýðni við sannleikann “hreinsað yður með því að anda í að hlýða sannleikanum ...” (1 Peter 1:22). Þessi hreinsun var lýst með Esekíel: “Ég mun stökkva (anda) hreint vatn (hlýðni sannleikanum) á yður, og vera hreinn; frá öllum óhreinindum yðar og frá öllum skurðgoðum yðar, mun ég hreinsa yður. Og ég mun gefa yður nýtt hjarta og leggja í þér nýjan anda ... “ (Esekíel 36:25 -26; John 15: 3).

Það er satt að maður hafi verið sóttar frá fræ sem faðirinn hefur ekki plantað (Mt 15:13). Nú, í gegnum Krist, síðustu Adam, menn eru aftur búnir með orði Guðs, sem er Kristur, Incarnate Word, tré réttlæti verða “fæðast aftur, ekki af dauðlegum fræ, heldur ódauðlega, orð Guðs, sem lifir og stendur að eilífu” (1 Peter 1:23).

Sem kristnir komu saman til Krists, Lifandi Stone, útvöldu, dýrmætur, eru nú einnig að búa steinum, þeir eru andlega hús, heilög prestdæmi (1 Peter 2: 5). Nú hafa verið fæddur aftur kristnir eru útvalin kynslóð. Athugaðu muninn: var einu sinni ekki lýður, sem er, voru ekki valdir, eru nú orðnir Guðs, þeir eru útvalin kynslóð.

Þess vegna þegar þú skrifar annað bréf, Pétur postuli mælt með því að kristnir menn sem, með því að fara yfir mikla og dýrmæta loforð fagnaðarerindisins, hafa orðið hluttakendur í guðlegu eðli (2 Peter 1: 4), bæta trú að dyggð og dyggð

vísindi, etc Hvernig koma? Ekki að verða aðgerðalaus (2 Peter 1: 8). Í þessum anda, sem Christian verður stinnari köllun yðar og útvalning, sem kemur í veg tripping á eitthvað (2 Peter 1:10; James 3: 2).

Ef kosning er til hjálpræðis, það er engin þörf á að tala um að gera það stinnari. En ef kosningarnar er skilyrði gefin af nýrri kynslóð sem ungi maðurinn tilheyrir, þegar Christian gildir boðskap starf (= fagnaðarerindisins köllun) hans, þetta er stinnari, þ.e. án haltra milli tveggja skoðana og aðgerð rangra kennara. Allir sem gerir það, stór færsla verður veitt á himnum! (2 Peter 2:11), sem er ekki í samræmi við forsendu um kalvínska kenningu og arminianista kosningar, að hjálpræði er fyrir útvaldra, hvort sækja hringja.

Páll postuli sýndi að kosningu Ísrael stafar af foreldrum: Abraham, Ísak og Jakob (Rom 11:28), annað en kosningu einhverra eftirstandandi Gyðinga sem urðu kristnir, sem er kosning úr náðinni (Rom 11: 5) . Hvað kemur að kosningu náð?

Vegna patriarcha Abrahams, voru afkomendur hans kjörnir tilheyra þjóð Ísraels (Deut 10:15; Jes 41: 8), þannig að kosning virðist alltaf í Biblíunni í tengslum við samstarf, ættum. En sælu lofa ekki úr foreldra kosningum, segir áður en afkomandi kosningar lofað Abraham, sem er aðeins þátttakandi sem hann myndast. Því kosningarnar er tengjast kynslóð: það var kosning samkvæmt foreldrum, og það er kosning samkvæmt fræ, sem er Kristur (Jesaja 65: 9). Í báðum tilvikum, fyrir kosningar verður þú að vera afkomandi, spurning varðandi kynslóð.

Páll postuli Nöfn í Ephesian kristnir af heilögu og trúuðu, það er, tilheyra fjölskyldu Guðs með fagnaðarerindi Krists (Ef 2:19), ástand sem vísar til þess að hafa verið gert af Guði (Ef 5: 8). Í þessu versni, "eins og hann hefur útvalið oss í Kristi fyrir grundvöllun heims, að vera heilög og án sök fyrir honum í kærleika" (Ef 1: 4), er ekki hægt að álykta að Guð hefur útvalið einstaklinga til að vista áður en ætti að íhuga

alla Kristnir (í) voru Valdir (kosnir) í Kristi fyrir grundvöllun heims vegna að mynda frá Kristi.

Áður World Foundation Guð valdi frá Krists að vera heilög og lýtalaus fyrir honum. Páll postuli vísar til atburðar sem hefur í umfang hennar þá staðreynd að kristnir eru afkomendur Krists, vegna þess að þeir voru hækkaðir aftur (Ef 2:10), með Kristi sem hornsteinn og kristnir byggð á hann sem heilaga musteri (Ef 2:20 -22), sama hugtak verða af Pétur postuli (úr 19: 5 -6).

Í eilífðinni Guð hefur útvalið afkomendur Drottins Jesú Krists (sem Seed lofað Abraham), þannig að Páll postuli notað sögnin kjósa síðast 'kjörinn "til að sýna núverandi ástand kristinna, hina útvöldu Guðs (Ef 1: 3) .

Þegar þú skrifar í Fl, Páll postuli gerir skýran greinarmun á viðkomandi ástandi til kynslóð af Guðs barna og myndun þessa heims "að þér getið óaðfínanlegir og skaðlaus, Guðs börn, lýtalaus í crooked og depraved kynslóð, sem þér skína eins og ljós í heiminum" (Fl 2:15).

Kristur skipar kynslóð fræðimanna og farísea af illum og ótrú kynslóð "En hann svaraði þeim og mælti: Vond og ótrú kynslóð sækist eftir skilti, þó ekki gefa þér annað tákni en tákni Jónasar spámanns" (Mt 12: 39; Ps 78: 8), en á þetta ekki eiga aðeins við farísea á þeim tíma Krists, segir áður en kynslóð óguðlegra.

Síðan hvenær villst í fjörutíu ár í eyðimörkinni til Kristur mótmæli gegn þjóð Ísraels, sem telst vera fólk sem villist í hjarta, því að þeir hafa ekki þekkt vegu Drottins (PS 95:10). Nokkrir 'kynslóða liðin, en Guð mótmælir sömu kynslóð, kynslóð sem er upprunnið í óhlýðni Adams (Er 43:27). Vegna sona Adam Jakobs voru Vond og ótrú, og áfram spun hugmynd um að þeir væru Abrahams.

En loforð Guðs er kynslóð Krists, sem er öflugur frá í jörðu "Niðjar Hans skulu vera völdugur á jörðinni; kynslóð

hreinskilinna mun blessun hljóta” (Sl 112: 2). The kynslóð Krists er gróðursetningu Drottins, Justice tré (61: 3).

Þetta loforð var ekki fyrir kynslóð Adams, en fyrir framtíð kynslóð, fólk sem Guð hafði skapað til að lofa dýrð Guðs “Þetta skal vera skrifuð fyrir kynslóð að koma og fólk sem skal búin skal lofa Drottin” (SL102 : 18; Jes 61: 3; Eph 4:24 og Efesusbréfið 1:12).

Allt sem er um kosningar kemur úr eftirfarandi loforð: “Ég hafði gjört sáttmála við minn útvalda, hef ég svarið við Davíð þjón minn, niðjar þínir vil ég staðfesta að eilífu, og byggja upp háseti þitt til kynslóð” (Sl 89 : 3; Eph 2:12).

Rétt eins og Biblían hefur tvær hurðir, tvær leiðir, tvær fræ, tveir pottar, tveimur herrum, einnig lögun tvær kynslóðir, og kynslóð Adam hafnað, og kynslóð Krists kjörinn vegna sem hann er eru þeir sem trú á hann hér í þessum heimi: Guðs útvöldu, kynslóð Drottins! (1 John 4:17; Ps 24: 6, Sl 15: 1; 1 Kor 15:48).

Aðeins einn fræ, orð Guðs, koma fram ný kynslóð af kjörinn Drottins “A fræ skulu þjóna honum, það skal lýsa til Drottins fyrir kynslóð” (Sl 22:30), kosningar sem gera heilögu “Setja á því , sem útvöldu Guðs, heilaga og elskuðu, innyfli miskunnar, góðvild, auðmýkt, hógværð og langlyndi” (Kól 3:12).

Hvers vegna Guð er góður?

Ef maður er ótrúmennsku, enn Guð trúr. Ef maður er ekki að treysta á, verður ekki fyrirgefið, en Guð er góður. Guð getur ekki afneitað sjálfum sér, hann er óbreytanlegur. Hvernig getur þetta verið? Guð er “gott” jafnvel þegar hann refsar þeim illræðismenn? Jamm! Biblían er afdráttarlaus: “Sérhver

góð gjöf og sérhver fullkomin gáfa er ofan að og kemur niður frá föður ljósanna, með hverjum það er engin breyting eða skuggi af beygja” (James 1:17); “Því að ég er Drottinn, að ég breyti ekki, því þér synir Jakobs eru ekki neytt” (Malakí 3: 6).

Hvers vegna Guð er góður?

“Lofið Drottinn, því að hann er góður, því að miskunn hans varir að eilífu” (Sl 136: 1)

Inngangur

Guð er góður! Þetta er staða Ritningarinnar.

Í viðbót við umsagnarinnar “góða” Guð er lýst eins og einn sem heldur á fyrirgefningu og fullur af góðvild til allra sem ákalla hann “því að þú, Drottinn, ert góður og fús til að fyrirgefa, og gnægð í miskunn allt það kalla yfir þig” (Sl 86: 5).

Hvað um þá sem kalla ekki á Guð? Guð er góður? Já, Guð er góður! Biblían sýnir að ef maður er ótrúmennsku, enn hann trúr, því Guð er góður, jafnvel þegar maður er ekki hrópa “Ef vér séum ótrúir, er hann trúr: hann getur ekki afneitað sjálfum sér” (2 Tím 2:13).

Ef maður er ótrúmennsku, enn Guð trúr. Ef maður er ekki að treysta á, verður ekki fyrirgefið, en Guð er góður. Guð getur ekki afneitað sjálfum sér, hann er óbreytanlegur. Hvernig getur þetta verið? Guð er “gott” jafnvel þegar hann refsar þeim illræðismenn? Jamm! Biblían er afdráttarlaus: “Sérhver góð gjöf og sérhver fullkomin gáfa er ofan að og kemur niður frá föður ljósanna, með hverjum það er engin breyting eða skuggi af beygja” (James 1:17); “Því að ég er Drottinn, að ég

breyti ekki, því þér synir Jakobs eru ekki neytt” (Malakí 3: 6).

Guð mun áfram “gott” jafnvel þegar hella reiði sína á impenitent? Hvernig má það vera svo mikið þjáningu í mannkyninu og Guð eru góðar? Þú getur sætt Guð ‘almáttugur’ og ‘gott’ við vandann fram af hugmyndafræði tilvist hins illa?

Sumir telja þessi mál sem guðfræðileg vandamál miklu stærðargráðu, þó, en vandinn er ekki á Guð, en í þeim skilningi margra sem reyndi að sameina heimspeki við guðfræði.

Guð er góður

Guð er Guð, sem er, almáttugur, alvitur og omnipresent. Við erum líka sagt í Biblíunni að Guð er Drottinn og Guð og faðir, konungur, o.fl.

En hvað átt er við með “gott” þegar við lesum: “Guð er góður”?

Fyrsta lesandi viðbrögð áhuga á að vita hið sanna merkingu hugtaksins er að leita orðabók og gera eftirfarandi lestur: *“Gott – adj. – 1. Það er eins og það ætti að vera eða hvernig ég ætti að vera; 2. Hvað er gæska; 3. Kunnátta, rétthent; 4. Worker; 5. Hagstæð; 6. Arðbær, 7. fyndinn, fyndinn; 8. Samhæft skyldur þeirra; 9. Safe, solid; 10. Regluleg, Normal; 11. Hentar. – S. m. – 12. Good Man “*

Hver þessara predicates um Guð þegar við lesum “Guð er góður”? Lýsingarorð sem talin eru upp hér að ofan eru allar viðeigandi að heimsmynd mannsins okkar tíma, myndin af nútíma maður. Fyrir nútíma “gott” maður átt að persónulegum krafti, varanleg ráðstöfun á manni ekki að gera illt, benevolent.

En þetta var heimssýn sálmaskáldinu David þegar hann sagði: “Guð er góður”?

Þótt valdatíma Davíðs flokkast sem theocratic, í tíma samfélögum hans voru skipulögð og ræktað menningu með aristocratic meginreglu, því það var mikið fjarlægð milli konungs og einstaklingum hans. Í félagslegum samskiptum, það var mikið bil á milli skipstjóra og þjónn, mjög fyrirbæri aristocratic samfélögum.

Á heildina litið, fyrirfólks (gríska αριστοκρατία af άριστος (Aristos), best, og κράτος (Kratos), máttur, ríki), lesa 'vald af the bestur', það er, það er stjórnarform þar sem elitist hóp stýrir pólitísk völd, og borgin-ríki í Spartverjar stöðu td stjórnað með fyrirfólks.

Slík tilnefning "máttur af the bestur" minnir okkur á að, í fornöld, aðalsmönnum var tilnefnd 'best', 'góður', 'þú', 'öðruvísi', 'valið'.

Gott? Jamm! Gríska hugtakið þýða "gott" er άγαθός (agathos), upprunnin í öðru samsvarar nafnorðinu rót Arete *"... sem er í sjálfu sér blöndu af göfgi og hernaðarlega hreysti (...) næstum aldrei hafa síðar tilfinningu" gott*, eins og arete hefur ekki siðvit" Jaeger, Werner, PAIDEIA, myndun maður Greek þýðingar Arthur M. Parreira, London: .. Ed Martins Fontes, 2003. Page 27;

"Húsráðandi og arete voru óaðskiljanlega sameinaðir. The rót orðsins er sú sama: άριστος, Greinar frægur og valið ...
"Ibid, 26. p..

Leigusalinn ástand var fullkomin frá hagnýtur sjónarmiði, það er, fjarverandi siðferðilega Litbrigði sem samfélag okkar er notað og lof, þannig að ástand þú haldið innri tengsl við góða hugmynd.

Friedrich Nietzsche í starfi sínu "ættartré siðferði", gerði eftirfarandi athugasemd: *"... að meina nákvæmlega, frá etymological sjónarmiði, að tilnefningar til" gott* "myntsláttumaður af ýmsum tungumálum? Ég fann þá út að þeir vísa til sama huglægu umbreytingu – að alls staðar, "göfugt

‘,’ aristocratic” í félagslega skilningi, er grunn hugmyndin sem endilega þróað ‘góður’, að ‘andlega göfugt ‘,’ aristocratic ‘úr’ andlega vel fæddur “,” andlega forréttinda “: a þróun sem alltaf liggur samsíða síðarnefnda gera ‘algengari’, ‘sameiginlega’, ‘lágt” er transmuted loksins “slæma” Nietzsche Friedrich, siðferðileg Genealogy – A deilur, Translation Paulo César de Souza, Sao Paulo: Companhia das Letras, 2009. Page 18 ..

Þýða gríska orðinu agathos fyrir ‘gott’ vegna umbreytingu merkingu í gegnum aldirnar veltur þá hugmynd að Biblían kynnir, til gríska orðinu ‘agathos “vegna Biblíunni samhengi sem það starfar, ætti að þýða sem” göfugt “vegna þess að etymological rót orðsins ‘agathos’ einn sem er, sem hefur veruleika, hvað er raunverulegur, sannur” þýðir. Varðandi hugtakið, Nietzsche fullyrðir að jafnvel með tilliti til huglægrar breytingu orð þýðir “alvöru eins yndi. Hugtakið var notað til að bera Einkunnarorð aðalsmanna, í því skyni að greina göfugt af sameiginlegum maður, lygari (Jaeger, PAIDEIA, p. 19).

Hvað er merking “sönn” þegar það les: “Fyr engan; alltaf láta Guð vera satt og hver maður lygari; eins og það er skrifað, að þú megir vera réttlætanleg í orðum þínum og mættir sigrast þegar þú ert dæmdur “(Rm 3: 4). Eða, hvað er merking ‘lygari’? Í þessu versni, merkingu ‘sanna’ og ‘lygari’ eigin siðferðilegum connotation? Vísar til eðli einstaklingsins? Vinsamlegast athugið:

“Og Þjónarnir fóru út á vegina og söfnuðu öllum, sem þeir fundu, vondum og góðum, og gifting var búin með gestum” (Mt 22:10);

Hvernig á að túlka dæmisögu? The illt og gott að þrælur fært fyrir mælum húsbónda síns hefur siðferðilega merkingu? Ekki! Í textanum, slæmt og gott hefur vit á ‘viðurstyggilega’ og ‘göfugt’, ‘lítill’ og ‘stór’, fyrir Drottni dæmisögunni er ekki í manngreinarálit.

“Hann veldur sól sína renna upp yfir vonða sem góða og rigna yfir réttláta sem rangláta” (Mt 05:45).

Í fjallræðunni, sem skilningi gott og slæmt? Nú vitum við að Guð er ekki í manngreinaralit, og að sólin rís yfir tignarmenn og alþýðunnar, réttláta sem rangláta, þannig að merking “slæmt” orð og ‘gott’ er ekki hægt að túlka á siðferðilegu skilningi.

“Líkaminn er lampi augum; þannig að ef auga þitt er gott, allur líkami þinn mun vera bjart; En ef auga þitt er slæmt, líkami þinn er dimmur “(Mt 06:22 -23).

Augun geta verið siðferðilega slæmt eða gott? Eða tilfinningu “slæmt” og “gott” er átt við hugmynd af einfaldur, algengar, andstæður með góða hugmynd, eru göfugt? The Barclay fréttaskýrandi mælir þýða “gott” af örlátur, er hins vegar ekki rétt þýðing, vegna þess að hugmyndin um örlátur átt við rausn á tignarmenn gera hvað sem þeir vildu með því tilheyrði þeim *“Fyrir a hollari frumtexta við þýða hér örlátur í góðum stað eða einföld. Jesús lof örlátur auga “*Barclay, William, Commentary á Nýja testamentinu. P. 264.

Þess vegna, eftirfarandi leið:

“Er það ekki leyfilegt fyrir mig að gera það sem þú vilt það er mitt? Eða er auga illt þitt vegna þess að ég er góður?” (Mt 20:15)

Í ljósi þess að rausn sem var sjálf að ‘góður’ gera sem sáu passa við það sem átti við þá, göfuga viðkomandi ávítur starfsmenn sem ritskoðuð athöfn hans. Samkvæmt mati maður okkar tíma, hegðun vinnuveitanda er despautério vegna þess að hann equates starfsmenn að veita sömu laun til allra án tillits til vinnutíma hvers þó í samræmi við framtíðarsýn mannsins á þeim tíma Krists að despautério kemur upp þegar sameiginlegur maður skorar á rausn á göfugt “Fyrir þremur hlutum jörðin er disquieted; og fjögur sem getur ekki borið: Fyrir þjón þegar hann orðinn konungur; og guðlausum manni,

þegar hann mettast kjöti; Fyrir odious konu þegar hún er gift; og ambátt sem er arftaki húsmóður sína “(Ok 30:21 -23).

Jaeger greina ljóð Theognis skrá: *“Skáldið ráðleggur að forðast að takast á við slæmt (Kakoi), þar sem skáldið nær til allra sem tilheyra ekki göfugt fæðingu; á hinn bóginn er einnig, göfugt (agathos) er aðeins að finna meðal jafnaldra þeirra “*(Jaeger, PAIDEIA, 244).

Þegar gerð greining á Biblíunni texta, ætti ekki að takmarkast við að nota aðeins merkingu að skilmálar hafa í dag, þökk sé hönnun sem samfélag okkar prentuð ákveðnum skilmálum.

Einnig þegar við lesum tiltekin hugtök í Biblíunni, verðum við að skilja þá með augum samfélagsins á þeim tíma, og flýja frá heimssýn iðn við heimspekilegar meginreglum tíma fyrir málið að heimspekingar tíma geta sér hafði engin áhrif, ekki einu sinni maðurinn þess félags, var einu sinni á sviði sjálfum aðra verufræðilega, svo langt frá nútímaumhverfið ýtir undir hönnun á Biblíunni rithöfunda.

Þó samfélagið skilgreind hluti í hagnýtur skilmálum, heimspekingar eins Platon, fór að spyrja spurninga um eðli veru, veruleika, um tilvist verur og frumspekilegur spurningum, og þá þekkingu sem var að framleiða á þeim tíma, hafði siðferðislega byrði og siðfræði, sem var ekki enn reynslu af samfélaginu.

Jaeger fullyrðir að Hugtökin “arete ‘og’ gott ‘í Grikklandi hinu forna, hafði ekki connotation siðvit, þess vegna spurningu: Þegar þessi hugtök eru nú notuð með siðferðilegum connotation? Þegar heimspekingar eins og Sókrates og Platon, í gegnum vangaveltur þekkingar og vísinda, heimspeki unnið siðferðilegan röð vegna þess að það er vísindi sem veltir þætti og vandamál sjálfum aðra verufræðilega röð.

Þó að í Sókrates vangaveltur var takmörkuð við sjálfum aðra verufræðilega og siðferðismálum, Platon tók þátt í veginum frumspeki og heimsfræði. Í Platon blómstraði á húmaníska

heimspeki, trú og moralistic. Það hefur verið í verkum Platons margt af því er tilkynnt af spiritualists og kaþólikka, eins og the hugmynd af endurholdgun og Purgatory.

The 'góður' sem tilnefnt á tignarmenn, var nýtt nafn gott, tilvalið heiminum, heimurinn hugmynda. Spurning um Platon leiddi byltingu á hugtökum, þó fólkið hans dag og eftirfarandi kynslóðir, hefur ekki breyst strax til æfingar. Þegar Jesús kom, svo heimspekilegur hugtak var ekki enn hluti af fólki, sérstaklega þeim sem notaði Koine grísku.

Stærsta vandamálið kom upp með hugmyndafræði þróað með fyrstu prestarnir, Patristic. Þegar búið helgisiðum, greinum, siði osfrv, amalgamating platonsku hugmyndir og sókratísku sagði við kristna kenningu. Í fyrstu öld, sjáum við sterka siðferðilega og dogmatic því stefna, skýr áhrif ascetic venja.

Þú getur fengið verri? Jamm! Rotterdam Erasmus með Sókrates sem fyrirfram Christian píslarvottur, svo hann bað, "*Sancte Socrates, Ora pro Nobis*" (Jaeger, PAIDEIA, 493). Jaeger bendir á að með því að heittrúarstefnan húsa upp í Sókrates vopn, því að þeir sáu í henni ákveðin andleg skyldleiki (Ibid, p. 494). Hvað um Augustine, sem var byggt á hugsunum Platons?

Eins og Jesús kenndi sig að vera leið sem leiðir mann til Guðs, kristni sá platonsku heimspeki á nauðsyn þess að halda aftur af heimsins lystisemda, að leggja iðkun sem austere lífsstíl, elta starfshætti teknar af virtuous í því skyni að afla sér andlega meiri. Dai, margir prestar byrjuðu að ascetic hugsjón, að ætla að hreinsun líkamans myndi hjálpa í hreinsun sálarinnar.

Frá þeim tíma, í hvert skipti sem þú gerir tilvísun í Guðs sem "gott", textinn er gegndreypt með hugmynd af siðferðilegum fullkornun, án tillits til þess að hann er Drottinn. Þetta er þar sem ýmsar spurningar vakna: Ef Guð er góður, hvers vegna er það illt?

Slíkar spurningar miðar að því að blinda manninn ekki að sjá

sannleikann. Eins spurning um Satan í Eden lagði áherslu aukið bann á kostnað frelsis veitt (Gen. 3: 1), spurningin, “ef Guð er góður, hvers vegna er það illt”, gefur tilefni til andstæður í raun ekki um meint mótsagnir eru afleiðing af misreading á Biblíunni og sögulegt samhengi hennar.

Markmið þessarar greinar er að sýna fram á að Guð er góður, án tillits til þess að hann þyrmdi lýð Níníve eða succumb gert Sódómu og Gómorru við þúsundir saklausra barna (Mósebók 19:25; Jh 4:11). Slíkir atburðir ekki mischaracterize né lýsa Guð Biblíunnar sem “gott” eða “illt”.

Það er ekkert gott en eitt, það er Guð

“Jesús sagði við hann:, Hví kallar þú mig góðan að það er ekkert gott en eitt, það er Guð?” (Lúk 18:19)

Þegar Jesús segir categorically: *“Það er enginn góður en einn, það er Guð,”* var lögð áhersla á að kynna sjálfum aðra verufræðilega svar við því vandamáli að illu? The fullyrðingu “Enginn er góður, nema einn, sem er Guð” er átt við spurningunni um heimspekilega röð?

Ég segi nei! Jesús var ekki að reyna að heimspekilegar spurningar sem eðli að vera, veruleika, tilvist elskaði né á frumspekilegur spurningum.

En þegar við segjum, “Guð er góður”, fyrsta spurningin hækkaðir um nemendur er: “Ef Guð er ‘almáttugur’ og ‘góður, og setja þessa spurningu í”, með því að leyfa tilvist illsku og þjáningar? “a palli sem erfiðustu spurningu sögu kristinnar guðfræði.

Er það ásættanlegt fyrir utan kristna stendur þversögn, eins og raunin er á Epicurean þversögn. Hvers vegna ásættanlegt?

Því hver mótuð þversögn ókunnugt um eðli Guðs! Epikúros sagði að Guð og illt getur ekki þrifist ef Guð er alvitur, almáttugur og benevolent, en Guð sjálfur segir er að vita gott og illt “Og Drottinn Guð sagði: Sjá, maðurinn er orðinn sem einn af oss, vitandi gott og illt “(Gen. 3:22).

Guð er Drottinn, göfugt, það er, gott og vita skyn góðs og ills, því að hann er Drottinn mun umbuna alla menn, og gefa góða sjálfur og illt til annarra, allt eftir sem leituðu “Hver mun gera hver maður eftir verkum hans; nefnilega: The eilíft líf þeim sem sjúklings framhaldi vel að gera að leita til dýrðar og heiðurs og ódauðleika, En reiði og reiði þá sem eru umdeildar, hlýða sannleikanum, en hlýða ranglæti; Þrenging og angist, að sérhver sál mannsins sem gjörir illt; Gyðingurinn fyrst og einnig að grísku; En vegsemd, heiður og frið við alla sem gerir gott; að Gyðingum fyrst og einnig til grísku; Vegna þess, að Guð, það er ekki í manngreinarálit “(Rm 2: 6 -11).

Guð er Drottinn, Guð er góður og á sama tíma, er hann góður og alvarlega “Sjá þar með gæsku og alvarleika Guðs: á þeim sem féll, alvarleika, en átt þér, góðvild, ef þú heldur áfram í gæsku sinni : annars þú einnig skalt skera burt “(Rómverjabréfið 11:22), það er, það er Guð, sem innleiddi refsingu fyrir árásarmanna, svo það er sagt,” ég mynda ljós og skapa myrkur, ég veiti heill og veld óhamingju ég, Drottinn, sem gjöri allt þetta “(er 45: 7).

Í hvaða skilningi Guð skapar illt? Í því skyni að retribution, réttlæti, svo reciprocates með hreinu góðvild og stífni rangsnúna að “Drottinn launa mér eftir réttlæti mínu, eftir hreinleik minn í augum hans. Með miskunnsamir, góðkynja sýnir þér; með upprétta manni muntu sýna. Með hreint þú sýnir sjálfur hreint; en með illu þú harða sýnir “(2 Samuel 22:25 -27); “Með miskunnsamir þú sýna góðkynja og með uppréttri maður þú vilt sýn þig einlæg” (Sl 18:25).

Þetta var staða meistara: “Sem svar, þó húsbóndinn sagði við hann:, Þú óguðlegra og lati þjónn; Þú vissir, að ég uppsker

þar sem ég sáði ekki, og safna þar, sem ég vissi ekki dreifa? Þú ættir þá hafa gefið peningana mína til exchangers og koma ég ætti að hafa fengið minn eigin með Okur “(Matt 25:26 -27). Þeir sem eru góðir þjónar, náð, að slæmt, ystu myrkur.

Þetta er staða Krists: “Þegar Mannssonurinn kemur í dýrð sinni og allir englar með honum, þá mun hann sitja í dýrðarháseti sínu: Og allar þjóðir munu safnast frammi fyrir honum, og einn frá öðrum, eins og hirðir skilur sauði frá höfrum (...) Og þetta mun fara í eilífa refsingu, en hinir réttlátu til eilífs lífs “(Matt 31-32 og 46).

Þegar Jesús býður: “Komið til mín, allir þér sem erfiði hafið og þungar byrðar, og ég mun veita yður hvíld. Taktu á yður mitt ok og lærið af mér, því að ég er hógvær og af hjarta lítillátur; og munuð þér finna hvíld sálum yðar. Því að mitt ok er ljúft og byrði mín létt “(Mt 11:28 -30), the leikmaður með stærri mynd mun sjá Krist sem” gott “,” þú “,” göfugt “og á sama tíma, benevolent, fyrir þá sem eru háð honum þeir eru gefnir með léttu byrði.

Í varðbergi, “ég skapa illt,” hafa tilvísun í þá staðreynd að Guð hefur vakið nokkrar nálægum þjóðum eins stangir leiðréttingar, til þess að gefa Ísraelsmönnum skilja þörfina á að breyta (Jesaja 1: 5), þó þrátt refsa Ísraelsmönnum, Guð er réttlátur og eins varað, beitt refsingu fyrir reiði.

Í öðru lagi, utan hjálpræði og fjandanum mun Guð láta hverjum manni samkvæmt verkum hans.

Þegar Guð skapaði manninn gaf honum ákvörðunarvald. Eins gjafir Guðs eru óafturkræf, jafnvel eftir synd, maðurinn áfram í eigu frelsi þeirra til að ákveða, vegna þess að drottna yfir jörðinni var gefið mönnum. Nú þegar Guð varð maður og aftur sigursæll til himins, kallaði eftir: það er gefið mér allt vald á himni og jörðu!

Eins og menn eru ókeypis og hafa vald yfir jörðinni, sem getur gert og þeir þóknast. Það er annars staðar, eins og maðurinn

hefur orðið eins og Guð og vita skyn góðs og ills, einnig hefur getu til að greina aðgerðir félaga sinna og samskipti góðs og ills.

The vandamál af hinu illa kemur upp þegar maður saknar réttlætiskennd, og skal gera illt til ánægju. Hugmyndin um retribution er sett til hliðar, og maðurinn að sortna í skilning kastar í raun hinu illa. Þó að ég veit aðgerðir slíkra einstaklinga, Guð er ekki grípa, fyrir alla menn þegar kynnt í heiminum eru undir dóm og eins og Guð, góðs og ills connoisseurs.

En gott og illt voru kynntar í Eden í gegnum ávexti, svo að gott og illt eru óaðskiljanleg. The gott og illt eru samsetningar sem gefur bragð ávexti. eru tvær hliðar á sama peningi.

Skilningur þessa veruleika? Þegar foreldri kennir barn og leiðréttir leiðrétting sumum þætti hefur útliti illt, þó faðir leitar vörunar. Hefur einhver gefur ölmusu virðist vera að gera vel, þó svo athöfn perpetuates eynd þeirra sem búa á ölmusu, sem í raun er illt. Slík dæmi sýna að gott og illt eru óaðskiljanleg.

Samkvæmt Biblíunni, réttlæti Guðs er ekki hægt og ekki hrún, vegna þess að réttlæti Guðs var starfrækt á fyrsta afbrot og svo að allir menn voru dæmdir, óháð gjörðum sínum. Hins vegar í tengslum við daglegu aðgerðir, mun Guð spyrja reikning hvern Mann, hvort rétt eða óréttlátt, og í því sambandi er ekki manngreinarálit. Fyrir bara svona reikningi verður sett fyrir dómstóli Krists, og með rangláta, að mikið hvítt háseti.

Páll postuli varaði kristnir sem láta ekki þú eiga til heimspekilegra ástæða til en hvað annað við finnum í guðfræði, hvort samtímalist eða klassík, eru málefni eftir the óþroskað líffæri af the veröld [“Varist svo einhver svindla þér gegnum heimspeki og einskis blekkingum, eftir hefð karla, eftir the óþroskað líffæri af the veröld, og ekki eftir Krist “](#)(Col 2:

8).

Hvers vegna sök í heimspeki, margir kristnir halda því þessi mál eru afetas sem trúir á almáttugur og elska Guð *“Strangt til tekið, manna eynd, eða illt í öllum myndum þess er vandamál aðeins fyrir mann sem trúir á Guð eini, allur-öflugur og allt elskandi* “Anderson, Francis I. vitnað Luiz Sayão í ‘Ef Guð er góður, hvers vegna er það illt?’ atriði í boði á vefnum.

Það sem við sjáum er að það eru margir guðfræðingar sem eru talsmenn Guðs, heldur ókunnugt um orð hans. Verra en kristnir vopn skal takmarkast við orði Guðs vegna þess að það er hægt að eyðileggja vígi slíkar fræðimenn eru í eigu vopnum í boði af heiminum *“Fyrir vopn hernaði eru ekki jarðnesk, heldur máttug Guð fyrir að toga niður vígi* “(2 Kor 10: 4; 2 Corinthians 6: 7; Rómverjabréfið 13:12).

Með þokusýn vegna nútíma framköllun, sumir þýðendur voru knúinn til að nota hugtakið “gott” í stað “göfugt”. Breyta ‘göfugt’ í ‘gott’ uppnámi texta hugmynd. Fargið etymological rót hugtakinu “agathos ‘, sem þýðir” sá sem er, sem hefur veruleika, hvað er raunverulegt, sönn “, færðu tjón að skilja textann.

Þegar við segjum að Guð er Noble, Sir, Good, við erum að tjá sem Drottinn Guðs og uppgjöf okkar til hans. Guð er ég, sem er, sem hefur veruleika, sem er raunveruleg, alvöru, hugtak yfirburði að finna í orðabækur okkar. Með þessa hugmynd að hugtakið “agathos”, the hugtak, hugmynd, frá setningu “Guð er góður” transmutes og sendir einstakt merkingu.

Þegar við teljum að Guð er góður, göfugur, frægur, Drottinn, faðir, það er engin mótsögn milli alvarleika og góðvild *“Sjáið þar með gæsku og alvarleika Guðs: á þeim sem féll, alvarleika, en til ykkar, góðvild, ef þú heldur áfram í gæsku sinni: annars þú einnig skalt skera burt* “(Rm 11:22).

Guð er alvarleg og góðkynja vegna þess að vera göfugt, betri,

eða gott, sem undanskilur hvers konar þversögn milli Guð er góður og það þjást í heiminum.

Ef guðfræðingar yfir aldirnar hafa hunsað etymological rót á hugtakinu agathos ‘, við erum uppi með spurninguna: hvað þeir gerðu við hugtakið ‘ Agape “, gríska orðinu ást?

The Salvation tíma

Í eilífðinni er engin sálhjálp, ef einhverjar eru, sem fallnir englar yrði vistuð. Í eilífðinni Guð ekki spara né spara, því hjálpræðið Guðs opinberast í því að hún er kölluð í dag. Týnt deyja eftir að mati verkum hans, eins og þeir eru nú þegar undir eilífri glötun. En fyrir þá sem deyja með Kristi (þegar þeir trú), sóttu nýja sköpun þar Tilgangur Guðs er fullnægt og fara á þátttakandans eilífð lífsins í Guði.

The Salvation tíma

“Hann segir, ég hef heyrt þig í viðunandi tíma og ég hjálpaði þér á degi hjálpræðisins, Sjá, nú er samþykkt tími, sjá, nú er dagur hjálpræðisins” (2 Korintubríf 6: 2)

The Eternal Tilgangur Guðs

Hvað er eilíft tilgangur Guðs? Eilíft Tilgangur Guðs er hjálpræði mannsins?

Kenningu villur sem hafa komið í gegnum aldirnar um hvernig er

hjálpþæðið í Kristi er vegna þess að þeir gætu ekki fundið sem er eilíft tilgangur Guðs. Taldi fyrirheit um frelsun er ekki eilíft, þar sem dyrnar hjálpþæðis, sem er nú opin, dagurinn verður lokað.

Tilgangur Guðs í Kristi já, þetta er eilíft vegna þess að það byrjaði í eilífðinni og að perpetuated í eilífðinni. Þó hjálpþæði styrk eilíft líf fyrir þá sem með það næst í eilífðinni er engin sálhjálp.

Paul kynnti eilíft tilgangi Guðs til kristinna í Efesus: [“Og afhjúpa oss leyndardóm vilja síns samkvæmt velþóknunar sem hann ætlaði í Kristi, til að renna í Kristi allt, í fyllingu tímans, bæði sem eru á himni og sem eru á jörðinni”](#) (Ef 1: 9 -10).

Guð hefir kunngjört vilji hans (klikkaður leyndardómur falinn) sem lögð er fram og samþykkt (velþóknunar), til að renna í Kristi allt, bæði sem eru á himnum og þá á jörðu, svo að (markmið) í allt sem hann er áberandi (efst, háleita, preeminent).

Eins og Guð “klikkaður leyndardóm vilja síns”, er engin ástæða fyrir þau rök að maður skilur ekki spurningum um hjálpþæði með því að hafa endanlegt huga. Eins og Guð opið leyndardóm vilja síns er vegna þess að maðurinn er fær um að fullu skilja tilgangi sínum.

Eilíft Tilgangur Guðs er sérstakur: að preeminence Krists yfir öllum hlutum [“Hann er höfuð líkamans, kirkjunnar, er upphafið, frumburðurinn frá hinum dauðu, sem í öllu, sem hann gæti hafa preeminence”](#) (Kól 1:18); [“Og svo nú, kirkjan, hve margháttuð speki Guðs er vitað verður um tignirnar og völd í himingeimnum stöðum, í samræmi við eilífa fyrirætlun, sem hann gerði í Kristi Jesú, Drottni vorum”](#) (Ef 3:10 -11).

Eilíft Tilgangurinn er samkvæmt fullveldi Guðs, og hann getur aldrei verið afturkallað eða ógilt með nokkru holdi, því tilgangur þess er ekki byggð á mann eða eitthvað sem er

hverfult. Það er þess vegna sem við heyrum echo: “Fyrir alla fyrirheitum Guðs í honum eru já, og í honum Amen, til dýrðar Guðs fyrir okkur” (2 Kor 1:20).

Nú, allir loforð fót með Guði, allir að mæta í Kristi, og hann er fullkomlega skuldbundinn til að dýrð Guðs sem kemur fram hjá þeim sem eru vistaðar.

Rugla tilgang Guðs, sem er eilíft, og hjálpræði í Kristi, sem er veraldlega, hefur vakið marga kenningu villur, hjálpræðið er bundin við tíma sem heitir “í dag”.

Guð vistar maður ‘í dag’, sem dagur reynslulausn verður lokað, og verður þekkt (augljóst) dóm Guðs sem var í Adams. Frelsun er fyrir eilífð, en það er eilíft tilgangi að spara endalaust, vegna þess að Guð mun ekki spara í eilífðinni.

Frelsun er fyrir því að hún er kölluð “í dag”. Úthlutað tíma fyrir hjálp Guðs er “núna”. Hins vegar eilíft tilgangur Guðs í Kristi er til eilífðar, því að preeminence Krists yfir öllum hlutum er eitthvað sem skiptir máli eilífð.

The Eternal Tilgangur og hjálpræðis

Eilíft Tilgangur að Guð stofnað áður aldirnar sinnum er preeminence Krists yfir öllum hlutum. Og hvað er preeminence Krists? The frumburðarrétt Krists meðal margra bræðra “... svo að hann sé frumburður meðal margra bræðra” (Rom 8:29).

Þetta er vegna þess að í viðbót við Krist að sitja við hægri handar hátigninni á hæðum, með öllu undir fótum hans, var hann einnig gert höfuð kirkjunnar, sem er líkami hans. Paul sýnir að Kristur er bundin við mörgum bræðrum sínum, svo að fylling það fyllir allt í öllu (John 01:16, Eph 1:21 -23).

Að leiða til eilífs tilgangi áhrif (eftir ályktun vilja síns), sem er preeminence Krists yfir öllum hlutum, var stofnað í

eilífðinni stofnun mannsins í mynd og líkingu Guðs.

Það byrjaði allt þegar hann var sagt: **“Vér viljum gjöra manninn í ímynd okkar og líkingu”** (Gen 01:26). Maðurinn var skapaður fullkominn (mynd og líkingu), með fullt frelsi (Frá hverju tré þú megir frjálsliga borða Mósebók 02:16), setja í fullkomna stað (hershöfðingja 02:15), með sérstakri reglu (ekki borða það) og nauðsynlegt þekkingu til að nýta frjálstan vilja þeirra (vissulega deyja).

Maðurinn hætt að treysta orði Guðs og gaf okkur skynfærin hans.

Eve sá, að tréð var gott að eta af, ánægjulegt að augað og æskilegt að gera einn vitur (lostu), óhlýðnuðust Guði og át af trénu, og gaf Adam, að gleyma að voru varaði ekki að borða (Genesis 3 : 6).

Man syndgað og var gjörsneyddur af lífi sem er í Guði. Hann fór að vera (aðskilin) □□dauður frammi fyrir Guði. Hætt að vera hlutdeild í lífinu og kemur frá Guði, stofnun fjandskap milli Guðs og manna.

Hins vegar fall Adams var ekki í veg fyrir eilífa fyrirætlun, því samkvæmt forsjón sinni, Guðs lamb var drepinn fyrir grundvöllun heims í innlausn mannkyns (1 Peter 1: 9 -20).

Allir sem hlýða sannleikanum, það er, sem trúá á fagnaðareriðið, ekki eftir verkum sínum réttlætisins, en samkvæmt eigin ákvörðun og náð, sem er í Guði, eru aftur mynda andleg menn, til lifandi vonar (1 Peter 1 : 3 og 23).

Hjálpræðið í Kristi er tilkynnt að öllum mönnum tapast í Adam og allir sem taka frábæra sáluhjálp eru endurunnin (endurskapa), í samræmi við Guð sannur réttlæti og heilagleika.

Eilíft Tilgangur var ekki tekið fram í holdlegt og veraldleg mönnum, en að tilgangur er komið í andlegum menn og tilheyra

himni (1 Cor 15:45 -49).

The nýr maður var búin í sátt við Guð, mynd og líkingu hans, sem aftur framleitt þá að orði sannleikans, sem er ódauðlega fræ “er earthy, svo eru þeir líka sem eru earthy: og hinn himneski, þannig eru þeir einnig sem eru himneskur. Og eins og vér höfum borið mynd hins earthy, munum vér einnig bera mynd hins himneska “(1 Kor 15:48 -49).

Guð bjargaði menn eftir frábæra krafti hans (miskunn) og náð “En þér eruð útvalin kynslóð, konunglegt prestafélag, heilög þjóð, einkennilegur fólk, sem þú getur kunngjóra lof hans, sem kallaði yður frá myrkrinu til síns undursamlega ljóss” (1 Peter 2: 9). Hann bjargaði og staða í kristinna orð sáttargjörðarinnar. Vista var ekki nóg, því samkvæmt eilífa fyrirætlun (sem er preeminence Krists), valdi hann (kjörinn) vistað, ekki vantrúuðu, af náð sinni að vera grandvar og helga fyrir honum.

Guð bjargaði mönnum af náð hans og samkvæmt eilífa fyrirætlun hans (sem preeminence Krists), og síðan tekið af börnum, í samræmi við það sem var fyrirfram ákveðið ante hönd. Allt sem trúá á Krist eru vistuð og fá guðlega sonship, að Kristur er frumburður meðal margra bróður. Það er, ef einhver vill ekki vera barn Guðs verður hafna fagnaðareriendi náðarinnar, þar sem allar sem eru vistaðar í Kristi mun ekki hafa aðra áfangastað: erum börn Guðs samkvæmt eilífa fyrirætlun hans: að preeminence Krists sem höfuð kirkjunnar.

Nú kosningarnar og predestination eru í samræmi við eilífa fyrirætlun Guðs að renna í Kristi allt. Mismunandi er hjálpræðið, sem er í samræmi við miskunn hans, náð og kærleika. Í kærleika, náð og miskunn Guðs frelsar alla menn frá þrældómi syndarinnar ástandi, og samkvæmt eilífa fyrirætlun hans, þessir menn eru gerðar synir Guðs, að Kristur er frumburður meðal margra bræðra.

Frelsun

Ráðuneyti Jesú var að leita og vista það sem var glataður “Fyrir Mannssonurinn er kominn að leita og vista það sem var glataður” (Lúk 19:10). Samkvæmt a’visão ‘monergistic, getum við íhuga að’ kosinn “og” fyrirhugaði “, að lokum aldrei tapað.

The guðfræði af frjáls náð sýnir að glatast aldrei haft tækifæri til að vera vistuð, og valið og fyrirhugaði, aldrei haft tækifæri til að villast. Nú er það stór ósamræmi milli þess sem Jesús sagði, og þeir prédika stuðningsmenn frjáls náð, þar Jesús kom í leit á það sem hafði í raun glatað, og þeir sýna að sumir aldrei tapað, því að Guð frelsaði þá af kosningum og predestination áður en þeir hafa tapast.

Hins vegar það sem við sjáum í ritningunum er að allir menn týndust, og að Kristur kom til að fá þá og vista þá.

Það virðist frá texta, sem í raun menn týndust í Adam, og að Jesús kom í leit að tapast, ekki vistað (Lúk 19:10). Með öðrum orðum, Jesús var ekki í gera-trúa, að leita að einhverjum sem var greinilega misst, en sem á endanum var aldrei misst, sem guðfræði prédika fylgjendur ‘ókeypis greiðslufrest’.

Jesús kom til að frelsa menn misstu vegna fyrri sakfellingu. Engin mótsögn! Fyrst menn misst Adam, og þá í boði hjá Guði ókeypis innlausn.

Guð sendi aldrei menn til helvítis sem grundvelli fullveldis þeirra, eins Tyrant. Áður, allt menn voru reyndar og dæmdur í Adam. Samkvæmt fordæmingu í Adam er að menn fylgja til glötunar.

En Guð elskaði heiminn svo að hann gaf son sinn eingetinn, þar sem allar voru undir dóm. Nú allir þeir sem deyja án hjálpræðis ljós réttlæti Guðs, fyrir dæmdur til eilífs dauða fylgja “En ef ranglæti okkar sýnir réttlæti Guðs, hvað eigum

við að segja? Er Guð óréttlátur *inflicts reiði*” (Rm 3: 5).

Nú kærleikur Guðs að gefa sonur hans ógildir ekki réttlæti hans og réttlæti: það er ekki vegna þess að Jesús dó til lausnargjalds fyrir alla menn, að þeir sem eru undir dóm verður ekki refsað. Guð fer ekki í manngreinarálit, sál sem syndgar skal deyja, og sökudólgur verður ekki haldið saklausa.

Kærleikur Guðs er augljóst af útboði Krists á Golgata er kross. Miklu meira áberandi er ást því hann dó fyrir syndara. Trúaðir er boðið upp á nýtt líf, vegna þess að “líf” í arf frá Adam ekki halda dóm Guðs: að deyja og vera grafinn með Kristi.

Guð er réttlátur, og allir þeir, sem eru fæddir í samræmi við vilja holdsins, blóð mun og vilja manns, hlutfall dauðleg maður eðli, og eru því dæmdur fyrir Guð óhlýðni Adams *“Eins með einn brot kom til dóm yfir alla menn fordæming ... ”* (Rom 5:18).

Hjálpræði er í boði í dag (núna), síðan:

- morgun tilheyrir ekki manninum;
- dómur hefur þegar átt sér stað og allir menn eru fordæmd, og þarf hjálpræði ‘dag’;
- ef sannfæring var í framtíðinni, aðeins eftir að sannfæring væri rétt tilboð innlausn;
- áður en heimurinn var að það var engin tilboð hjálpræðis, ekki með kosningum og ekki með predestination.

Það væri gegn innsæi Guð veita hjálpræðis mannsins í því skyni dóm og sannfæringu sem hafði ekki gerst. En Jesús kom til að leita að hinu týnda, því alla tíð vikið, enginn var til að leita Guðs.

Ef hjálpræðið er í samræmi við kosningar og predestination, daginn á tímanlega væri í eilífðinni, áður en heimurinn var. Sem “hæfilegs tíma” getur verið í dag ef kosningarnar og predestination er áður en heimur varð? Eins og Guð er ‘hér og

nú “dagur hjálpræðis, ef allir fæddir með ákveðna áfangastað?

Jesús kom ekki til að dæma mannkynið vegna þess að allir voru þegar undir dóm “[Ye dómara eftir holdinu, ég dæma engan](#)” (Jóh 08:15). Ef Jesús lýsa dóm á menn, myndi ógilda dóm komið í Eden “[Og ef einhver heyrir orð mín og trúir ekki, ég dæma ekki, því að ég kom ekki til að dæma heiminn heldur til að frelsa heiminn](#)” (John 00:47).

Jesús auðvitað að sýna fram á sannfæringu manna hann kom til að frelsa: “[Sá sem trúir á hann er ekki dæmdur, en sá sem trúir ekki er fordæmt þegar ...](#)” (Jóhannes 03:18).

Það er plausible að huga að Guð hefur ákvarðað þá sem vilja vistaðar áður en heim var með fullveldi sínu eða alvisku hans, ef menn hefðu ekki enn tapað?

Nú Adam var frjáls á allan hátt, og ef hann hefði ekki borðað ávexti?

En Guð er að vita af öllu eftir alvisku hans, þó aldrei þvinga Adam að borða hinn forboðna ávöxt. Hvernig á að ákveða fyrir hönd sem myndi vera vistað ef einhver hefði ekki einu sinni misst?

Þar sem Guð enginn kúgar, höfum við fullveldi og alvisku Guðs tekur ekki neinn til að taka ákvarðanir gegn eigin vilja “[þeirra By allsherjar getur ekki náð; er frábært við völd, en enginn kúgar í dómi og mikilleik réttlæti](#)” (Job 37:23).

Guð vissi að maður myndi syndga, og sovereignly ekki trufla ákvörðun mannsins. Frekar, Guð opnaði nýja hurð í Kristi, síðustu Adam, svo að afkomendur fyrstu Adam veruleika í gegnum fagnaðarerindið sem þú verður að ákveða þá til hjálpræðis.

Án kúga einhver að gera val, fullvalda Guð heldur áfram eilífa tilgangi að renna í Kristi allt að bæta. Það kvarta manninn? Eigin syndir hans! En eins og Guð fyrirhugaði manninn til glötunar, og enn á sök?

Manneskjan var sköpuð víst að syndga? Hún var ekki gefin frjáls vilji?

Nú er það sem við sjáum að kosningar og predestination vísa til eilífa fyrirætlun, sem er preeminence Krists yfir öllum hlutum, og ekki með tilliti til hjálpræðis.

Frelsun er fyrir þá sem hafa tapast. Sáluhjálp (er eftir eyðileggingu) er eftir eyðileggingu, samkvæmt eilífa fyrirætlun, sem er fyrir eyðileggingu. Samkvæmt eilífa fyrirætlun lambið var veginn, að hann fékk dýrð og heiður yfir því nafni “Hvað með hárri röddu, Worthy er lambið sem var drepinn að fá kraft og auðlegð og visku og styrk heiður og dýrð, og blessun” (Opb 5:12); “Og elskaði það allt sem á jörðunni búa,, sem nöfn eru ekki skrifuð í bók lambsins lífsins sem var slátrað frá grundvöllun heims” (Opb 13: 8).

Frelsun er ekki með Lamb tilboð, ef ekki öll eins yrði vistuð. Lamb framboð er samkvæmt eilífa fyrirætlun, að Kristur myndi fá völd og heiður ofan hverju nafni sem heitir.

Frelsun er fyrir þá sem verða hluttakendur holdi og blóði lambsins, að af trú deyja, eru grafnir og sóttu með Kristi nýja veru “Fyrir þessu að Kristur dó og reis aftur, og bjó aftur til vera Drottinn bæði dauðum og lifandi” (Rm 14: 9).

Dauða og upprisu Krists voru að koma kesti hans um dauður og lifandi. En upprisa er að glatast eru hressandi “Það er líka eins og mynd nú vistar US-skírn, ekki setja burt af óhroða holdsins, en svarið um góða samvisku gagnvart Guði með upprisu Jesú Krists” (1 Peter 3:21).

Guð hefur ekki spara neinn í eilífðinni, því hjálpræðið kemur fyrir þegar menn kallast ‘dag’. “Nú sparar þér”, sem er, Guð í eilífðinni ekki ákveðin og ekki fyrirhugað neinn til hjálpræðis.

Páll postuli í túlkun tilkynnt Jesaja spámanns, sem sagði: “Svo segir Drottinn: Á viðunandi tíma mun ég heyra þig, og í

dag hjálpræðis ég hjálpa þér, og halda þér og gefa þér fyrir sáttmála af fólki, að land restaurardest ... "(Jesaja 49: 8) sýnir að hér og nú er samþykkt tími Guðs. Það er, var hann ekki sætta sig einhver í eilífðinni sem segir "monergistic sýn" eða "fagnaðarerindi annað Calvin og Arminius. Ef Guð hefði fyrirhugaði eða valið sumir til hjálpræðis, Sjá, hér væri ekki tíma hjálpræðisins (2 Kor 6: 2).

Þetta sýnir að í eilífðinni stofnaði eilíft tilgangi Guðs að í öllum hlutum Kristur hafði preeminence. Samkvæmt eilífa fyrirætlun hans, þeir sem trú á Krist til hjálpræðis, það er, þiggja drykki vatnið er uppspretta streymir fram til eilífs lífs eru kosnir og fyrirhugað til þess að líkjast mynd Krists, samarfar með Kristi, Hann og frumburður meðal margra bræðra.

Í eilífðinni er engin sálhjálp, ef einhverjar eru, sem fallnir englar yrði vistuð. Í eilífðinni Guð ekki spara né spara, því hjálpræðið Guðs opinberast í því að hún er kölluð í dag. Týnt deyja eftir að mati verkum hans, eins og þeir eru nú þegar undir eilífri glötun. En fyrir þá sem deyja með Kristi (þegar þeir trú), sóttu nýja sköpun þar Tilgangur Guðs er fullnægt og fara á þátttakandans eilífð lífsins í Guði.

Það er ástæðan Páll postuli skriflega Tímóteusar sýnt að Guð vistar okkur í tíma sem heitir "í dag", í viðunandi tíma. Þú þarft að gefa gaum að hinn eilífa föður boðum fagnaðarerindið kynnir: "Þess vegna, þegar heilagur andi segir: Ef í dag þú heyrir rödd hans, forherðið ekki hjörtu yðar ..." (Heb 3: 7).

Rödd andans endurómar 'dag', og þeir sem hlusta má taka það eða ekki. En þeir, sem heyra og ekki gegn anda eru vistaðar. The vistuð eru kallaðir með heilagri köllun, í samræmi við eilífa fyrirætlun, sem er preeminence Krists, og eru gerðar Guðs börn, heilaga og lýtalaus "Hver hefir frelsað oss og kallað okkur með heilagri köllun, ekki eftir verkum vorum, heldur eftir eigin ákvörðun og náð, sem hann hefur gefið okkur í Kristi Jesú áður en heimurinn varð til" (2 Tim 1: 9).

The 'kosningar "er í samræmi við eilífa fyrirætlun og' náð 'er veitt samkvæmt Krists. En bæði náð og eilíft tilgangur eru áður en heimur varð, þar sem þeir komu frá Kristi.

Guð bjargaði Pál og Tímóteus í krafti sem er í fagnaðarerindinu (2 Tim 1: 8), vegna þess að við vitum að fagnaðarerindið er kraftur Guðs til allra þeirra sem trúá (Jh 01:12, Rom 1:16, 1 Cor 01:24).

Páll postuli hafði rök að þeir sem ekki trúá á upprisu dauðra, sem gildir einnig fyrir monergistas: "Ef menn ég barðist gegn rándýrum í Efesus, hvaða gagn mig, ef dauðir rísa ekki? Leyfðu okkur að eta og drekka, því að á morgun deyjum vér" (1 Kor 15:19).

Þetta rifrildi er alveg viðeigandi! Eins og það er ómögulegt að búast einhvern í Kristi samkvæmt monergistic útsýni, ef það er engin leið til að ákvarða hver er eða er ekki fyrirhugað að hjálpræðis? The mælt er að borða og drekka, því ef þú ert einn af þeim valið til hjálpræðis mun hólpin verða. En ef þú ert ekki með slíkan heppni, að minnsta kosti ekki búið í leit að dauðum von.

Þér elskaðir, skulum við íhuga hvað andinn segir "að hann er vor Guð og vér erum fólkið í haglendi sitt og fé hans hendi ef í dag þú heyrir rödd hans, forherðið ekki hjörtu yðar ..." (Sl 95:. 7 -8).

The Amazing Grace

Svo auðug er náð eru veitt meðlimum líkama Krists í samræmi við tilgang sem Guð ætlaði í sjálfum að renna öllu í Kristi (Ef 1:10; Eph 3:11). Með því að koma Krist sem höfuð líkamans, sem er kirkjan, allt renna til Krists vegna Guðs barna eins og

hann, Kristur er áberandi: höfuð.

The Amazing Grace

“Því að náð Guðs, sem leiddi hjálpræði hefir birst öllum mönnum” (Tt 2:11)

Þegar við skiljum raunverulega merkingu og alla Litbrigði þar í innlausn mannsins, finnum við að skilgreina náð Guðs aðeins sem “unmerited hag ‘það telst vera reductionism. Aðeins leggja áherslu á að hjálpræði er unmerited náð ekki sýna þætti sem gera upp mögnuðu náð Guðs sem birtist í Kristi.

The reductionism gerist þegar við hjálpað honum aðeins merkingu gríska orðinu ‘charis’, sem af sjálfu sér ekki sýna mikilleik hjálpræðis í Kristi. Það er einhver þýðingu í þeirri staðreynd að það virðist að á þeim tíma sem Homer, hugtakið “charis ‘þýddi’ elskan ‘eða’ aðlaðandi ‘, og með tímanum, hugtakið hefur þróast til’ vinsamlegast ‘,’ góður vilji”, “góðvild “, en það er ekki allt.

Aðeins telja fjölda skipta birtist orðið ‘charis “í Nýja testamentinu heldur ekki sýna þema hugmynd, áður en aðal er að íhuga hugtakið í samhengi, sérstaklega þegar það er notað í tengslum við hugmyndina um innlausn.

Það er litið svo á að hugtakið frjáls er notað til að lýsa vilja Guðs til að vera hagstætt að menn, þótt þeir séu ekki verðugt, eins og við að lesa, “[Ekki meðhöndla okkur eins og syndir okkar, eigi goldið oss eftir misgjörðum vorum](#)” (Sl 103 : 10), þó, eins og náð Guðs skal vera gallalausar réttlæti Guðs, fáir vita hvernig þessi “viðskipti” á sér stað.

Sem Guð hefur sýnt hylli syndara án þess að skerða rétt og réttlæti? Hvernig getur hann verið alveg og réttlæti?

“Til að sýna réttlæti hans um þessar mundir, svo að hann gæti bara og réttlæti þann, sem trúir á Jesú” (Rom 3:26)

Fall

Til að mæla hvernig er ótrúlegt náð Guðs er nauðsynlegt að muna að allir menn hafa fallið úr náð vegna einn maður sem hefur syndgað – Adam. Vegna brots Adams allir afkomendur hans voru gerðar syndara, sem er, fæddur fjarlægst Guð, í sundur frá Guði, óhæft til dýrðar hans (Rómverjabréfið 5:12, 19; 1. Kor 15:21).

The ógæfa sem bar mannkynið ekki taka siðferðileg málefni áður en sekt á einum manni sem syndgað. Þetta þýðir að menn hafa orðið syndarar (í öðrum orðum, börn reiðinnar, börn óhlýðni) að vera afkomendur holdi Adams, ekki af göllum þeirra sinna í daglegum félagslegum samskiptum.

Vegna aðildar Adams, eru allir menn þjálfaðir í synd og hugsuð fyrir misgjörð (Sálm 51: 5), þannig að allt í frá móðurlífi eru aðskilin frá Guði, þess vegna the nafn “vonda”.

Þegar Biblían segir að menn eru sýnir ‘syndarar “sem öll börn Adams eru” Wandering’ frá fæðingu (Ps 58: 3).

Í einu atriði (brotið Adams), allt mannkynið saman villst og varð óhreinn “[Þeir hafa vikið allt saman orðið skítugu: það er neinn sem auðsýnir gæsku, ekki einn](#)” (Sálmarnir 53: 3). Nú, túlkur þarf að finna góða, hafa mjög ljóst að menn gera ekki ‘gert’ óhreinn vegna þess að þeir eru ræningjar, morðingjar, detractors, samkynhneigða, lygarar, afbrýðisamur, osfrv, því áður en allt “saman ‘eru erfingjar viðurlaga á Adam .

en bara mæta í gegnum eftirfarandi yfirlýsingu: [“Sá sem trúir á soninn, hefur eilíft líf, en sá sem trúir ekki á son skal ekki sjá líf, heldur varir reiði Guðs abideth á honum”](#) (Jóh 03:36). Nú, reiði Guðs abides á menn í ekki trúá virka í

Kristi, og ekki í samræmi við hegða inconveniently.

Anger

Reiði Guðs varir á þeim sem ekki trúa, því hver vill ekki trúa því að Jesús sé sonur Guðs enn sonur Adams, því erfingi reiði afleiðing óhlýðni (Efesusbréfið 2: 2 -3).

Hugtakið "reiði" ætti ekki að skilja sem tilfinningar eða tilfinningu reiður frá Guði. Rétt eins og afkomendur Adams eru kölluð "börn reiðinnar" til að benda þeim á ástand undirgefnir synd, sem þýðir ekki að þeir eru börn reiður tilfinningu eða tilfinningar, reiði Guðs er ekki átt við tilfinning fyrir sanngjörnum bótum komið fyrir börn óhlýðni Adams.

Það er þýðingarmikill að í Biblíunni, menn eru ekki kallaðir "synir synd", en eru tilgreindir "börn óhlýðni" eða "börn reiðinnar". Þetta er vegna þess að "aðild" felur í sér tvö málefni: a) eðli og; b) arf. Börnin eru hluttakendur í eðli og stöðu foreldra sinna og því er rétt að eignar.

Þegar Biblían segir að menn eru 'þrælar syndarinnar', og ekki' börn synd 'þýðir að þrátt fyrir að vera" fastur "til leigusala syndarinnar, það er möguleiki á að vera frjáls. En ef að Biblían sagði að menn eru 'börn syndarinnar', myndi þýða að það væri enginn möguleiki á losun barna ástandi og samhliða, það væri eins og ekki fá arfi' af þessari aðild: Reiði.

Þess vegna Maxim: "Sonur eilífu heim, þræll er ekki 'að við ágrip svarið Jesús gaf viðmælendur hans:" [Jesús svaraði þeim: Sannlega, sannlega segi ég yður, drýgir Hver synd er þræll synd. Nú dvelst þjónn ekki í húsinu eilífu; Sonurinn stendur að eilífu "\(Jóh 8:34 -35\), og ræðu Söru" sagði hún við Abraham, Cast út þetta þernu og sonur hennar: fyrir sonur þessarar ambáttar munu ekki erfa við Ísak, son minn "\(Gen.](#)

21:10).

Þetta er sorglegt lýsing á því hvernig var þræll kerfi, þar sem þrælar voru ekki úthlutað einhverju gott eða bú, áður það var fljótandi og ákveðin þræla var dauði. Aðeins leystur dauða þrælar herra sinna, eins og heilbrigður eins dauða eiginmanns síns verður ókeypis konuna (Rom 6: 7; Rómverjabréfið 7: 2).

Þegar það er sagt að menn séu “börn reiðinnar” þýðir að það er engin sleppi það skilyrði að það er viðeigandi og ekki Arfur “sem örlagaríka fá. Þegar það er sagt að menn eru ‘þrælar syndarinnar’, sagan breytist, vegna þess að það er enn von: möguleika á að losna við þræll ástand.

Adam var ekki mynda af synd fyrir Guð skapaði. Þegar hann syndgaði, Adam hætt að vera frjáls og fór á þræll ástand syndarinnar. Maður getur ekki sagt að Adam er sonur syndar vegna þess að í raun var það búið til af Guði banna. The form þjónn kom aðeins þegar brotið, og þar dauða.

Varðandi tilvist, var Adam skapaður af Guði. Um synd Adam varð þjónn. Varðandi reiði hefur orðið barn því samkvæmt broti myndi ekki fara honum komið refsingu: dauði. Eins dauði er víst, maðurinn er tekin af börnum reiðinnar, því það er ekki hægt að losna við refsingu komið vegna óhlýðni.

möguleiki

En eins og maðurinn ekki lengur er hægt ‘syndari?’

Eins þrælahald er mynd af hlýðni mannsins til leigusala syndarinnar, svarið við manninn eftir þrældómi syndarinnar er að deyja!

Í fornöld, þrælar sem ekki ná frelsi meðan á tilveru hennar aðeins væri frjáls frá oki ánauð þegar þeir létust, vegna þess að þeir voru föst fyrir líf til eigenda sinna vegna laga.

Aðeins dauða þræll ánauð skera á tengilinn ákveðin með lögum, og bara dauði maka truflar brúðkaup skuldabréf “Vitið þér ekki, bræður (ég tala til þeirra sem þekkja lög), að lögum hefur yfirráðum yfir mannum svo lengi sem hann lifir “(Rom 7: 1).

Ótti við dauðann var það haldið þræla háð nauðungarvinnu fyrir líf, þar sem varðveisla eðlishvöt sjálfstætt tilveru talaði hávær. Það var nóg til að gefa út af lífi sínu til að losna við serfdóm hins vegar ótti við dauðann sem kemur í veg “og skila þeim, sem af ótta við dauðann voru allir ævi háð þeirra til ánaðar” (Heb 02:15) .

Death er frábrugðin niður til ryk

Maðurinn er dauður fyrir að óhlýðnast hvað var stofnað í Eden: “Og Drottinn Guð bauð mannum og sagði: Af öllum trjám í garðinum megið þér frjállega borða, heldur tré þekkingar góðs og ills skalt þú ekki neyta; um í dag sem þú etur af því, skalt þú vissulega deyja “(Genesis 2:16 -17).

Þegar Adam át ávöxt þekkingu á góðum tré og dó strax illsku, það er, samfélag við Guð var skorið og varð háð nýjum master: sin. Maðurinn (karl og kvenkyns) dó í Guði, einn mann sem hafði samfélag.

Eftir að maðurinn hafði látist Guði, Guð stofnaði sársauka í getnaði konunnar og að maðurinn myndi borða sveita enni hans þar til hann sneri aftur til leiri jarðar, sem stofnað líkamlega dauða, þegar menn missa samfélag með ástvinum þínum .

Þó að í Eden fyrir brot, Adam var lifandi Guði og synd var ekki enn kominn heim. Eftir að syndga, Adam dó Guði, og fór að búa í synd. Þeir sem búa í synd dóum Guði, og öfugt. Ef maður fer í duftið án Krists, mun að eilífu vera aðskilin frá Guði.

Fair Enough

Þegar Biblían segir að Guð er réttlátur, að segja að Guð er alger mælikvarði á réttlæti og eigin fé. Þessi eiginleiki er fram af ýmsum þáttum svo sem:

- a) Guð er ekki lygi;
- b) Guð breytist ekki;
- c) Sökudólgur er ekki haldin saklausa;
- d) Refsingin er bara manneskja brotamaður er;
- d) Ekki skal samþykkja mútur;
- e) lög hans eru tjáning eðli hans;
- f) Enginn kúgar.

Réttlæti og réttvísi Guðs fannst í Eden þegar Guð gefur boð til fyrsta manni í fullkomnu lagi, “Of öllum trjám í garðinum megið þér frjállega borða, en í trénu góðs og ills þekkingu, þú skalt ekki eta ; um í dag sem þú etur af því, skalt þú vissulega deyja “(Genesis 1:16 -17).

Boðorðið í Eden er heilagur og réttlátur og góður vegna þess að það var gefið í skyn frelsi mannsins (Af öllum trjám í garðinum megið þér frjállega borða ...), og umsjá Guðs (... en af tré þekkingar góðs og illt þú ekki eta, því að í dag sem þú borðar af honum þú vissulega deyja).

Röð bannar maður af tré þekkingar góðs og ills fyrir afleiðingar (vissulega deyja), en ekki kúgun. Boðorðið var ætlað að varðveita frelsi og samfélag milli skaparans og veru, gefa nauðsynlegar upplýsingar svo að maður gæti að leiðarljósi.

Orð Guðs er satt tjáning (hvað er raunverulegt, hvað er gildi), þannig að þegar maður hefur nýtt frelsi sitt og át af trénu þekkingar, afleiðingarnar orðið fyrir áhrifum sem maðurinn hefur orðið fjarlægst Guð (dauðum) og, eftir því hvað var nær til tré þekkingar góðs og ills mannsins hefur orðið eins og Guð (skilningstréð góðs og ills).

Guð er immutable, getur ekki logið og orð hans muni ekki skila ógilt [“Í von um eilíft líf, sem Guð, sem getur ekki logið, lofaði áður en heimurinn varð til”](#) (Tt 1: 2); [“Ef vér séum ótrúir, er hann trúr: hann getur ekki afneitað sjálfum sér”](#) (2 Tim 2:13).

Ef Guð er skilað aftur á orð hans sem eftir er í samfélagi við manninn eftir brot, Guð vildi ekki vera sterkt, trúr, bara og immutable. Fyrst fyrir að hafa ekki að fara með orð vera fyrirtæki hans og trúr. Í öðru lagi, vegna þess að fyrst yrði yfirþyrmandi manninn sem, með því að borða af ávexti skilningstrénu góðs og ills tré, sýnt greinilega að hann hafi ekki treyst á Guð og vildi ekki vera í samfélagi við hann.

Halda manninn í samfélagi eftir brotið væri handahófskennt og kúgandi frá Guði. Ef refsing var ekki beitt orð Guðs myndi hætta að vera satt, svo það myndi vera áreiðanleg. Eins traust sem ekki pantað orð hans?

Justice

Sem maðurinn óhlýðnast refsing gat ekki standast mann, eins og ef annar þjást refsingu í stað svikarans væri réttlæti því rétt er sál sem syndgar þjást afleiðingar [“Þá sagði Drottinn við Móse: Hver hefir syndgað gegn Me, ég má af bók minni”](#) (Esekíel 32:33); [“Sú sálin, sem syndgar skal deyja”](#) (Esekíel 18:20).

Það er af þessari ástæðu að Guð segir, [“halda þér langt frá](#)

orðum lygi, og ekki drepa saklausa og réttlátur, því að ég mun ekki réttlæta óguðlega” (Ex 23: 7). Ef Guð lýsti bara óguðlega, myndi aldrei vera sanngjarn.

Athugaðu að Guð aldrei exterminate hina réttlátu með hinum óguðlegu þegar þú keyrir dóm: “langt frá þér að gera eftir þennan hátt, að deyða hina réttlátu með hinum óguðlegu, svo að réttlátur ætti að vera eins og hinir óguðlegu, langt frá þér ekki dómari allra. jörðin?” (Genesis 18:25).

Nú, áður en nálgast lausnina gefið ástandi mannsins undirgefnir á náðugur leið synd, fyrst er nauðsynlegt að skilja hvernig þú leyst vandamál Guðs lýsa réttlátur óguðlega “En honum, sem gjörir ekki, en trúir á hann sem réttlætir óguðlegan, er trú hans reiknuð til réttlætis” (Rm 4: 5).

Áður Guðs réttlæta maður fyrst hitti réttlæti hans “Til að sýna réttlæti hans um þessar mundir, svo að hann gæti bara og réttlæti þann, sem trúir á Jesú” (Rom 3:26). Hvað réttlæti var fullnægt? The stofnaður með lögum veitt í Eden sem er heilagt, réttlátt og gott, því það segir að sálin, sem syndgar skal deyja. Þess vegna hámark: er laun syndarinnar dauði (Rómverjabréfið 6:23), og eins og öll syndgað með því að vera í læri Adams, allir voru undir synd, vegna dauða “The broddur dauðans er synd, og styrkur syndarinnar er lögmálið” (1 Kor 15:56).

Þar Adam syndgað og synd kom í heiminn, eru allir dauðir í afbrotin og syndum, því öll syndgað. Allir menn eru fjarlægst Guð, og ef fara niður í duftið, eftir dóm á mikið hvítt hásæti missti um alla eilífð (Ef 2: 1; Rom 3:23; Rom 5:12).

Þessi raunveruleiki var lýst af Jóhannesi skírara á þennan hátt: “Og nú einnig öxin er lagt til að rótum trjána: hvert það tré, því að ber ekki góðan ávöxt, verður upp höggvið og í eld kastað” (Matt 03:10), einn rereading orð tilkynnt var Jesaja spámaður: “rödd sagði, Cry; Og hann sagði, Hvað á ég að gráta? Allt hold er gras og allur fegurð þess sem blóm

vallarins. Þurrkaðir gras, og blómið fellur, sprengja það á anda Drottins. Víst að fólk er gras. Þurrkaðir gras og blóm falla, en orð Guðs vors stendur að eilífu “(Jes 40: 6-8).

Án undantekninga, allir afkomendur Adams eru háð refsingu komið í Eden, sér frá Guði, svo eru rifin: “En hann svaraði og sagði: Sérhver jurt, sem faðir minn himneskur hefur eigi gróðursett, mun upprætt verða” (Mt. 15:13).

Fyrsta aðgerð Guðs bara að innleysa maður var að skipta óhlýðni Adams með hlýðni síðustu Adam (Krists). Án athöfn stað: hlýðni fyrir óhlýðni, það myndi aldrei vera réttlæti og innlausn, fyrir óhlýðnast og margir hafa syndgað, segir það að ef einn hlýddi, margir væri réttlætanlegt (Rom 5:15). Ef eitt fært dauða, aðeins fyrir það væri hægt að afnema dauða stofnun líf “En hefur nú birst af endurkomu frelsara okkar Jesú Krists, sem hefir afnumin dauða, og leiddi í ljós líf og ódauðleika gegnum fagnaðareriðið” (2 Tim 1:10).

Án athöfn stað, hlýðni fyrir óhlýðni, það myndi aldrei vera leið til hjálpræðis sem ekki rift réttláta eðli Guðs “Eins með óhlýðni eins manns margir voru gerðar syndara, svo með hlýðni einn munu margir vera réttlát” (Rom 5:19).

Þetta skipti athöfn, hlýðni fyrir óhlýðni, gæti aðeins gert með því að einhver án syndar, sem og ókeypis fyrstur manna. Að vera athöfn stað, hinn eilífi Word sem var hjá Guði og að allt búið varð hold og bjó meðal manna. Í öllum varð eins og menn, þurfa sömu þrengingum og veikleika (Heb 02:18).

Adam óhlýðnuðust í fullkomnu umhverfi andstað eitt röð:. “... Þú skalt ekki eta ‘Eilíft Word þegar í holdinu, þrátt fyrir þjáningar, veikleikar og freistingar uppfyllt öllu réttlæti, þ.e. fella neitt lögmálið eða spámennina (Matteus 05:17). The hlýðni Krists er sýnt í þeirri staðreynd að hann lést í þeirri röð sem faðirinn og dauða krossinum “Hann kom í mannlegri mynd, hann auðmýkti sig, og varð hlýðinn allt til dauða, dauða á krossi” (Phil 2: 8; Heb 5: 8).

Með því að leysa vandamál af réttlæti í gegnum hlýðni Krists (Heb 10: 9 -10), þar Jesús var hlýðinn í allt, með holdi Krists, Guð opnaði nýja og lifandi hátt sem maðurinn hafði aðgang að hann “eftir ný og býr leið opnaði fyrir okkur í gegnum fortjaldið, það er, hold hans” (Heb 10:20).

Leiðin var opnuð með hlýðni, og ekki vegna fórn, vegna Krists Guðs sagði, “Jæja, kemur í heiminn, segir hann, Fórna og gjafir hefur þú eigi viljað, en líkama hefur þú undirbúið mig” (Heb 10: 5). Það er rangt að skilja að hjálpræði var vegna Krists sjálfboðaliða til að bjóða líkama sinn í fórn fyrir Krists líkama bjóða raun fór fram í hlýðni við skipun föður. Hjálpræðis er gefið með hlýðni Krists, sem í samræmi við vilja föðurins úthellt sál hans til dauða “Enginn tekur það frá mér, heldur legg ég það sjálfur í sölurnar;. ég hef vald til að leggja það niður, og ég hef vald til að taka það þessi skipun fékk ég frá mínum faðir “(Jóh 10:18).

Þegar þú heyrir fagnaðarerindið um sálhjálp og trúa því að Jesús er Kristur, syndarinn deyr með Kristi og er grafinn. Refsingin komið er en manni misgjörðarmannsins, eins að trúa tók upp sinn kross og fylgir Kristi. Með því að trúa á fagnaðarerindið syndarinn verður hluttakandi af holdi og blóði Krists, svo það er í samræmi við Kristi í dauða hans.

En hlýðni Krists stað óhlýðni Adams, og hold Krists hefur orðið til nýtt og lifandi leið frjálstan aðgang að Guði, með dauða og upprisu Krists. Hvað þarf enn að innlausn mannsins?

Vantar manni deyja í synd uppfylla ákvæði laga veitt í Eden.

Ef maður fellur í duftið án þess að trúa á Krist, fer til eilífðar glatað, en ef maður trúir að Kristur er sonur Guðs samkvæmt ritningunum, deyr með Kristi og er grafinn með honum (Rm 6: 3 -8) .

Í dauða syndarans til réttlætis boðorð Krists í Eden er fullnægt, vegna dauða Krists er substitutionary aðeins í tengslum við krossi Golgata, þó öllum trúuðum verða

hluttakendur holdi og blóði Krists, þ.e. raun krossfesta líkama syndarinnar og girndum sínum, deyja og eru grafnir.

En eins og það er komið að maður skal þó deyja, að Guð er réttlátur og orð standa fyrirtæki hans þegar maður trúir Kristur deyr og er grafinn með Kristi.

Maðurinn sem var á lífi til að syndga og dauður í afbrotin og syndir Guði eftir að deyja með Kristi, mun lifa Guði. Trú á Krist deyr syndinni, svo að réttlæti Guðs er komið og maður er leystur frá fyrrum húsbónda hans, synd.

The Amazing Grace

“Til að sýna á næstu aldirnar umfram ríkdóm náðar sinnar með gæsku sinni við oss í Kristi Jesú” (Ef 2: 7)

The Christian verður að skilja hvernig marktækur er að hafa enga mótsögn milli náðar og réttlæti Guðs. Í dagar okkar eru fáir kristnir sem greina má gott að það er engin mótsögn í bara Guð lýsa réttlátur óguðlega.

Það er orð Guðs sem tryggir réttlætingu að þeir sem trúa á Krist, þó það væri einhver óréttlæti á Guð ef það voru engin innlausn mannum. Aftur, þegar maður deyr með Krist, réttlætið frá Guði er ánægður, því það uppfyllir orð sem komið var: “... vissulega deyja,” og það væri einhver óréttlæti ef aðeins samfélag var stofnað í eilífðinni og ekki maður hækkað með Kristi.

Þetta er þar sem náð Guðs er dásamlegt sönnunargögn, sem að trúa á Krist maðurinn fjarlægst eftir dauðann gerir skilið að eiga samfélag við skapara, það er, kviknat og rís ný skepna í Kristi að vera “Jafnvel þegar við vorum dauður í syndum, hefir lífi halda okkur saman með Kristi, (með náð þér er vistað), og vakti okkur upp saman og gert okkur sitja saman í himneska stöðum í Kristi Jesú “(Ef 2: 5 -6).

Þegar trú deyr með Kristi, líkaminn er dauður, vegna þess að skuldabréf með synd er aðeins brotinn af dauða þeirra sem þjónaði synd, þó, þótt líkaminn var krossfestur, er kviknat af anda Guðs “Og, ef Kristur er í yður, líkaminn er örugglega dauður vegna syndarinnar, en andinn er líf vegna réttlætisins. Og ef andi hans, sem vakti upp frá dauðum Jesú er í þér, hann sem frá dauðum vakti Kristur Hraða einnig dauðlega líkami yðar fyrir anda hans, sem býr í yður “(Rm 8:10 -11).

Þess vegna Pauline atriði: “Fyrir ást Krists knýr oss, af því að við svona dómari, að ef einn er dæinn fyrir alla, því allir dó” (2 Kor 5:14). Líkaminn tilheyrði synd að hafa verið búin dauðlegum frá Adam til að krossfesta (af trú á Krist) er ástæða til að yfirgefa gamla manninn og skuldabréf brot með synd (Rómverjabréfið 6: 6). Allir sem trúa í raun deyja með Kristi, svo að enginn ætti að vísa til seinni viðeigandi málefni hold syndar (2 Kor 5:16).

Það var algengt að kristnir muna maðurinn Kristur, þó ekki skilja að maðurinn sem var krossfestur og Guð hátt upp mjög hann, gaf honum nafnið, sem hverju nafni er æðra, subjecting honum allt (Heb 2: 8).

Það var algengt að fyrstu kristnu vísa spurningum af kjöti, svo sem: – “Ég er Hebrei af Hebreum”; Annað: – “Ég er Roman blóð, ekki vegna þess að ég keypti Roman ríkisborgararétt”; Og enn þá: – “Ég er meðvitaður því heimspeki hefur fæðingarstað sinn í Grikklandi”, etc

Þess vegna mikilvægt: að enginn samkvæmt holdinu, því að þú ert öll Guðs börn fyrir trúna á Krist, nýjan tíma og nýtt líf, svo það var ekkert meira Gyðingar, grísku, þræll, frjáls, karl, kona, o.fl. (Gal 3:26 -29).

Líkaminn tilheyrði synd er einnig kallað skip til vansæmdar, mun skipið tilbúinn fyrir eyðileggingu (Rómverjabréfið 9:21 -22). Nú hver maður, sem kemur í heiminn fara með Adam, breitt dyr, búin úr leir með krafti Guðs, þó, vegna þess að frá

Adams, enda vara leir (skip) er svívirðing, eins og í Adam skip eru til reiði búnar til glötunar.

Athugaðu að þegar postuli talar um skapandi kraft Guðs til að koma manni inn í tilveru leggur áherslu á að Guð hefur vald yfir leir, ekki á skipi. Um leir Guð hefur vald, og gerir skip til að heiðra og svívirðing, en það ákvarðar heiður og svívirðing yfir skip eru búnar: fyrsta og síðasta Adam – Adam og Kristur.

The Amazing Grace er að Guð, með vald yfir leir, með sama massa og áhöldin til vansæmdar var búin að gera skip til heiðurs. Að líkama syndarinnar sem átti að vera stjórnað af anda Guðs, sem býr í henni, verður það skip miskunnar, búin að heiðra “Hefir ekki Potter vald yfir leir, af sama moli að gera eitt skip til heiðurs, og annað til vansæmdar? Og hvað ef Guð, sem vildi sýna reiði sína og gera þekkt vald sitt, þola með miklu þolinmæði skipum reiði tilbúinn til glötunar? Og að hann gæti gert þekktur auðlegð dýrðar sinnar á kerum miskunnarinnar, sem hann hafði reisa fyrirfram til dýrðar “(Rm 9:21 -23).

Að endurvekja þá sem trúá á Krist Guð skapar (Bára) sanngjarnt, og þá lýsir það er ástand af the nýr fæddur: Fair. Þar liggur kjarninn í rökstuðningi: Guð segir aðeins réttláta þegar maður er búin að nýju í réttlæti og heilagleika sannleikans (Ef 4:24).

Gamli maðurinn er aldrei réttlætanlegt (lýst réttlátu), því að Guð réttlætir aldrei óguðlega. Hins vegar þegar maður deyr með Kristi réttlæti Guðs er fullnægt, og kraft orðs hans, sem er ódauðlega fræ, Guð gerir Plantation hans sem mun aldrei að eilífu, því að orð Guðs stendur að eilífu, eins og heilbrigður eins og að orðið eru búnir (Mt 15:13; 1 Peter 1:25, 1 John 2:17).

Svo auðug er náð

“Því að náð Guðs, sem leiddi hjálpræði hefir birst öllum mönnum ...” (Tt 1:11)

Eftir að leggja áherslu á þörfina fyrir kristna til að hafa viðunandi hegðun í samfélaginu, það er, vopnaður upp svo sem ekki að gefa hneyksli að Gyðingum, Grikkjum né kirkju Guðs, Páll postuli gefur ástæðu: að þekkja náð Guðs í Kristi fært hjálpræðið öllum mönnum!

Kristnir menn ættu ekki að vera tilefni til hneyksli (skömm) og ætti ekki að skammast sín fyrir fagnaðarerið, vitnisburður um Krist (2 Tim 1: 8), er það í gegnum fagnaðarerið, sem er kraftur Guðs og orð sáttargjörðarinnar, að maðurinn er vistuð “... með krafti Guðs, sem bjargaði okkur ...” (2 Tím 1: 9); “Ég fyrirverð mig ekki fyrir fagnaðarerið, því að það er kraftur Guðs til hjálpræðis hverjum þeim sem trúir ...” (Rom 1:16); “Það er Guð var í Kristi sætti heiminn, ekki imputing misgjörðir þeirra til þeirra, og hefir framið oss orð sáttargjörðarinnar” (2 Kor 5:19).

Þegar við tölum um innlausn, hjálpræði, réttlætingar, helgunar, fyrirgefningu nýtt líf, endurnýjun, nálgast við mögnuðu náð Guðs í Kristi Jesú sýndi, að vingjarnlega maður er kallaður (καλέσαντος / Kaleo) út úr myrkrinu inn í undursamlega ljóss Guðs, og þeir sem trúá eru flutt út úr myrkrinu inn í ríki sonar “En þér eruð útvalin kynslóð, konunglegt prestafélag, heilög þjóð, einkennilegur fólk, sem þú getur kunngjöra lof hans, sem kallaði yður frá myrkrinu til síns undursamlega ljóss” (1 Peter 2: 9); “Hver hefir frelsað oss frá valdi myrkursins og flutt oss inn í ríki Son kærleika hans” (Col 1:13).

Margir eru kallaðir (κλητοί = samstofna tíma úr Kaleo) en fáir útvaldir, þ.e. margir heyra fagnaðarerið boð, en fáir eru þeir, sem heyra og trúá. Margir eru beðnir um að slá um þröngu

dyrnar, en það eru fáir sem mæta á (Mt 07:13).

Allt sem við takast hér er átt við ótrúlega náð Guðs, sem tilkynnt úr Gamla testamentinu, sem tekur þátt í öllum mönnum á öllum tímum trúa á Guð sem tilkynnti innlausn **“Sælir eru þeir sem afbrotin eru fyrirgefin og syndir þeirra huldar “**(Rm 4: 7).

En þeir sem trúa á þeim tíma sem kallast fylling heiðingja (Rom 11:25), eða fyllingu tímans (Gal 4: 4; Eph 1:10), og undursamlega náð, eru auðæfi náð, því að það er gefið til trúaðra arfleifð. Í viðbót við trúaðra í Kristi eru vistaðar með miskunn Guðs í gegnum endurfæðumst og endurnýjun til þess að þeir voru lýst réttláta, við vorum líka erfingjar Guðs, coerdeiros Krists (Tt 3: 7; Rómverjabréfið 8:17; Rómverjabréfið 8:32).

Símtalið (κλητοί = samstofna tíma úr Kaleo) fagnaðareriði er boð til hjálpræðis, og vista í Kristi í krafti Guðs (Gospel) eru ‘kölluð til helgum líf “(καλέσαντος κλήσει). Símtalið gegnum fagnaðareriði var gefið fyllingu tímans, þar sem kalla til helgum líf kom í eilífðinni (áður en heimur varð).

Þó að kalla fagnaðareriði leitar hjálpræði mannsins, heilaga lífið hefur í ljósi mjög tilgang að Guð ætlaði í Kristi.

Auður náð er að allir sem trúa á Krist, og er flutt til ríki sonar ekki lengur öðrum áfangastað nema þeir séu Guðs börn þannig að Kristur sé frumburður meðal margra bræðra (Rom 8:29)

.

Samkvæmt eilífa fyrirætlun, sem Guð ætlaði í Kristi til að gera hann frumburður meðal margra bræðra, að Guð stofnað áður en heimur varð (fyrirhugaði) að allir sem voru þátttakendur af holdi og blóði Krists í kirkjunni, væri að líkjast mynd Jesús, það er, eins og hann (1 John 3: 1 -2).

Guð ekki aðeins fyrirhugað meðlimir líkama Krists, kirkju, sem kjörinn þá einnig áður en heimurinn fór að vera heilög og

lýtalaus fyrir Guði (Efesusbréfið 1: 3). Fordæming, eru börn Guðs næmir vegna þess að þeir eru hluttakendur í guðlegu eðli (1 Peter 1: 4).

Nú auðæfi náð er veitt meðlimum líkama Krists í samræmi við tilgang sem Guð ætlaði í sjálfum að renna öllu í Kristi (Ef 1:10; Eph 3:11). Með því að koma Krist sem höfuð líkamans, sem er kirkjan, allt renna til Krists vegna Guðs barna sem eru eins og hann, hann er áberandi: höfuð.